

De Europæiske Fællesskabers

Tidende

20. årgang nr. L 26

31. januar 1977

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Råd

77/91/EØF:

- * Rådets andet Direktiv af 13. december 1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, i traktaten nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde 1

77/92/EØF:

- * Rådets Direktiv af 13. december 1976 om foranstaltninger med henblik på at lette den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for virksomhed som forsikringsagent eller forsikringsmægler (ex gruppe 630 CITI), herunder navnlig overgangsforanstaltninger for disse former for virksomhed 14

77/93/EØF:

- * Rådets Direktiv af 21. december 1976 om foranstaltninger mod indslæbning af skadegørere på planter eller planteprodukter 20

77/94/EØF:

- * Rådets Direktiv af 21. december 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende levnedsmidler bestemt til en særlig ernæring 55

Pris: Dkr. 14,20

(Fortsættes på omslagets næste side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende forvaltningsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken, akter, der normalt har en begrænset gyldighedsperiode.

De akter, hvis titel er trykt med fede typer efter en asterisk, er alle andre akter.

Indhold (fortsat)

77/95/EØF:	
* Rådets Direktiv af 21. december 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om taxametre	59
77/96/EØF:	
* Rådets Direktiv af 21. december 1976 om trikinundersøgelse i forbindelse med indførsel af fersk kød af tamsvin fra tredjelande	67
77/97/EØF:	
* Rådets Beslutning af 21. december 1976 om Fællesskabets finansiering af visse veterinære aktioner af hastende karakter	78
77/98/EØF:	
* Rådets Direktiv af 21. december 1976 om ændring af direktiv 64/432/EØF, 72/461/EØF og 72/462/EØF på det veterinære område	81
77/99/EØF:	
* Rådets Direktiv af 21. december 1976 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med kødprodukter inden for Fællesskabet	85

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS ANDET DIREKTIV

af 13. december 1976

om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, i traktaten nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde

(77/91/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 54, stk. 3, litra g),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Fortsættelsen af den samordning, der er foreskrevet i artikel 54, stk. 3, litra g), i traktaten samt i den almindelige plan for ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden, og som blev påbegyndt ved direktiv 68/151/EØF ⁽³⁾, er særlig vigtig i forhold til aktieselskaber, da disse selskabers virksomhed spiller en fremtrædende rolle i medlemsstaternes økonomi og ofte rækker ud over den enkelte stats område;

for at sikre et mindstemål af ligelig beskyttelse såvel af selskabernes aktionærer som af deres kreditorer er det ganske særligt af betydning at samordne medlemsstaternes nationale bestemmelser om selskabernes stiftelse samt om opretholdelse, forhøjelse og nedsættelse af deres kapital;

på Fællesskabets område skal vedtægterne eller stiftelsesoverenskomsten for et aktieselskab gøre det muligt for enhver interesseret at skaffe sig kendskab til de væsentlige karakteristiske træk ved dette selskab og navnlig den nøjagtige beskaffenhed af dets kapital;

der bør fastsættes fællesskabsforskrifter med henblik på at bevare kapitalen, som udgør kreditorernes sikkerhed, navnlig ved at forbyde, at kapitalen forringes gennem uberettigede uddelinger til aktionærerne og ved at begrænse et selskabs mulighed for at erhverve egne aktier;

med henblik på de i artikel 54, stk. 3, litra g), anførte mål er det nødvendigt, at medlemsstaternes lovgivninger ved kapitalforhøjelser og -nedsættelser sikrer overholdelsen og harmoniserer gennemførelsen af principperne til sikring af en lige behandling af aktionærer, der befinder sig i samme situation, og til beskyttelse af indehavere af fordringer, der allerede bestod før beslutningen om nedsættelse af kapitalen —

⁽¹⁾ EFT nr. C 114 af 11. 11. 1971, s. 18.

⁽²⁾ EFT nr. C 88 af 6. 9. 1971, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 65 af 14. 3. 1968, s. 8.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. De samordningsforanstaltninger, som dette direktiv foreskriver, finder anvendelse på medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser for følgende selskabsformer:

- *i Tyskland:*
die Aktiengesellschaft;
- *i Belgien:*
la société anonyme — de naamloze vennootschap,
- *i Danmark:*
aktieselskabet;
- *i Frankrig:*
la société anonyme;
- *i Irland:*
the public company limited by shares og
the public company limited by guarantee
and having a share capital;
- *i Italien:*
la società per azioni;
- *i Luxembourg:*
la société anonyme;
- *i Nederlandene:*
de naamloze vennootschap;
- *i Det forenede Kongerige:*
the public company limited by shares og
the public company limited by guarantee
and having a share capital.

Navnet på enhvert selskab, der har en af ovennævnte former, skal indeholde en betegnelse, som er forskellig fra den, der er foreskrevet for andre selskabsformer, eller tilføjes en sådan betegnelse.

2. Medlemsstaterne kan undlade at anvende dette direktiv på investeringsselskaber med variabel kapital og på kooperative selskaber, der er oprettet i en af de i stk. 1 anførte selskabsformer. I det omfang medlemsstaternes lovgivning benytter sig af denne mulighed, skal det pålægges disse selskaber at anføre udtrykket »investeringsselskab med variabel kapital« eller »kooperativt selskab« på alle de i artikel 4 i direktiv 68/151/EØF omhandlede dokumenter.

Ved »investeringsselskaber med variabel kapital« forstås i dette direktiv udelukkende selskaber:

- hvis eneste formål er at anbringe deres midler i forskellige former for værdipapirer og fast ejendom eller i andre værdier, alene i den hensigt at fordele investeringsrisikoen og at lade aktionærerne nyde godt af resultaterne af forvaltningen af deres formue,
- der retter henvendelse til offentligheden med henblik på afhændelse af egne aktier, og
- i hvis vedtægter det er fastsat, at de inden for rammerne af et mindste- og et størstebeløb for kapitalen til enhver tid kan udstede, tilbagekøbe eller videresælge deres aktier.

Artikel 2

Selskabets vedtægter eller stiftelsesoverenskomst skal i det mindste indeholde oplysninger om følgende:

- a) selskabets form og navn;
- b) selskabets formål;
- c) — når selskabet ikke har nogen »autoriseret« kapital, størrelsen af den tegnede kapital;
— når selskabet har en »autoriseret« kapital, størrelsen af denne og af den tegnede kapital på tidspunktet for selskabets stiftelse eller for opnåelse af tilladelsen til at påbegynde dets virksomhed samt ved enhver ændring af den »autoriserede« kapital, dog med forbehold af artikel 2, stk. 1, litra e), i direktiv 68/151/EØF;
- d) de bestemmelser, medmindre sådanne følger af loven, som fastsætter antallet af og fremgangsmåden ved udpegelse af medlemmer til de organer, der har til opgave at repræsentere selskabet over for tredjemand, administrere, lede, samt føre tilsyn eller kontrol med selskabet, og som fastsætter fordelingen af beføjelserne mellem disse organer;
- e) selskabets varighed, såfremt den ikke er ubegrænset.

Artikel 3

I det mindste følgende oplysninger skal fremgå enten af vedtægterne, af stiftelsesoverenskomsten eller af et særskilt dokument, som offentliggøres efter den fremgangsmåde, der er fastsat i hver medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 68/151/EØF:

- a) hjemstedet;
- b) den pålydende værdi af de tegnede aktier, og mindst en gang om året antallet af disse aktier;

- c) antallet af tegnede aktier uden pålydende værdi, såfremt den nationale lovgivning tillader udstedelsen af sådanne aktier;
- d) i givet fald de særlige betingelser, der begrænser aktiernes overdragelighed;
- e) såfremt der findes flere aktieklasser, de under litra b), c) og d) omhandlede oplysninger for hver klasse samt de rettigheder, der er knyttet til aktierne i hver af disse klasser;
- f) aktiernes form, lydende på navn eller på ihænderhaver, såfremt den nationale lovgivning tillader begge former, samt enhver bestemmelse om ændring fra den ene til den anden form, medmindre loven fastsætter de nærmere regler herfor;
- g) størrelsen af den del af den tegnede kapital, der er indbetalt på tidspunktet for selskabets stiftelse eller for opnåelse af tilladelsen til at påbegynde dets virksomhed;
- h) den pålydende værdi af de aktier eller, ved aktier uden pålydende værdi, antallet af de aktier, der udstedes mod indskud i form af andre værdier end kontanter, samt oplysninger om arten af disse indskud og indskydernes navn;
- i) identiteten af de fysiske eller juridiske personer eller de selskaber, af hvem eller i hvis navn vedtægterne eller stiftelsesoverenskomsten er underskrevet eller, såfremt stiftelsen af selskabet ikke sker samtidig, identiteten af de fysiske eller juridiske personer eller de selskaber, af hvem eller i hvis navn udkastet til vedtægterne eller stiftelsesoverenskomsten er underskrevet;
- j) den samlede størrelse, i det mindste angivet tilnærmedesvis, af alle de omkostninger, som i forbindelse med stiftelsen, og i givet fald inden det får tilladelse til at påbegynde sin virksomhed, påhviler selskabet eller er påført dette;
- k) enhver særlig fordel, som ved selskabets stiftelse, eller indtil det får tilladelse til at påbegynde sin virksomhed, tillægges nogen, som har deltaget i stiftelsen af selskabet eller i handlinger med henblik på opnåelse af nævnte tilladelse.

Artikel 4

1. Såfremt lovgivningen i en medlemsstat fastsætter, at et selskab ikke kan påbegynde sin virksomhed uden at have fået tilladelse hertil, skal denne lovgivning tillige indeholde bestemmelser vedrørende an-

svaret for forpligtelser, som selskabet har påtaget sig, eller som er indgået for dets regning i perioden forud for det tidspunkt, hvor nævnte tilladelse gives eller nægtes.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på forpligtelser hidrørende fra kontrakter, som selskabet har indgået på betingelse af, at det får tilladelse til at påbegynde sin virksomhed.

Artikel 5

1. Såfremt lovgivningen i en medlemsstat kræver, at et selskab skal stiftes af flere deltagere, medfører forening af alle aktier på én hånd eller nedgang i antallet af deltagere til under det lovbestemte minimum efter selskabets stiftelse ikke uden videre selskabets opløsning.

2. Såfremt der i henhold til lovgivningen i en medlemsstat af retten kan træffes afgørelse om opløsning af selskabet i de i stk. 1 nævnte tilfælde, skal den kompetente ret kunne indrømme selskabet en tilstrækkelig frist til at afhjælpe manglen.

3. Når afgørelsen om opløsning er truffet, træder selskabet i likvidation.

Artikel 6

1. For stiftelse af et selskab eller for opnåelse af tilladelse til at begynde dets virksomhed skal medlemsstaternes lovgivninger kræve tegning af en kapital på mindst 25 000 europæiske regningsenheder.

Den europæiske regningsenhed er den, der er fastsat i Kommissionens beslutning nr. 3289/75/EKSF⁽¹⁾. Modværdien i national valuta er første gang den, der gælder på dagen for udstedelsen af dette direktiv.

2. Hvis modværdien af den europæiske regningsenhed i national valuta ændres, således at mindstebeløbet for kapitalen i national valuta i en periode på et år forbliver mindre end 22 500 europæiske regningsenheder, skal Kommissionen meddele den pågældende medlemsstat, at den inden for en frist på 12 måneder fra denne periodes udløb skal tilpasse sin lovgivning til bestemmelserne i stk. 1. Medlemsstaten

⁽¹⁾ EFT nr. L 327 af 19. 12. 1975, s. 4.

kan dog bestemme, at denne tilpasning i dens lovgivning først finder anvendelse på allerede eksisterende selskaber atten måneder efter tilpasningens ikrafttræden.

3. Rådet foranstalter på forslag af Kommissionen hvert femte år en undersøgelse og i givet fald en revision af de beløb i denne artikel, der er udtrykt i europæiske regningsenheder, under hensyntagen dels til den økonomiske og monetære udvikling i Fællesskabet, dels til den tendens, der er til at forbeholde de i artikel 1, stk. 1, nævnte selskabsformer for store og mellemstore virksomheder.

Artikel 7

Den tegnede kapital må kun bestå af formuegoder, som kan gøres til genstand for en økonomisk vurdering. Disse formuegoder kan dog ikke bestå i forpligtelsen til at udføre arbejde eller erlægge tjenesteydelser.

Artikel 8

1. Aktier kan ikke udstedes for et beløb, der er lavere end den pålydende værdi eller, ved aktier uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi.

2. Medlemsstaterne kan dog tillade, at de, der erhvervsmæssigt påtager sig at anbringe aktier, betaler mindre end det fulde beløb for de aktier, som de tegner i forbindelse med denne forretning.

Artikel 9

1. På aktier, der udstedes som vederlag for indskud, skal der på tidspunktet for selskabets stiftelse eller for opnåelse af tilladelsen til at begynde dets virksomhed, være indbetalt mindst 25 % af den pålydende værdi eller, ved aktier uden pålydende værdi, af den bogførte pariværdi.

2. På aktier, der udstedes som vederlag for indskud i form af andre værdier end kontanter på tidspunktet for selskabets stiftelse eller for opnåelse af tilladelsen til at begynde dets virksomhed, skal indskuddene være fuldt indbetalt inden for en frist på fem år fra tidspunktet for selskabets stiftelse eller for opnåelse af nævnte tilladelse.

Artikel 10

1. Ved indskud i form af andre værdier end kontanter skal der forud for selskabets stiftelse eller in-

den det får tilladelse til at begynde sin virksomhed, udarbejdes en redegørelse af en eller flere af selskabet uafhængige sagkyndige, som udpeges eller godkendes af en administrativ eller retslig myndighed. Disse sagkyndige kan i henhold til hver medlemsstats lovgivning være såvel fysiske som juridiske personer og selskaber.

2. De sagkyndiges redegørelse skal i det mindste indeholde en beskrivelse af hvert af indskuddene samt oplysninger om den anvendte fremgangsmåde ved vurderingen og angive, om de derved fremkomne værdiansættelser mindst svarer til antallet og den pålydende værdi eller, ved aktier uden pålydende værdi, til den bogførte pariværdi, og i givet fald til overkursen for de aktier, der skal udstedes som vederlag.

3. De sagkyndiges redegørelse skal offentliggøres efter de bestemmelser, der er fastsat i hver medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 68/151/EØF.

4. Medlemsstaterne kan undlade at anvende denne artikel, såfremt 90 % af alle aktiernes pålydende værdi eller, ved aktier uden pålydende værdi, af den bogførte pariværdi udstedes som vederlag for indskud i form af andre værdier end kontanter foretaget af et eller flere selskaber, og såfremt følgende betingelser er opfyldt:

a) for så vidt angår det selskab, der modtager disse indskud, at de i artikel 3, litra i), omhandlede personer eller selskaber har givet afkald på udarbejdelsen af de sagkyndiges redegørelse;

b) at dette afkald er offentliggjort i henhold til stk. 3;

c) at de selskaber, der foretager disse indskud, råder over reserver, som efter loven eller vedtægterne ikke kan uddeles, og for hvilke beløbet i det mindste er lig med den pålydende værdi eller, ved aktier uden pålydende værdi, er lig med den bogførte pariværdi af de aktier, der er udstedt som vederlag for indskud i form af andre værdier end kontanter;

d) at de selskaber, der foretager disse indskud, erklærer, at de med op til det under litra c) nævnte beløb står inde for den gæld, som det modtagende selskab måtte have stiftet mellem tidspunktet for udstedelsen af aktierne som modydelse for indskud i form af andre værdier end kontanter og et år efter offentliggørelsen af dette selskabs årsregnskab for det regnskabsår, i hvilket indskuddene er foretaget; overdragelse af disse aktier er ikke tilladt i denne periode;

e) at den under litra d) nævnte indeståelse er offentliggjort i henhold til stk. 3;

- f) at de selskaber, der foretager disse indskud, henlægger et beløb, der er lig med det under litra c) nævnte, til en reserve, som først kan uddeles ved udløbet af en frist på tre år fra offentliggørelsen af det modtagende selskabs årsregnskab for det regnskabsår, i hvilket indskuddene er foretaget eller, i givet fald fra et senere tidspunkt, hvor alle inden for nævnte frist fremsatte krav i forbindelse med den i litra d) nævnte indeståelse er fyldestgjort.

Artikel 11

1. Selskabets erhvervelse af ethvert formuegode tilhørende en af de i artikel 3, litra i), omhandlede personer eller selskaber mod et vederlag svarende til mindst en tiendedel af den tegnede kapital skal undergives en efterprøvelse og offentliggørelse svarende til den i artikel 10 fastsatte, og erhvervelsen skal forelægges generalforsamlingen til godkendelse, såfremt den finder sted inden udløbet af en frist, der af den nationale lovgivning fastsættes til mindst to år at regne fra tidspunktet for selskabets stiftelse eller for opnåelse af tilladelsen til at begynde dets virksomhed.

Medlemsstaterne kan ligeledes foreskrive anvendelsen af disse bestemmelser, såfremt formuegodet tilhører en aktionær eller enhver anden person.

2. Stk. 1 finder hverken anvendelse på erhvervelser inden for rammerne af selskabets løbende dispositioner, på erhvervelser på foranledning eller under kontrol af en administrativ eller retslig myndighed eller på erhvervelse på børsen.

Artikel 12

Med forbehold af bestemmelserne om nedsættelse af den tegnede kapital kan aktionærerne ikke fritages for pligten til at indbetale deres indskud.

Artikel 13

Indtil der senere er gennemført en samordning af de nationale lovgivninger, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at mindst samme garantier som dem, der er foreskrevet i artikel 2-12, indrømmes, såfremt et selskab af en anden selskabsform omdannes til et aktieselskab.

Artikel 14

Artikel 2-13 berører ikke de af medlemsstaterne fastsatte bestemmelser om kompetencen og fremgangsmåden i forbindelse med ændring af vedtægter eller stiftelsesoverenskomst.

Artikel 15

1. a) Bortset fra tilfælde, hvor den tegnede kapital nedsættes, kan uddeling til aktionærerne ikke finde sted, såfremt selskabets nettoaktiver, således som de fremgår af årsregnskabet, på statusdagen for det sidste regnskabsår er eller som følge af en sådan uddeling ville blive mindre end beløbet for den tegnede kapital med tillæg af de reserver, som i henhold til loven eller vedtægterne ikke kan uddeles.
- b) Fra den under litra a) nævnte tegnede kapital trækkes den ikke indbetalte tegnede kapital, når denne ikke er opført i status som et aktiv.
- c) Det til aktionærerne udelte beløb må ikke overstige resultatet for det sidst afsluttede regnskabsår med tillæg af overført overskud samt af beløb overført fra de til dette formål anvendelige reserver og med fradrag af overført underskud samt af beløb, der i henhold til lov eller vedtægter er henlagt til reserverne.
- d) Det under litra a) og c) anførte udtryk »uddeling« omfatter navnlig udbetaling af udbytte og af renter i forbindelse med aktierne.

2. Såfremt lovgivningen i en medlemsstat tillader acontoudbetaling af udbytte, skal i det mindste følgende betingelser være opfyldt:

- a) der skal opstilles en mellembalance, som viser, at de midler, der er til rådighed for uddeling, er tilstrækkelige;
- b) det beløb, der skal uddeles, må ikke overstige det resultat, der er opnået siden afslutningen af det sidste regnskabsår, for hvilket årsregnskabet er vedtaget, med tillæg af overført overskud samt af beløb overført fra de til dette formål anvendelige reserver og med fradrag af overført underskud samt af beløb, der i henhold til lov eller vedtægter skal henlægges til reserverne.

3. Stk. 1 og 2 berører ikke medlemsstaternes bestemmelser om forhøjelse af kapitalen ved overførsel af reserver til denne.

4. Lovgivningen i en medlemsstat kan fastsætte undtagelser fra stk. 1, litra a), for så vidt angår investeringselskaber med fast kapital.

Ved »investeringselskab med fast kapital« forstås i dette stykke udelukkende selskaber:

- hvis eneste formål er at anbringe deres midler i forskellige former for værdipapirer og fast ejendom eller i andre værdier, alene i den hensigt at fordele investeringsrisikoen og at lade aktionærerne nyde godt af resultaterne af forvaltningen af deres formue, og
- som retter henvendelse til offentligheden med henblik på afhændelse af egne aktier.

I det omfang denne mulighed udnyttes i medlemsstaternes lovgivninger:

- a) skal disse pålægge vedkommende selskaber at anføre ordet »investeringselskab« på alle de i artikel 4 i direktiv 68/151/EØF omhandlede dokumenter;
- b) må disse ikke tillade et selskab af denne type, hvis nettoaktiver er mindre end det i stk. 1, litra a), nævnte beløb, at foretage en uddeling til aktionærerne, såfremt selskabets samlede aktiver, således som de fremgår af årsregnskabet, på statusdagen for det sidste regnskabsår er eller som følge af en sådan uddeling ville blive mindre end halvanden gang det samlede beløb for selskabets gæld til kreditorer, således som det fremgår af årsregnskabet;
- c) skal disse pålægge ethvert selskab af denne type, som foretager en uddeling, og hvis nettoaktiver er mindre end det i stk. 1, litra a), nævnte beløb, at oplyse herom i en note til sit årsregnskab.

Artikel 16

Enhver uddeling, der er foretaget i strid med artikel 15, skal tilbagebetales af de aktionærer, der har modtaget dem, såfremt selskabet kan godtgøre, at disse aktionærer var vidende om, at den uddeling, der blev foretaget til fordel for dem, var uretmæssig, eller at de efter det foreliggende ikke kunne være ubekendt hermed.

Artikel 17

1. I tilfælde af betydelige tab på den tegnede kapital skal generalforsamlingen indkaldes inden for en frist, som fastsættes i medlemsstaternes lovgivninger, for at undersøge, om selskabet skal opløses, eller om andre foranstaltninger skal træffes.

2. Lovgivningen i en medlemsstat kan ikke fastsætte størrelsen af det tab, der anses som betydeligt i henhold til stk. 1, til mere end halvdelen af den tegnede kapital.

Artikel 18

1. Et selskabs aktier kan ikke tegnes af selskabet selv.

2. Såfremt et selskabs aktier er tegnet af en person, der handler i eget navn, men for dette selskabs regning, skal den pågældende person anses for at have tegnet aktierne for egen regning.

3. De i artikel 3, litra i), nævnte personer eller selskaber, eller i tilfælde af forhøjelse af den tegnede kapital medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen, skal indløse de aktier, der er tegnet i strid med nærværende artikel.

Lovgivningen i en medlemsstat kan dog bestemme, at enhver interesseret skal kunne frigøre sig for denne forpligtelse ved at godtgøre, at ingen fejl kan tillægges ham personligt.

Artikel 19

1. Såfremt lovgivningen i en medlemsstat tillader et selskab at erhverve egne aktier enten selv eller gennem en person, der handler i eget navn, men for selskabets regning, skal den for disse erhvervelser i det mindste kræve følgende betingelser opfyldt:

- a) bemyndigelsen til erhvervelsen skal gives af generalforsamlingen, som fastsætter de nærmere bestemmelser vedrørende de påtænkte erhvervelser og navnlig det største antal aktier, der skal erhverves, bemyndigelsens gyldighedsperiode, som ikke må overstige atten måneder, og i tilfælde af erhvervelse ved en gensidig bebyrdende retshandel mindste og højeste vederlag; medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen er forpligtet til at påse, at de i litra b), c) og d) anførte betingelser overholdes ved enhver bemyndiget erhvervelse;

- b) den pålydende værdi eller, ved aktier uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi af de erhvervede aktier, herunder aktier, som selskabet tidligere måtte have erhvervet, og som findes i dets beholdning, samt aktier, der er erhvervet af en person, som har handlet i eget navn, men for selskabets regning, må ikke overstige 10 % af den tegnede kapital;
- c) erhvervelsen må ikke bevirke, at nettoaktiverne bringes ned under det i artikel 15, stk. 1, litra a), nævnte beløb;
- d) dispositionerne må kun angå fuldt indbetalte aktier.

2. Lovgivningen i en medlemsstat kan fravige stk. 1, litra a), første punktum, når erhvervelsen af egne aktier er nødvendig for at undgå betydelig og truende skade for selskabet. I så tilfælde skal den følgende generalforsamling af bestyrelsen eller direktionen underrettes om grundene til og formålet med de foretagne erhvervelser, antallet og den pålydende værdi eller, ved aktier uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi af de erhvervede aktier, hvor stor en del af den tegnede kapital de repræsenterer samt vederlaget for disse aktier.

3. Medlemsstaterne kan undlade at anvende stk. 1, litra a), første punktum, på aktier, der med henblik på uddeling til arbejdstagerne i selskabet eller i et med dette forbundet selskab erhverves enten af selskabet selv eller af en person, der handler i eget navn, men for selskabets regning. Uddelingen af sådanne aktier skal ske inden for en frist på tolv måneder fra deres erhvervelse.

Artikel 20

1. Medlemsstaterne kan undlade at anvende artikel 19:

- a) på aktier, der erhverves til gennemførelse af en beslutning om nedsættelse af kapitalen eller i det i artikel 39 nævnte tilfælde;
- b) på aktier, der erhverves som led i overgang af formuegoder ved universalsuccession;
- c) på fuldt indbetalte aktier, der erhverves uden modydelse, eller som erhverves af banker og andre pengeinstitutter som køberprovision;
- d) på aktier, der erhverves i henhold til en lovbestemt pligt eller som følge af en retsafgørelse til beskyttelse af mindretalsaktionærer navnlig i

tilfælde af fusion, ændring af selskabets formål eller form, flytning af hjemstedet til udlandet eller indførelse af begrænsninger i forbindelse med overdragelse af aktierne;

- e) på aktier, der erhverves fra en aktionær som følge af manglende indbetaling;
- f) på aktier, der erhverves til skadesløsholdelse af mindretalsaktionærer i selskaber forbundet med det pågældende selskab;
- g) på fuldt indbetalte aktier, der erhverves på tvangsauktion, som finder sted til fyldestgørelse af en selskabet tilkommende fordring på ejeren af disse aktier;
- h) på fuldt indbetalte aktier, der er udstedt af et investeringsselskab med fast kapital i henhold til artikel 15, stk. 4, andet afsnit, og på investorernes anmodning erhvervet af selskabet eller af et med dette forbundet selskab; artikel 15, stk. 4, tredje afsnit, litra a), finder anvendelse; denne erhvervelse må ikke bevirke, at nettoaktiverne bringes ned under beløbet for den tegnede kapital med tillæg af de reserver, som i henhold til loven ikke kan uddeles.

2. Aktier, der er erhvervet i de i stk. 1, litra b)–g), anførte tilfælde, skal dog afhændes inden for en frist på højst tre år fra erhvervelsen, medmindre den pålydende værdi eller, ved aktier uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi af de erhvervede aktier herunder medregnet aktier, som selskabet måtte have erhvervet gennem en person, der har handlet i eget navn, men for selskabets regning, ikke overstiger 10 % af den tegnede kapital.

3. Såfremt afhændelse ikke er sket inden for den i stk. 2 fastsatte frist, skal aktierne annulleres. Lovgivningen i en medlemsstat kan gøre denne annullering betinget af en nedsættelse af den tegnede kapital med et tilsvarende beløb. En sådan nedsættelse skal foreskrives, i det omfang erhvervelsen af de aktier, der skal annulleres, har bevirket, at summen af nettoaktiverne er blevet mindre end det i artikel 15, stk. 1, litra a), nævnte beløb.

Artikel 21

Aktier, der er erhvervet i strid med artikel 19 og 20, skal afhændes inden for en frist på et år fra deres erhvervelse. Såfremt de ikke er afhændet inden udløbet af denne frist, finder artikel 20, stk. 3, anvendelse.

Artikel 22

1. Såfremt lovgivningen i en medlemsstat tillader et selskab at erhverve egne aktier enten selv eller gennem en person, der handler i eget navn, men for selskabets regning, skal denne lovgivning til enhver tid for den fortsatte besiddelse af disse aktier i det mindste kræve følgende betingelser opfyldt:

- a) af de til aktierne knyttede rettigheder skal i alle tilfælde stemmeretten for egne aktier suspenderes;
- b) hvis disse aktier opføres som aktiv i status, skal et tilsvarende beløb, hvorover der ikke kan disponeres, opføres som reserve under passiverne.

2. Såfremt lovgivningen i en medlemsstat tillader et selskab at erhverve egne aktier enten selv eller gennem en person, der handler i eget navn, men for selskabets regning, skal denne lovgivning kræve, at årsberetningen i det mindste indeholder følgende oplysninger:

- a) årsagerne til de i løbet af regnskabsåret foretagne erhvervelser;
- b) antallet og den pålydende værdi eller, ved aktier uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi af de aktier, der er erhvervet eller afhændet i løbet af regnskabsåret, samt den andel, de udgør af den tegnede kapital;
- c) i tilfælde af erhvervelse eller afhændelse ved en gensidig bebyrdende retshandel, vederlaget for aktierne;
- d) antallet og den pålydende værdi eller, ved aktier uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi af samtlige aktier, der er erhvervet, og som indgår i aktiebeholdningen, samt den andel, de udgør af den tegnede kapital.

Artikel 23

1. Et selskab må hverken stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed med henblik på tredjemand's erhvervelse af dets aktier.

2. Stk. 1 finder hverken anvendelse på transaktioner, der gennemføres som et led i bankers og andre pengeinstitutters løbende dispositioner, eller på dispositioner foretaget med henblik på erhvervelse af aktier af eller til arbejdstagerne i selskabet eller i et med dette forbundet selskab. Disse transaktioner og dispositioner må dog ikke bevirke, at selskabets nettoaktiver bringes ned under det i artikel 15, stk. 1, litra a), nævnte beløb.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på dispositioner foretaget med henblik på den i artikel 20, stk. 1, litra h), nævnte erhvervelse af aktier.

Artikel 24

1. Modtager et selskab enten selv eller gennem en person, der handler i eget navn, men for selskabets regning, egne aktier som sikkerhed, betragtes dette som erhvervelse i henhold til artikel 19, artikel 20, stk. 1, samt artikel 22 og 23.

2. Medlemsstaterne kan undlade at anvende stk. 1 på bankers og andre pengeinstitutters løbende dispositioner.

Artikel 25

1. Enhver kapitalforhøjelse skal vedtages af generalforsamlingen. Denne beslutning såvel som gennemførelsen af forhøjelsen af den tegnede kapital offentliggøres efter de fremgangsmåder, der er fastsat i hver medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 68/151/EØF.

2. Vedtægterne, stiftelsesoverenskomsten eller generalforsamlingen, hvis afgørelse skal offentliggøres i overensstemmelse med stk. 1, kan dog bemyndige en forhøjelse af den tegnede kapital op til et største beløb, som fastsættes under iagttagelse af et eventuelt ved lov bestemt størsteløb. Inden for det fastsatte beløb træffer det dertil beføjede selskabsorgan i givet fald beslutning om forhøjelsen af den tegnede kapital. Denne bemyndigelse for det pågældende organ har en varighed af højst fem år og kan forlænges en eller flere gange af generalforsamlingen for en periode på højst fem år ad gangen.

3. Når der findes flere aktieklasser, er generalforsamlingens beslutning om den i stk. 1 nævnte forhøjelse af den tegnede kapital eller om den i stykke 2 nævnte tilladelse til at forhøje kapitalen undergivet en særskilt afstemning i det mindste for hver klasse af aktionærer, hvis rettigheder forringes ved dispositionen.

4. Denne artikel finder anvendelse på udstedelsen af alle værdipapirer, som kan konverteres til aktier, eller til hvilke der er knyttet en tegningsret til aktier, men ikke på selve konverteringen af disse værdipapirer eller på udøvelsen af tegningsretten.

Artikel 26

Aktier, der som led i en forhøjelse af den tegnede kapital udstedes mod indskud, skal indbetales med

mindst 25 % af deres pålydende værdi eller, ved aktier uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi. Fastsættes en overkurs, skal denne indbetales fuldt ud.

Artikel 27

1. På aktier, der som led i en forhøjelse af den tegnede kapital udstedes som vederlag for indskud i form af andre værdier end kontanter, skal indskuddet være fuldt indbetalt inden for en frist på fem år fra beslutningen om forhøjelse af den tegnede kapital.

2. Vedrørende de i stk. 1 nævnte indskud skal der forud for gennemførelsen af forhøjelsen af den tegnede kapital udarbejdes en redegørelse af en eller flere af selskabet uafhængige sagkyndige, som udpeges eller godkendes af en administrativ eller retslig myndighed. Disse sagkyndige kan i henhold til hver medlemsstats lovgivning være såvel fysiske som juridiske personer og selskaber.

Artikel 10, stk. 2 og 3, finder anvendelse.

3. Medlemsstaterne kan undlade at bringe stk. 2 i anvendelse, såfremt forhøjelsen af den tegnede kapital foretages for at gennemføre en fusion eller et offentligt tilbud om køb eller bytte og med henblik på at vederlægge aktionærerne i et overtaget selskab eller aktionærerne i et selskab, der omfattes af det offentlige tilbud om køb eller bytte.

4. Medlemsstaterne kan undlade at bringe stk. 2 i anvendelse, når alle aktier, der udstedes som led i en forhøjelse af den tegnede kapital, udstedes som vederlag for indskud i andre værdier end kontanter, foretaget af et eller flere selskaber, såfremt alle aktionærerne i det selskab, der modtager indskuddene, har givet afkald på udarbejdelsen af de sagkyndiges redegørelse, og såfremt betingelserne i artikel 10, stk. 4, litra b)-f), er opfyldt.

Artikel 28

Såfremt en kapitalforhøjelse ikke er fuldt tegnet, forhøjes kapitalen kun med det modtagne tegningsbeløb, hvis emissionsbetingelserne udtrykkelig fastsætter denne mulighed.

Artikel 29

1. Ved enhver forhøjelse af den tegnede kapital, der sker ved indskud i kontanter, skal aktierne for-

trinsvis tilbydes aktionærerne i forhold til den del af kapitalen, som deres aktier repræsenterer.

2. Medlemsstaterne kan:

- a) undlade at anvende stk. 1 på aktier, til hvilke der er knyttet en begrænset ret til deltagelse i uddelingerne i henhold til artikel 15 og/eller til udlodningen af selskabets formue i tilfælde af likvidation; eller
- b) tillade, såfremt den tegnede kapital i et selskab, der har flere aktieklasser, for hvilke stemmeretten eller retten til deltagelse i uddelingerne i henhold til artikel 15 eller i udlodning af selskabets formue i tilfælde af likvidation er forskellig, forhøjes ved udstedelse af nye aktier inden for en enkelt af disse klasser, at fortegningsretten for aktionærerne i de øvrige klasser først udøves, når aktionærerne inden for den klasse, i hvilken de nye aktier er udstedt, har udøvet denne ret.

3. Tilbudet om fortegningsret såvel som den frist, inden for hvilken denne ret skal udøves, offentliggøres i den officielle nationale tidende, der er udpeget i henhold til direktiv 68/151/EØF. Lovgivningen i en medlemsstat, kan dog undlade at foreskrive denne offentliggørelse, når alle selskabets aktier lyder på navn. I så fald skal samtlige aktionærer have skriftlig underretning. Fortegningsretten skal udøves inden for en frist på mindst fjorten dage fra tilbudets offentliggørelse eller fra afsendelsen af skrivelserne til aktionærerne.

4. Fortegningsretten kan ikke begrænses eller ophæves i vedtægterne eller stiftelsesoverenskomsten. Dette kan derimod ske ved en beslutning på generalforsamlingen. Selskabets direktion eller bestyrelse skal forelægge den pågældende generalforsamling en skriftlig beretning, som anfører årsagerne til begrænsningen eller ophævelsen af fortegningsretten og begrundet den foreslåede emissionskurs. Generalforsamlingen træffer afgørelse efter reglerne for beslutningsdygtighed og flertal i artikel 40. Afgørelsen offentliggøres efter de fremgangsmåder, der er fastsat i hver medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 68/151/EØF.

5. Lovgivningen i en medlemsstat kan bestemme, at vedtægterne, stiftelsesoverenskomsten eller generalforsamlingen, der træffer afgørelse efter de i stk. 4 omhandlede regler for beslutningsdygtighed, flertal og offentliggørelse, kan give bemyndigelse til at

begrænse eller ophæve fortegningsretten til det af selskabets organer, der er berettiget til at træffe afgørelse om forhøjelse af den tegnede kapital inden for grænserne af den »autoriserede« kapital. Varigheden af denne bemyndigelse kan ikke overstige varigheden af den i artikel 25, stk. 2, fastsatte bemyndigelse.

6. Stk. 1-5 finder anvendelse på udstedelsen af alle værdipapirer, som kan konverteres til aktier, eller til hvilke der er knyttet en tegningsret til aktier, men ikke på selve konverteringen af disse værdipapirer eller på udøvelsen af tegningsretten.

7. Fortegningsretten anses ikke for udelukket i henhold til stk. 4 og 5, når aktierne i medfør af afgørelsen om forhøjelse af den tegnede kapital udstedes til banker eller andre pengeinstitutter med henblik på at blive tilbudt selskabets aktionærer i overensstemmelse med stk. 1 og 3.

Artikel 30

Enhver nedsættelse af den tegnede kapital, bortset fra en sådan, som pålægges ved en retsafgørelse, skal i det mindste besluttes af generalforsamlingen efter reglerne for beslutningsdygtighed og flertal i artikel 40, dog med forbehold af artikel 36 og 37. Denne beslutning skal offentliggøres efter de fremgangsmåder, der er fastsat i hver medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 68/151/EØF.

Indkaldelsen til generalforsamling skal i det mindste angive formålet med nedsættelsen og fremgangsmåden for dennes gennemførelse.

Artikel 31

Såfremt der findes flere aktieklasser, er generalforsamlingens beslutning om nedsættelse af den tegnede kapital undergivet en særskilt afstemning, i det mindste for hver klasse af aktionærer, hvis rettigheder forringes ved dispositionen.

Artikel 32

1. I tilfælde af nedsættelse af den tegnede kapital har i det mindste de kreditorer, hvis krav er opstået før offentliggørelsen af beslutningen om nedsættelse, i det mindste ret til at få stillet sikkerhed for de krav, som ikke er forfaldet på tidspunktet for offentliggørelsen. Medlemsstaternes lovgivninger fastsætter betingelserne for udøvelsen af denne ret. Lovgivnin-

gerne må ikke tilsidesætte denne ret, medmindre kreditor har andre passende garantier, eller sådanne i betragtning af selskabets formue ikke er nødvendige.

2. Endvidere skal medlemsstaternes lovgivninger i det mindste bestemme, at nedsættelsen skal være uden virkning, eller at der ikke må finde nogen betaling sted til fordel for aktionærerne, før kreditorerne er fyldestgjort, eller retten har truffet afgørelse om, at der ikke er grund til at tage de pågældende kreditorens begæring til følge.

3. Denne artikel finder anvendelse, når nedsættelsen af den tegnede kapital sker ved helt eller delvis afkald på indbetaling af restbeløbet af aktionærnes indskud.

Artikel 33

1. Medlemsstaterne kan undlade at anvende artikel 32 på en nedsættelse af den tegnede kapital, der har til formål at udligne lidte tab eller at overføre visse beløb til en reserve, på betingelse af at beløbet i denne reserve efter den pågældende disposition ikke overstiger 10 % af den nedsatte tegnede kapital. Denne reserve kan ikke, bortset fra tilfælde med nedsættelse af den tegnede kapital, uddeles til aktionærerne; den må kun anvendes til udligning af lidte tab eller til en forhøjelse af den tegnede kapital ved overførsel af reserver, i det omfang medlemsstaterne tillader en sådan disposition.

2. I de stk. 1 omhandlede tilfælde skal medlemsstaternes lovgivninger i det mindste foreskrive de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de beløb, som hidrører fra nedsættelsen af den tegnede kapital, hverken kan anvendes til udbetalinger eller uddelinger til aktionærerne eller til at fritage aktionærerne fra forpligtelsen til at indbetale deres indskud.

Artikel 34

Den tegnede kapital kan ikke nedsættes til et beløb, der er lavere end de mindstebeløb for kapitalen, der er fastsat i henhold til artikel 6. Medlemsstaterne kan dog tillade en sådan nedsættelse, hvis de ligeledes bestemmer, at beslutningen om at foretage en nedsættelse kun træder i kraft, såfremt der foretages en forhøjelse af den tegnede kapital med henblik på at bringe denne op til en størrelse, som i det mindste er lig med det foreskrevne mindstebeløb.

Artikel 35

Såfremt lovgivningen i en medlemsstat tillader hel eller delvis indløsning af den tegnede kapital uden

nedsættelse af denne, skal den pågældende lovgivning i det mindste kræve følgende betingelser opfyldt:

- a) såfremt vedtægterne eller stiftelsesoverenskomsten åbner mulighed for indløsning, skal denne vedtages af generalforsamlingen, der forhandler og træffer afgørelse i det mindste under iagttagelse af de almindelige betingelser om beslutningsdygtighed og flertal; åbner vedtægterne eller stiftelsesoverenskomsten ikke mulighed for indløsning, skal denne vedtages af generalforsamlingen, der forhandler og træffer afgørelse i det mindste under iagttagelse af de betingelser for beslutningsdygtighed og flertal, der er fastsat i artikel 40; beslutningen skal offentliggøres efter den fremgangsmåde, der er fastsat i hver medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 68/151/EØF;
- b) indløsningen kan kun finde sted ved hjælp af de beløb, der kan uddeles i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1;
- c) de aktionærer, hvis aktier er indløst, bevarer deres rettigheder i selskabet, bortset fra retten til tilbagebetaling af deres indskud og retten til deltagelse i uddelingen af et første udbytte af ikke indløste aktier.

Artikel 36

1. Såfremt lovgivningen i en medlemsstat tillader, at selskaberne nedsætter den tegnede kapital ved tvungen inddragelse af aktier, skal denne lovgivning i det mindste kræve følgende betingelser opfyldt:

- a) den tvungne inddragelse skal være foreskrevet eller bemyndiget i vedtægterne eller stiftelsesoverenskomsten før tegningen af de aktier, som skal inddrages;
- b) når den tvungne inddragelse alene er bemyndiget i vedtægterne eller stiftelsesoverenskomsten, skal den vedtages på generalforsamlingen, medmindre de pågældende aktionærer enstemmigt har godkendt den;
- c) det selskabsorgan, der forhandler og træffer afgørelse om tvungen inddragelse, fastsætter betingelserne for og de nærmere bestemmelser vedrørende denne disposition, såfremt disse ikke er fastsat i vedtægterne eller stiftelsesoverenskomsten;
- d) artikel 32 finder anvendelse, medmindre det drejer sig om fuldt indbetalte aktier, som uden modydelse stilles til selskabets rådighed, eller som inddrages ved hjælp af de beløb, der kan uddeles i henhold til artikel 15, stk. 1; i så fald skal et beløb, der er lig med den pålydende værdi eller, ved aktier uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi af samtlige inddragne aktier, indgå i en

reserve; denne reserve kan ikke uddeles til aktionærene bortset fra tilfælde, hvor der foretages nedsættelse af den tegnede kapital; den kan kun anvendes til udligning af lidte tab eller til forhøjelse af den tegnede kapital ved fondsaktieemission, i det omfang medlemsstaterne tillader en sådan disposition;

- e) beslutningen om tvungen inddragelse offentliggøres efter den fremgangsmåde, der er fastsat i hver medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 68/151/EØF.

2. Artikel 30, stk. 1, og artikel 31, 33 og 40 finder ikke anvendelse i de i stk. 1 nævnte tilfælde.

Artikel 37

1. Såfremt den tegnede kapital nedsættes ved inddragelse af aktier, som selskabet har erhvervet enten selv eller gennem en person, der handler i eget navn, men for selskabets regning, skal der altid træffes beslutning om inddragelsen på generalforsamlingen.

2. Artikel 32 finder anvendelse, medmindre der er tale om fuldt indbetalte aktier, som er erhvervet uden modydelse eller ved hjælp af de beløb, der kan uddeles i henhold til artikel 15, stk. 1; i så fald skal et beløb, der er lig den pålydende værdi eller, ved aktier uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi af samtlige inddragne aktier indgå i en reserve. Denne reserve kan ikke uddeles til aktionærene, bortset fra tilfælde, hvor der foretages nedsættelse af den tegnede kapital; den kan kun anvendes til udligning af lidte tab eller til forhøjelse af den tegnede kapital ved fondsaktieemission, såfremt medlemsstaterne tillader en sådan disposition.

3. Artikel 31, 33 og 40 finder ikke anvendelse i de i stk. 1 nævnte tilfælde.

Artikel 38

I de i artikel 35, artikel 36, stk. 1, litra b), og artikel 37, stk. 1, omhandlede tilfælde er generalforsamlingens beslutning om indløsning af den tegnede kapital eller nedsættelse af denne ved inddragelse af aktier, når der findes flere aktieklasser, undergivet en særskilt afstemning i det mindste for hver klasse af aktionærer, hvis rettigheder forringes ved dispositionen.

Artikel 39

Såfremt lovgivningen i en medlemsstat tillader, at selskaber udsteder aktier, som kan tilbagekøbes, skal denne lovgivning ved tilbagekøbet af disse aktier i det mindste kræve følgende betingelser opfyldt:

- a) tilbagekøbet skal være tilladt i vedtægterne eller stiftelsesoverenskomsten før tegningen af de aktier, som kan tilbagekøbes;
- b) disse aktier skal være fuldt indbetalt;
- c) betingelserne for og de nærmere bestemmelser vedrørende tilbagekøbet skal være fastsat i vedtægterne eller stiftelsesoverenskomsten;
- d) tilbagekøbet må kun finde sted ved hjælp af de beløb, der kan uddeles i henhold til artikel 15, stk. 1, eller ved hjælp af provenuet fra en ny-emission, der foretages med henblik på dette tilbagekøb;
- e) et beløb, der er lig med den pålydende værdi eller, ved aktier uden pålydende værdi, den bogførte pariværdi af samtlige tilbagekøbte aktier, skal indgå i en reserve, som ikke kan uddeles til aktionærerne, bortset fra tilfælde hvor der foretages nedsættelse af den tegnede kapital; denne reserve kan kun anvendes til forhøjelse af den tegnede kapital ved fondsaktieemission;
- f) litra e) finder ikke anvendelse, når tilbagekøbet har fundet sted ved hjælp af provenuet fra en ny-emission, der foretages med henblik på dette tilbagekøb;
- g) såfremt der som et led i tilbagekøbet er fastsat en overkurs til fordel for aktionærerne, må denne overkurs kun betales af de beløb, der kan uddeles i henhold til artikel 15, stk. 1, eller af en anden reserve end den under litra e) omhandlede, som ikke kan uddeles til aktionærerne, bortset fra tilfælde, hvor der foretages nedsættelse af den tegnede kapital; denne reserve kan kun anvendes til forhøjelse af den tegnede kapital ved fondsaktieemission, til dækning af de i artikel 3, litra j), omhandlede omkostninger eller omkostninger i forbindelse med udstedelse af aktier og obligationer eller til betaling af overkurs til fordel for indehavere af aktier og obligationer, der skal tilbagekøbes;
- h) tilbagekøbet skal offentliggøres efter den fremgangsmåde, der er fastsat i hver medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 68/151/EØF.

Artikel 40

1. Medlemsstaternes lovgivninger bestemmer, at de i artikel 29, stk. 4 og 5, artikel 30, 31, 35 og 38 nævnte beslutninger, skal træffes med i det mindste et flertal, som ikke må være mindre end to tredjedele af de stemmer, der er knyttet enten til de repræsenterede aktier eller den repræsenterede tegnede kapital.

2. Medlemsstaternes lovgivninger kan dog bestemme, at et simpelt flertal af de i stk. 1 nævnte stemmer er tilstrækkeligt, når mindst halvdelen af den tegnede kapital er repræsenteret.

Artikel 41

1. Medlemsstaterne kan fravige artikel 9, stk. 1, artikel 19, stk. 1, litra a), første punktum, og litra b) og artikel 25, 26 og 29 i det omfang disse undtagelser er nødvendige for vedtagelsen eller gennemførelsen af bestemmelser, hvis formål er at fremme deltagelse i virksomhedens kapital for arbejdstagere eller andre persongrupper, der er fastsat i den nationale lovgivning.

2. Medlemsstaterne kan undlade at bringe artikel 19, stk. 1, litra a), første punktum, samt artikel 30, 31, 36, 37, 38 og 39 i anvendelse på selskaber, der er undergivet en særlig ordning, og som ved siden af kapitalaktier udsteder medarbejderaktier til fordel for samtlige arbejdstagere, idet disse på aktionærernes generalforsamling repræsenteres af delegerede med stemmeret.

Artikel 42

Med henblik på gennemførelsen af dette direktiv skal medlemsstaternes lovgivninger sikre en lige behandling af aktionærer, der befinder sig i samme situation.

Artikel 43

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden for en frist på to år fra dets meddelelse. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne kan undlade at anvende artikel 3, litra g), i), j) og k), på selskaber, der allerede består på tidspunktet for ikrafttrædelsen af de i stk. 1 nævnte bestemmelser.

De kan vedtage, at de øvrige bestemmelser i dette direktiv først skal finde anvendelse på disse selskaber atten måneder efter denne dato.

Denne frist kan dog være på 3 år, for så vidt angår artikel 6 og 9, og på 5 år, for så vidt angår »unregistered companies« i Det forenede Kongerige og Irland.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 44

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 1976.

På Rådets vegne

M. van der STOEL

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 13. december 1976

om foranstaltninger med henblik på at lette den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for virksomhed som forsikringsagent eller forsikringsmægler (ex gruppe 630 CITI), herunder navnlig overgangsforanstaltninger for disse former for virksomhed

(77/92/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49, 57, 66 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til traktaten er enhver i nationaliteten berettiget til at etableres og yde tjenesteydelser inden for området etablering og tjenesteydelser forbudt fra overgangsperiodens udløb; det således gennemførte princip for den nationale behandling vedrører navnlig optagelse i faglige organisationer i det omfang den pågældendes erhvervsmæssige virksomhed medfører udnyttelse af denne rettighed;

der er ikke, med hensyn til virksomhed som forsikringsagent og forsikringsmægler, i alle medlemsstater foreskrevet betingelser for adgangen til og udøvelsen af disse former for virksomhed; snart er der fri adgang hertil og fri udøvelse heraf, snart gælder der strenge bestemmelser med krav om et kvalifikationsbevis for adgang til erhvervet;

på grund af de forskelle, der består mellem medlemsstaterne med hensyn til afgrænsningen af virksomhed som forsikringsagent og som forsikringsmægler, er det ønskeligt så nøjagtigt som muligt at fastsætte de former for virksomhed, på hvilke dette direktiv finder anvendelse;

i øvrigt er det i artikel 57 i traktaten bestemt, at der for at lette adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsaktivitet udstedes direktiver om gensi-

dig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser og om samordning af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser;

det forekommer dog ønskeligt — i mangel af en gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, og da en samordning ikke er umiddelbart forestående — at lette den effektive udnyttelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser inden for de pågældende former for virksomhed, nemlig ved at træffe overgangsforanstaltninger som omhandlet i de almindelige planer ⁽³⁾, med henblik på at undgå usædvanlige vanskeligheder for statsborgere i de medlemsstater, hvor adgangen til disse former for virksomhed ikke er undergivet nogen betingelser;

for at imødegå eventuelle vanskeligheder skal overgangsforanstaltningerne gå ud på, at adgangen til de pågældende former for virksomhed i de værtsmedlemsstater, der har bestemmelser om sådan virksomhed, alene gøres betinget af, at denne virksomhed i den tidligere opholdsmedlemsstat, når der ikke stilles krav om forudgående uddannelse, rent faktisk er blevet udøvet i et rimeligt tidsrum, som ikke ligger for langt tilbage i tiden, med henblik på således at opnå sikkerhed for, at den begunstigede er i besiddelse af faglige kundskaber svarende til dem, der kræves af landets egne statsborgere;

under hensyn til forholdene i Nederlandene, hvor forsikringsmæglerne i forhold til deres faglige kundskaber er opdelt i flere kategorier, bør der fastsættes et tilsvarende system for statsborgere fra de øvrige medlemsstater, som ønsker at få adgang til en af de pågældende kategorier; det bedst egnede og mest objektive kriterium herfor er antallet af ansatte, som er eller har været underordnet den begunstigede;

såfremt virksomhed som agent omfatter en stående fuldmagt fra et eller flere forsikringsforetagender, således at den begunstigede er beføjet til i deres navn at forpligte foretagendet eller foretagenderne i alle

⁽¹⁾ EFT nr. C 78 af 2. 8. 1971, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. C 113 af 9. 11. 1971, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. 2 af 15. 1. 1962, s. 32/62 og 36/62.

eller en del af de retshandler, som falder ind under den normale udøvelse af foretagendernes virksomhed, skal den pågældende ligeledes kunne få adgang til at udøve virksomhed som mægler i værtsstaten;

dette direktiv mister sin berettigelse, når samordningen af betingelserne for adgang til og udøvelse af de pågældende former for virksomhed samt den gensidige anerkendelse af diplomer, eksamensbeviser og øvrige kvalifikationsbeviser er gennemført;

i det omfang medlemsstaterne også for lønmodtagere gør adgangen til og udøvelsen af de i direktivet opregnede former for virksomhed betinget af besiddelse af faglige kundskaber og færdigheder, skal dette direktiv ligeledes finde anvendelse på denne kategori af personer med det formål at fjerne en hindring for arbejdskraftens frie bevægelighed og således udbygge de foranstaltninger, der er truffet inden for rammerne af Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 312/76 ⁽²⁾;

af samme grund bør de bestemmelser, der er fastsat med hensyn til bevis for hæderlighed og bevis for, at den pågældende ikke er eller har været erklæret konkurs, ligeledes gælde for lønmodtagere —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne træffer de i dette direktiv fastlagte foranstaltninger for så vidt angår etablering på deres område af de i afsnit I i de almindelige planer nævnte fysiske personer og selskaber og for så vidt angår tjenesteydelser, som udføres af disse personer og selskaber, i det følgende benævnt »begunstigede«, inden for de i artikel 2 fastsatte former for selvstændig virksomhed.

2. Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på statsborgere i medlemsstaterne, der i henhold til forordning (EØF) nr. 1612/68 som lønmodtagere vil udøve de i artikel 2 nævnte former for virksomhed.

Artikel 2

1. Dette direktiv gælder for følgende former for virksomhed, såfremt disse henhører under CITI-gruppe ex 630 i bilag III til den almindelige plan for ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden:

- a) erhvervsudøvelse af personer, som med henblik på ved forsikring eller genforsikring at tilvejebringe dækning af risici optræder som formidlere mellem forsikringstagere og frit valgte forsikrings- og genforsikringsforetagender, som tilrettelægger tegning af forsikringer, og som eventuelt medvirker ved administration og gennemførelse af disse, navnlig i skadestilfælde;
- b) erhvervsudøvelse af personer, som i henhold til en eller flere kontrakter eller fuldmagter har til opgave at forelægge, foreslå og tilrettelægge eller afslutte forsikringskontrakter eller at medvirke ved administrationen og gennemførelsen af sådanne kontrakter, navnlig i skadestilfælde, i et eller flere forsikringsforetagenders navn og for deres regning eller alene for deres regning;
- c) virksomhed udøvet af andre personer end dem, der er nævnt under litra a) og b), men som handler for sådanne personers regning og navnlig udfører forberedende arbejde, forelægger forsikringskontrakter eller opkræver præmier, uden at disse handlinger kan indebære overtagelse af forpligtelser over for offentligheden eller af dennes forpligtelser.

2. Dette direktiv gælder navnlig for følgende former for virksomhed; der udøves under nedennævnte betegnelser, som sædvanligvis anvendes i medlemsstaterne:

- a) for så vidt angår de i stykke 1, litra a), omhandlede former for virksomhed:

— i Belgien:

- Courtier d'assurance, Verzekeringsmakelaar;
- Courtier de réassurance, Herverzekeringsmakelaar;

— i Danmark:

- Juridiske og fysiske personer, som driver selvstændig virksomhed som formidler ved afsætning af forsikringskontrakter;

— i Tyskland:

- Versicherungsmakler,
- Rückversicherungsmakler;

— i Frankrig:

- Courtier d'assurance,
- Courtier d'assurance maritime,
- Courtier de réassurance;

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 2.

- *i Irland:*
- Insurance Broker,
 - Reinsurance Broker;
- *i Italien:*
- Mediatore di assicurazioni,
 - Mediatore di riassicurazioni;
- *i Nederlandene:*
- Makelaar,
 - Assurantiebezorger,
 - Erkend assurantieagent,
 - Verzekeringsagent;
- *i Det forenede Kongerige:*
- Insurance Broker;
- b) for så vidt angår de i stykke 1, litra b), omhandlede former for virksomhed:
- *i Belgien:*
- Agent d'assurance,
 - Verzekeringsagent;
- *i Danmark:*
- Forsikringsagent;
- *i Tyskland:*
- Versicherungsvertreter;
- *i Frankrig:*
- Agent général d'assurance;
- *i Irland:*
- Agent;
- *i Italien:*
- Agente di Assicurazioni;
- *i Luxembourg:*
- Agent principal d'assurance,
 - Agent d'assurance;
- *i Nederlandene:*
- Gevolmachtigd agent,
 - Verzekeringsagent;
- *i Det forenede Kongerige:*
- Agent;
- c) for så vidt angår de i stykke 1, litra c), omhandlede former for virksomhed:
- *i Belgien:*
- Sous-agent,
 - Sub-agent;
- *i Danmark:*
- Underagent;
- *i Tyskland:*
- Gelegenheitsvermittler,
 - Inkassant;
- *i Frankrig:*
- Mandataire,
 - Intermédiaire,
 - Sous-agent;
- *i Irland:*
- Sub-agent;
- *i Italien:*
- Subagente;
- *i Luxembourg:*
- Sous-agent;
- *i Nederlandene:*
- Sub-agent;
- *i Det forenede Kongerige:*
- Sub-agent.

Artikel 3

De medlemsstater, i hvilke adgang til og udøvelse af de i artikel 2 omhandlede former for virksomhed er undergivet opfyldelse af visse kvalifikationsbetingelser, skal drage omsorg for, at en begunstiget, som anmoder herom, før han etablerer sig eller begynder udøvelse af midlertidig virksomhed, underrettes om de bestemmelser, under hvilke det erhverv, som han har til hensigt at udøve, henhører.

Artikel 4

Er i en medlemsstat adgang til eller udøvelse af en af de i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), omhandlede former for virksomhed betinget af besiddelse af generelle, handelsmæssige eller faglige kundskaber og færdigheder, anerkender denne medlemsstat som tilstrækkeligt bevis for disse kundskaber og færdigheder den faktiske udøvelse af en af de pågældende former for virksomhed i en anden medlemsstat:

- a) enten i fire på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed;
- b) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed, når den begunstigede godtgør, at han har været ansat i mindst 3 år hos en eller flere forsikringsagenter eller -mæglere eller i et eller flere forsikringsforetagender;
- c) eller i ét år som selvstændig eller som leder af en virksomhed, når den begunstigede godtgør, at han med henblik på den pågældende form for virksomhed har fået en forudgående uddannelse, bekræftet ved et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af en kompetent faglig organisation som værende fuldt gyldig.

Artikel 5

1. Stiller en medlemsstat strengere betingelser for adgang til eller udøvelse af en af de former for virksomhed, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), end for den i artikel 2, stk. 1, litra b), omhandlede form for virksomhed, kan denne stat med henblik på adgang til og udøvelse af den førstnævnte form for virksomhed kræve, at denne har været udøvet i en anden medlemsstat inden for den i artikel 2, stk. 1, litra a), nævnte erhvervsgrænse:

- a) enten i fire på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed;
- b) eller i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som leder af en virksomhed, når den begunstigede kan godtgøre, at han har været ansat i mindst 3 år hos en eller flere forsikringsagenter eller -mæglere i et eller flere forsikringsforetagender;
- c) eller i ét år som selvstændig eller som leder af en virksomhed, når den begunstigede godtgør, at han med henblik på den pågældende form for virksomhed har fået en forudgående uddannelse, bekræftet ved et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af en kompetent faglig organisation som værende fuldt gyldig.

Med den form for virksomhed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), sidestilles en form for virksom-

hed udøvet af den begunstigede i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra b), såfremt den omfatter en stående fuldmagt fra et eller flere forsikringsforetagender, således at den pågældende er beføjet til i deres navn at forpligte foretagendet eller foretagenderne i alle eller en del af de retshandler, som falder ind under den normale udøvelse af foretagendernes virksomhed.

2. I Nederlandene er adgang til eller udøvelse af den i artikel 2, stk. 1, litra a), omhandlede form for virksomhed dog yderligere betinget af, at den pågældende form for virksomhed er udøvet:

- i et foretagende, hvor den begunstigede har ledet mindst 10 ansatte, såfremt han vil have adgang til virksomhed som »makelaar«;
- i et foretagende, hvor den begunstigede har ledet mindst 5 ansatte, såfremt han vil have adgang til virksomhed som »assurantiebezorger«;
- i et foretagende, hvor den begunstigede har ledet mindst 2 personer, såfremt han vil have adgang til virksomhed som »erkend assurantieagent«.

Artikel 6

1. Er i en medlemsstat adgang til eller udøvelse af den i artikel 2, stk. 1, litra c), omhandlede form for virksomhed betinget af besiddelse af generelle handelsmæssige eller faglige kundskaber og færdigheder, anerkender denne medlemsstat som tilstrækkeligt bevis for disse kundskaber og færdigheder den faktiske udøvelse af den pågældende form for virksomhed i en anden medlemsstat:

- a) enten i to på hinanden følgende år som selvstændig eller som ansat hos en eller flere forsikringsagenter eller -mæglere eller i et eller flere forsikringsforetagender;
- b) eller i et år under de i litra a) anførte forhold, når den begunstigede godtgør, at han med henblik på den pågældende form for virksomhed har fået en forudgående uddannelse, bekræftet ved et statsanerkendt eksamensbevis eller bedømt af en kompetent faglig organisation som værende fuldt gyldigt.

2. Den faktiske udøvelse i mindst ét år af en af de i artikel 2, stk. 1, litra a) eller b), omhandlede former for virksomhed og den uddannelse, der er erhvervet med henblik på en af disse former for virksomhed, anses som ligestillet med de i stk. 1 anførte betingelser.

Artikel 7

I de i artikel 4, 5 og 6 nævnte tilfælde må de pågældende former for virksomhed ikke være ophørt mere end ti år forud for datoen for indgivelse af ansøgning i henhold til artikel 9, stk. 1. Er der i en medlemsstat for dennes statsborgere fastsat en kortere frist, skal denne frist dog ligeledes anvendes over for de begunstigede.

Artikel 8

1. Som leder af en virksomhed i henhold til artikel 4 og artikel 5, stk. 1, anses enhver, der inden for den pågældende form for virksomhed har været beskæftiget:

- a) som leder af et foretagende eller som leder af en filial;
- b) som souschef under lederen af et foretagende eller som befuldmægtiget, hvis der med denne stilling er forbundet et ansvar svarende til det ansvar, der påhviler lederen af det repræsenterede foretagende.

2. Som leder af en virksomhed i henhold til artikel 4 anses ligeledes enhver, der i et forsikringsforetagende har haft en stilling, som indebærer tilrettelæggelse eller tilsyn med agenternes arbejde.

3. De i artikel 4, litra b), og artikel 5, stk. 1, litra b) omhandlede former for virksomhed skal indebære et ansvar med hensyn til akquisition, administration og opfyldelse af forsikringskontrakter.

Artikel 9

1. Bevis for, at de i artikel 4, 5, 6 og 7 anførte betingelser er opfyldt, gives i form af en attest, som udstedes af den kompetente myndighed eller organisation i den medlemsstat, der er hjemstat eller seneste opholdsstat, og som den pågældende skal fremlægge til støtte for sin ansøgning om at måtte udøve en af de pågældende former for virksomhed i værtslandet.

2. Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 13 fastsatte frist de myndigheder og organer, som er kompetente til at udstede den i stk. 1 nævnte attest, og underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

3. Ligeledes underretter hver medlemsstat inden for den i artikel 13 fastsatte frist de øvrige medlemsstater og Kommissionen om, for hvilke myndigheder

og organisationer forelæggelse skal finde sted af ansøgningen om i værtsmedlemsstaten at måtte udøve de i artikel 2 nævnte former for virksomhed og af de dertil knyttede dokumenter.

Artikel 10

1. Såfremt en værtsmedlemsstat af sine egne statsborgere som betingelse for adgang til en af de i artikel 2 nævnte former for virksomhed kræver bevis for hæderlighed og bevis for, at den pågældende ikke er eller har været erklæret konkurs, eller blot et af disse to beviser, skal denne stat for statsborgere fra de øvrige medlemsstater som tilstrækkeligt bevis godkende fremlæggelse af en udskrift af strafferegistret, eller i mangel heraf et tilsvarende dokument, udstedt af en kompetent retlig eller administrativ myndighed i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, hvoraf det fremgår, at disse krav er opfyldt.

2. Såfremt det i stk. 1 omhandlede dokument ikke udstedes i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, kan det erstattes af en erklæring under ed — eller i stater, hvor en sådan edsaflæggelse ikke finder sted, en højtidelig erklæring — der afgives af den pågældende for en kompetent retlig eller administrativ myndighed, eller i givet fald for en notari i den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland, som afgiver en attestation til bekræftelse af denne edsaflæggelse eller højtidelige erklæring. Erklæringen om, at der ikke foreligger eller har foreligget konkurs, kan ligeledes afgives for en kompetent erhvervsorganisation i samme land.

3. De i henhold til stk. 1 og 2 udstedte dokumenter må ved deres forelæggelse ikke være ældre end 3 måneder.

4. Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 13 fastsatte frist de myndigheder og organisationer, der er kompetente med hensyn til udstedelse af de i stk. 1 og 2 i nærværende artikel omhandlede dokumenter, og underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

Ligeledes underretter hver medlemsstat inden for den i artikel 13 fastsatte frist de øvrige medlemsstater og Kommissionen om, for hvilke myndigheder og organisationer forelæggelse skal finde sted af de i nærværende artikel nævnte dokumenter til støtte for ansøgningen om tilladelse til i værtsmedlemsstaten at måtte udøve de i artikel 2 nævnte former for virksomhed.

5. Skal der i den medlemsstat, som er værtsland, føres bevis for finansiell formåen, skal denne stat bebragte attestationer udstedt af banker i hjemlandet eller det seneste opholdsland som ligestillet med attestationer udstedt inden for dets eget område.

Artikel 11

Såfremt en medlemsstat, der er værtsland, af sine egne statsborgere kræver en edsaflæggelse eller højtidelig erklæring som betingelse for adgang til eller udøvelse af en af de i artikel 2 omhandlede former for virksomhed, og i tilfælde af at udformningen af denne ed eller denne erklæring ikke kan anvendes af statsborgere fra de øvrige medlemsstater, drager denne stat omsorg for, at en passende affattelse af tilsvarende art forelægges for de pågældende.

Artikel 12

Dette direktiv finder anvendelse, indtil forskrifterne om samordning af de enkelte landes bestemmelser vedrørende adgang til og udøvelse af de pågældende former for virksomhed træder i kraft.

Artikel 13

Medlemsstaterne sætter de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv i kraft inden for

en frist på 18 måneder fra dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 14

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 1976.

På Rådets vegne

M. van der STOEL

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1976

om foranstaltninger mod indslæbning i medlemsstaterne af skadegørere på planter eller planteprodukter

(77/93/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Planteavl er af stor betydning i Det europæiske økonomiske Fællesskab;

udbyttet af denne avl påvirkes konstant af skadegørere;

beskyttelse af planterne mod disse skadegørere er absolut påkrævet, ikke blot for at undgå en nedsættelse af udbyttet, men også for at forøge landbrugets produktivitet;

sådan bekæmpelse af skadegørere, som finder sted i medlemsstaterne og har til formål systematisk at tilintetgøre skadegørerne på stedet, vil kun få begrænset rækkevidde, såfremt der ikke samtidig træffes foranstaltninger til beskyttelse mod indslæbning af disse;

nødvendigheden af sådanne foranstaltninger er allerede længe blevet indset og har ført til en række nationale forskrifter og internationale konventioner, blandt hvilke den internationale konvention om plantebeskyttelse af 6. december 1951, der er indgået inden for De forenede Nationers fødevarer- og landbrugsorganisation (Food and Agriculture Organization), er af verdensomspændende interesse;

den internationale konvention om plantebeskyttelse samt det snævre samarbejde blandt de stater, der deltager i Plantebeskyttelsesorganisationen for Europa og Middelhavsområderne, har allerede i et vist omfang ført til en indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne på det fyto-sanitære område;

uafhængigt af dette internationale samarbejde er det nødvendigt på en endnu bedre måde at harmonisere foranstaltningerne mod indslæbning i Fællesskabets medlemsstater af skadegørere;

det er nødvendigt dels at indføre fælles beskyttelse mod indslæbning af skadegørere fra tredjelande, dels sideløbende med den gradvise fjernelse af hindringer for og kontrol med samhandelen inden for Fællesskabet at reorganisere den fyto-sanitære kontrol;

i den henseende går en af de vigtigste foranstaltninger ud på at udarbejde en fortegnelse over særligt farlige skadegørere, som det helt skal forbydes at indslæbe i medlemsstaterne, samt en fortegnelse over skadegørere, hvis indslæbning på visse planter eller planteprodukter ligeledes skal være forbudt;

tilstedeværelsen af visse af disse skadegørere i forbindelse med indførsel af planter og planteprodukter fra lande, der er værter for disse skadegørere, kan ikke kontrolleres effektivt, og det er derfor nødvendigt, at der i så begrænset omfang som muligt indføres forbud mod indførsel af visse planter og planteprodukter eller træffes bestemmelse om iværksættelse af særlige former for kontrol i de producerende lande;

visse andre skadegørere har som følge af særlige omstændigheder kun betydning for bestemte medlemsstater, og det er tilstrækkeligt at give disse medlemsstater mulighed for at lade disse skadegørere blive omfattet af de fyto-sanitære fællesskabsregler;

i forbindelse med samhandelen mellem Fællesskabets medlemsstater foretages i øjeblikket fyto-sanitær kontrol af planter, planteprodukter og andre genstande ikke blot i afsendelseslandet, men også i bestemmelseslandet; den sidstnævnte af disse former for kontrol bør gradvis ophæves og kontrollen i afsendelseslan-

⁽¹⁾ EFT nr. 187 af 9. 11. 1965, s. 2900/65.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 13. 10. 1965 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

det bør med henblik herpå gøres obligatorisk og forstærkes, således at enhver indslæbning af skadegørere i bestemmelseslandet i vid udstrækning på forhånd udelukkes;

såfremt resultatet af den fyto sanitære kontrol, som sker i den medlemsstat, hvor afsendelsen finder sted, er tilfredsstillende, bør der generelt udstedes et plantesundhedscertifikat af den type, der er indført i henhold til den internationale konvention om plante beskyttelse;

for at undgå enhver overflødig ny kontrol bør der forefindes bestemmelser, hvorefter der under visse omstændigheder kan udfærdiges plantesundhedscertifikater for videreforsendelse, for så vidt angår indførsel, der er sket på grundlag af plantesundhedscertifikat fra andre medlemsstater;

såfremt en i den afsendende medlemsstat udført fyto sanitær kontrol udgør en garanti for, at produkterne er fri for skadegørere, kan der bortses fra den systematiske kontrol, der udføres i modtagermedlemsstaten;

en sådan ophævelse kan kun ske gradvis, eftersom der først må opstå en vis tillid i medlemsstaterne til, at de afsendende medlemsstaters kontrolsystemer fungerer, som de skal;

i den henseende synes det berettiget, at det for et tidsrum af fire år fra meddelelsen af dette direktiv tillades, at systematisk kontrol fortsat udføres i bestemmelseslandet, hvorimod samtlige andre bestemmelser i dette direktiv allerede bør være optaget i de nationale lovgivninger to år efter denne meddelelse;

efter udløbet af denne fireårs periode vil fyto sanitær kontrol, der udføres i bestemmelseslandet, for så vidt angår frugt, grønsager og kartofler bortset fra læggekartofler, med undtagelse af visse former for formel kontrol kun være tilladt af særlige grunde eller i et begrænset omfang;

denne fyto sanitære kontrol bør begrænses til indbringelse af produkter fra tredjelande og til tilfælde, hvor væsentlige forhold giver anledning til at antage, at en af de fyto sanitære bestemmelser ikke er blevet overholdt; i samtlige andre tilfælde kan der kun tillades lejlighedsvis kontrol;

til gengæld er det nødvendigt, at medlemsstaterne, for så vidt angår indbringelse af produkter fra tredjelande, foreskriver kontrol, der i det mindste omfatter de vigtigste smittebærere af skadegørere;

på den anden side er det nødvendigt, at der under visse omstændigheder gives medlemsstaterne mulighed for at tillade undtagelser fra en række forskrifter;

i tilfælde af overhængende fare for indslæbning eller udbredelse af skadegørere bør der ligeledes være adgang for medlemsstaterne til at træffe sådanne beskyttelsesforanstaltninger, der ikke er omhandlet i dette direktiv;

der bør især i et sådant tilfælde indledes et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for Den stående fyto sanitære Komité nedsat ved afgørelse 76/894/EØF ⁽¹⁾;

fællesskabsbestemmelserne om fyto sanitære foranstaltninger berøres principielt ikke af dette direktiv; dette gælder først og fremmest for eventuelle nationale fyto sanitære bestemmelser om beskyttelse mod skadegørere, der i almindelighed angriber oplagrede planter eller planteprodukter, samt visse andre nationale fyto sanitære foranstaltninger, der i lige omfang omfatter nationale og indførte produkter;

situationen er i de franske oversøiske departementer en anden end i de øvrige områder i Fællesskabet på grund af forhold som helhed, som beror på klimaet, landbrugsproduktionen, skadegørerne og handels samkvemmet; bestemmelserne i dette direktiv kan derfor ikke, før de på passende vis er vedtaget, finde anvendelse på disse departementer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører foranstaltninger til beskyttelse mod indslæbning i medlemsstaterne af skadegørere på planter eller planteprodukter fra andre medlemsstater eller fra tredjelande.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på Den franske Republiks oversøiske departementer.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved:

a) Planter: levende planter og levende plantedele, herunder friske frugter og frø;

⁽¹⁾ EFT nr. L 340 af 9. 12. 1976, s. 25.

- b) Planteprodukter: produkter af vegetabilsk oprindelse, som ikke er forarbejdede eller som kun har været genstand for en enkel bearbejdning, for så vidt det ikke drejer sig om planter;
- c) Plantning: Enhver anbringelse af planter eller plantedele for at sikre deres vækst eller fremtidig reproduktion/formering.
- d) Skadegørere: skadevoldere for planter eller planteprodukter, henhørende under dyre- eller planteriget, eller som optræder i form af vira, mykoplasma eller andre sygdomsforårsagende organismer;
- e) Officiel konstatering: konstatering foretaget af repræsentanter for de officielle plantebeskyttelsesmyndigheder eller på deres ansvar af andre repræsentanter for de offentlige myndigheder.

2. Dette direktiv finder kun anvendelse på træ i det omfang det helt eller delvist har bevaret sit naturlige runde omfang, med eller uden bark.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne foreskriver, at de i bilag I, del A, anførte skadegørere ikke må indslæbes på deres område.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse i perioden fra 16. oktober til 30. april, når det drejer sig om svage angreb på afskårne blomster af de i bilag I, del A, litra a), punkt 1 og 4, anførte skadegørere.

I henhold til den i artikel 16 nævnte fremgangsmåde kan medlemsstaterne efter anmodning få tilladelse til at afkorte ovennævnte periode.

3. Bestemmelserne i stk. 1 anvendes ikke, når det drejer sig om svage angreb på frugter af de i bilag I, del A, litra b), punkt 3, omhandlede skadegørere. Dog anvendes bestemmelserne i stk. 1 i perioden fra 1. maj til 15. september, dersom skadegøreren er ung og mobil.

4. Medlemsstaterne foreskriver, at de i bilag II, del A, anførte planter og planteprodukter ikke må føres ind på deres område, dersom de er angrebet af de skadegørere, der er anført i denne del af bilaget vedrørende disse planter og planteprodukter.

5. Medlemsstaterne kan foreskrive, at de i bilag II, del A, anførte skadegørere ikke må føres ind på deres område separat, eller hvis de optræder på andre objekter end dem, der er anført i denne del af bilaget vedrørende disse skadegørere.

6. De i bilag I, del B, og i bilag II, del B, anførte medlemsstater kan foreskrive:

- a) at de skadegørere, der er nævnt i bilag I, del B, vedrørende dem,
- b) at de planter og planteprodukter, der er nævnt i bilag II, del B, vedrørende dem, såfremt de er angrebet af de skadegørere, der er anført i denne del af bilaget vedrørende disse planter og planteprodukter,

ikke må indføres på deres område.

7. Medlemsstaterne kan foreskrive, at separat indførelse på deres område af andre organismer end dem, der er anført i bilag I og II, og som kan anses for skadelige, forbydes eller gøres betinget af en særlig tilladelse.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne foreskriver, at de i bilag III, del A, anførte planter eller planteprodukter ikke må føres ind på deres område, dersom de har deres oprindelse i de lande, der er anført i denne del af bilaget vedrørende disse planter eller planteprodukter.

2. Medlemsstaterne kan:

- a) foreskrive, at de i bilag III, del B, anførte planter, planteprodukter eller andre dem vedrørende objekter ikke må føres ind på deres område;
- b) af de andre medlemsstater, hvorfra de i bilag III, del A, anførte planter eller planteprodukter med undtagelse af punkt 9 og 10 føres ind på deres områder, kræve et officielt certifikat med angivelse af, i hvilket land disse produkter har deres oprindelse.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne foreskriver, at de i bilag IV, del A, anførte planter, planteprodukter eller andre objekter ikke må føres ind på deres område, medmindre de særlige krav, der er anført i denne del af bilaget vedrørende disse planter mv., er opfyldt.

2. Medlemsstaterne kan:

- a) foreskrive, at de i bilag IV, del A, punkt 1, 2, 3 eller 5 anførte særlige krav ligeledes anvendes på de tredjelande, der ikke er anført i ovennævnte punkter, men som ikke selv stiller krav om en til-

svarende betingelse hvad angår træ med oprindelse i de i disse punkter nævnte lande;

- b) foreskrive, at de planter, der er anført i bilag IV, del B, kun kan føres ind på deres område, dersom de særlige krav, der er nævnt for disse planter i denne del af bilaget, er overholdt;
- c) af de andre medlemsstater, hvorfra de i bilag IV, del A, punkt 1, 2, 3 eller 5, anførte planteprodukter føres ind på deres område, kræve et officielt certifikat med angivelse af, i hvilket land disse produkter har deres oprindelse.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne foreskriver — i hvert fald for indførelse i en anden medlemsstat af planter, planteprodukter og andre objekter, der er anført i bilag V — at disse samt deres emballage officielt undersøges grundigt, enten i fuldt omfang eller ved repræsentative stikprøver, og, om fornødent, at de til deres befordring benyttede transportmidler ligeledes undersøges officielt for at sikre:

- a) at de ikke er angrebet af de i bilag I, del A, omhandlede skadegørere;
- b) for så vidt angår de i bilag II, del A, anførte planter og planteprodukter, at de ikke er angrebet af de skadegørere, der er anført i denne del af bilaget vedrørende disse planter mv.
- c) for så vidt angår de i bilag IV, del A, anførte planter, planteprodukter eller andre objekter, at de opfylder de særlige krav, der er nævnt i denne del af bilaget vedrørende disse planter mv.

2. Medlemsstaterne foreskriver de i stk. 1 omhandlede kontrolforanstaltninger for ligeledes at sikre overholdelse af de i artikel 3, stk. 5, 6 eller 7, eller i artikel 5, stk. 2, fastsatte bestemmelser i det omfang, modtagermedlemsstaten gør brug af en af de i ovennævnte artikler anførte muligheder.

3. Medlemsstaterne foreskriver, at frø, der er omhandlet i bilag IV, del A, og som skal indføres i en anden medlemsstat, skal undersøges officielt for at sikre, at de opfylder de særlige krav, der er anført i denne del af bilaget vedrørende disse frøarter.

Artikel 7

1. Når det på grundlag af den i artikel 6 foreskrevne undersøgelse findes, at de deri opførte betin-

gelses er opfyldt, udstedes et plantesundhedscertifikat i overensstemmelse med modellen i bilag VIII, del A, affattet på mindst ét af de officielle fællesskabssprog, fortrinsvis modtagermedlemsstatens. For så vidt angår »andre objekter«, erstattes ordene »beskrevne planter, eller planteprodukter« i certifikatet med »beskrevne objekter«.

2. Medlemsstaterne foreskriver, at de i bilag V anførte planter, planteprodukter eller andre objekter kun kan føres ind i en anden medlemsstat, dersom de ledsages af et plantesundhedscertifikat udstedt i henhold til stk. 1. Plantesundhedscertifikatet må ikke være udfærdiget mere end 14 dage før den dato, på hvilken planterne, planteprodukterne eller de andre objekter forlader afsendermedlemsstaten.

3. De foranstaltninger, der skal gennemføres af medlemsstaterne med henblik på anvendelsen af artikel 6, stk. 3, træffes i henhold til den i artikel 16 fastsatte fremgangsmåde inden udløbet af den i artikel 20, stk. 1, litra b), anførte periode.

Artikel 8

1. Såfremt der ikke foreligger et af de i stk. 2 omhandlede tilfælde, foreskriver medlemsstaterne, at de i bilag V anførte planter, planteprodukter og andre genstande, som er ført ind på deres område fra en medlemsstat, og som derefter skal føres ind i en anden medlemsstat, fritages for en ny undersøgelse i henhold til bestemmelserne i artikel 6, når de ledsages af et plantesundhedscertifikat, der er udfærdiget i henhold til modellen i bilag VIII, del A.

2. Når planter, planteprodukter eller andre genstande, der hidrører fra en medlemsstat, i en anden medlemsstat har været genstand for en opdeling eller en oplagring, eller der har været foretaget en ændring af emballagen, og disse derefter skal føres ind i en tredje medlemsstat, fritages den anden medlemsstat for at foretage en ny undersøgelse i henhold til bestemmelserne i artikel 6, hvis det officielt konstateres, at dette produkt på denne medlemsstats område ikke har været udsat for smittefare, som bringer overholdelsen af de i artikel 6 anførte betingelser i tvivl. I så tilfælde udstedes der et plantesundhedscertifikat for videreforsendelse i overensstemmelse med modellen i bilag VIII, del B, affattet på mindst ét af de officielle fællesskabssprog, fortrinsvis modtagermedlemsstatens. Dette certifikat skal vedlægges den af den første medlemsstat udstedte plantesundhedscertifikat eller en bekræftet kopi af denne. Dette certifikat kan benævnes »plantesundhedscertifikat til reeksport«.

Et sådant plantesundhedscertifikat for videreforsendelse må ikke være udfærdiget mere end 14 dage før den dato, på hvilken planterne, planteprodukterne eller de andre genstande forlader det videreforsendende land.

3. Stk. 1 og 2 kommer ligeledes til anvendelse, når planterne, planteprodukterne eller de andre objekter føres ind i flere medlemsstater efter hinanden. Hvis der i så fald er udstedt flere plantesundhedscertifikater for videreforsendelse, skal produkterne ledsages af følgende dokumenter:

- a) det sidste plantesundhedscertifikat eller en bekræftet kopi af denne,
- b) det sidste plantesundhedscertifikat for videreforsendelse,
- c) de plantesundhedscertifikater for videreforsendelse, der er udstedt før det under litra b) omhandlede certifikat, eller bekræftede kopier af disse.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne foreskriver, at de i bilag IV, del A, anførte planter, planteprodukter og andre objekter med undtagelse af punkt 1, 2, 3, litra b), 4, litra b), 5, 6, 35 og 36, som har deres oprindelse i en anden medlemsstat eller et tredjeland, kun må føres ind i en anden medlemsstat, når de ledsages af et plantesundhedscertifikat i overensstemmelse med modellen i bilag VIII, del A, udstedt i oprindelseslandet, eller af en bekræftet kopi af dette certifikat, samt af de i artikel 7 og 8 omhandlede certifikater.

2. Stk. 1 kommer ligeledes til anvendelse ved indførelse af de i bilag IV, del B, anførte planter og planteprodukter i de medlemsstater, der er nævnt i denne del af bilaget for disse produkter.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne foreskriver, at de i bilag VI anførte planter, der indføres på deres område, straks ved deres ankomst skal effektivt desinficeres mod San José-skjoldlus. De må imidlertid ikke kræve en sådan desinficering, såfremt det er sikkert, at der ikke frygtes nogen udbredelse af San José-skjoldlus.

2. I henhold til den i artikel 16 fastsatte fremgangsmåde kan medlemsstaterne opnå tilladelse til at kræve, at de i stk. 1 nævnte planter desinficeres inden de indføres på deres område.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne kan foreskrive, at planter, planteprodukter eller andre objekter samt deres emballage og de til deres befordring benyttede transportmidler ved indførelsen på deres område fra en anden medlemsstat underkastes en kontrol af, at de i artikel 3, 4 og 5 fastsatte forbud og begrænsninger er overholdt. Medlemsstaterne sørger for, at disse planter, planteprodukter og andre objekter, for så vidt deres indførelse ikke er forbudt i henhold til artikel 3, 4 og 5, kun underkastes forbud og begrænsninger i forbindelse med fytosanitære foranstaltninger, såfremt:

- a) de i artikel 4, 5, 7, 8 eller 9 omhandlede certifikater forelægges;
- b) planterne, planteprodukterne eller de andre objekter ikke indføres over de foreskrevne grænseovergangssteder;
- c) planterne, planteprodukterne eller de andre objekter ikke på forskriftsmæssig måde frembydes til officiel kontrol, der er anerkendt i henhold til stk. 3;
- d) disse forbud eller begrænsninger er foreskrevet på grundlag af artikel 18.

2. De kan ikke kræve nogen supplerende erklæring på den fytosanitære attest.

3. For så vidt angår frugt, grønsager samt kartofler, bortset fra læggekartofler, kan medlemsstaterne, udover en officiel kontrol af identiteten og de i henhold til stk. 1 anerkendte krav, kun fastsætte officielle systematiske kontrolforanstaltninger vedrørende overholdelse af de bestemmelser, der er truffet ifølge artikel 3 og 5, såfremt:

- a) der består begrundet formodning om, at en af disse bestemmelser ikke er blevet overholdt;
- b) de ovennævnte planter har deres oprindelse i et tredjeland, og såfremt den i artikel 12, stk. 1, litra a), omhandlede undersøgelse ikke allerede har fundet sted i en anden medlemsstat.

I alle andre tilfælde foretages officiel kontrol af frugt og grønsager samt af kartofler, bortset fra læggekartofler, kun lejlighedsvis ved stikprøver. Kontrollen anses for lejlighedsvis, hvis den ikke foretages på mere end en tredjedel af indførslerne fra en bestemt medlemsstat, og hvis den hvad tid og produkter angår fordeles så ligeligt som muligt.

4. Hvis det ved en indførelse konstateres, at en del af planterne, planteprodukterne eller de andre ob-

jekter er angrebet af de i bilag I og II anførte skadegørere, forbydes indførelsen af den øvrige del af partiet ikke, såfremt der ikke består nogen mistanke om, at denne del er angrebet, og såfremt det må anses for udelukket, at en opdeling vil medføre udbredelse af skadegørerne.

5. Medlemsstaterne foreskriver, at de plantesundhedscertifikater eller plantesundhedscertifikater for videreforsendelse, der fremlægges ved indførelsen på deres område af planter, planteprodukter eller andre objekter, forsynes med et indførelsesstempel af en kompetent myndighed, som i det mindste angiver dennes navn samt indførelsesdatoen.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne foreskriver i hvert fald for indførelse af de i bilag V angivne planter, planteprodukter eller andre objekter fra tredjelande:

a) at disse planter, planteprodukter eller andre objekter samt deres emballage officielt undersøges grundigt, enten i fuldt omfang eller ved repræsentative stikprøver, og om fornødent at de til deres befordring benyttede transportmidler ligeledes undersøges af de samme repræsentanter for at sikre:

- at de ikke er angrebet af de i bilag I, del A, anførte skadegørere,
- for så vidt angår de i bilag II, del A, anførte planter og planteprodukter, at de ikke er angrebet af de skadegørere, der er anført i denne del af bilaget vedrørende disse planter og planteprodukter,
- for så vidt angår de i bilag IV, del A, anførte planter, planteprodukter og andre objekter at de opfylder de særlige krav, der er anført i denne del af bilaget vedrørende disse planter mv.;

b) at de skal ledsages af de i artikel 4, 5, 7, 8 eller 9 foreskrevne certifikater, og at et plantesundhedscertifikat ikke må være udstedt mere end 14 dage før den dato, på hvilken planterne, planteprodukterne eller de andre objekter har forladt afsenderlandet.

2. Stk. 1 finder ligeledes anvendelse på de i artikel 6, stk. 3, og artikel 7, stk. 3, nævnte tilfælde.

3. Stk. 1, litra a), finder ikke anvendelse, dersom planterne, planteprodukterne eller de andre objekter føres ind i en medlemsstat via en anden medlemsstat, der allerede har foretaget den i stk. 1, litra a), fastsatte undersøgelse.

4. Medlemsstaterne kan foreskrive, at de i artikel 8 fastsatte foranstaltninger anvendes på indførelser fra tredjelande.

Artikel 13

Rådet vedtager på forslag af Kommissionen hvilke ændringer, der skal foretages i bilagene.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne kan, når der ikke er grund til at frygte en udbredelse af skadegørere,

a) generelt eller i enkelttilfælde fastsætte undtagelser fra:

i) artikel 4, stk. 1, for så vidt angår en afkortelse af den i bilag III, del A, punkt 8, nævnte periode,

ii) artikel 4, stk. 1, artikel 10 og artikel 12 for transit gennem deres område samt for direkte forsendelse mellem to steder på deres område via et andet land,

iii) artikel 12, såfremt planterne, planteprodukterne eller de andre objekter sendes direkte fra et område i en medlemsstat til deres område via et tredjeland,

iv) artikel 5, 10 og 12, såfremt det drejer sig om:

— flyttegods,

— små mængder planter eller planteprodukter samt levnedsmidler og foder, såfremt de skal anvendes af ejeren eller modtageren til ikke-industrielle og ikke-handelsmæssige formål eller er beregnet til fortæring under transporten,

— planter fra arealer beliggende inden for et andet lands grænsezone, der udnyttes fra nærliggende beboelseshuse eller landbrugsbedrifter inden for deres områdes grænsezone,

— planter, der er bestemt til plantning eller formering på grunde beliggende inden for deres grænsezone, som udnyttes fra nærliggende beboelseshuse eller landbrugsbedrifter i et andet lands grænsezone;

b) fastsætte undtagelser i enkelttilfælde fra:

- i) artikel 3, stk. 1, og artikel 12 i perioden fra den 1. maj til den 15. oktober, for så vidt angår de i bilag I, del A, litra a), punkt 1 og 4, omhandlede skadegørere, såfremt det drejer sig om svagt angrebne afskårne blomster,
- ii) artikel 3, stk. 1, og artikel 12 i perioden fra den 1. november til den 31. marts, for så vidt angår de i bilag I, del A, litra a), punkt 2, omhandlede skadegørere, såfremt det drejer sig om svagt angrebet frugt,
- iii) artikel 3, stk. 1 og 3, og artikel 12, dersom det drejer sig om et mere end svagt angreb på frugt af San José-skjoldlus,
- iv) artikel 3, stk. 3, anden sætning, og artikel 12,
- v) artikel 3, stk. 4, og artikel 12, såfremt angrebet på bestemte planter og planteprodukter af bestemte skadegørere er svagt, og såfremt disse skadegørere allerede findes inden for Fællesskabet;

c) fastsætte undtagelser i enkelttilfælde og med forbehold af den i stk. 2 fastsatte procedure fra:

- i) artikel 3, og artikel 4, stk. 1, for så vidt angår de i bilag III, del A, punkt 8, nævnte krav, og i artikel 5 og artikel 12, når formålet er forskning, forskning eller planteforædling,
- ii) artikel 5, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, litra a), tredje led, for så vidt angår det i bilag IV, del A, punkt 1 og 5, omhandlede krav,
- iii) artikel 5, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, litra a), tredje led, for så vidt angår det i bilag IV, del A, punkt 25, omhandlede krav for læggekartofler, på betingelse af at der kræves en officiel konstatering af, at de har deres oprindelse i et område, hvor der ikke er iagttaget noget symptom på angreb af de i bilag I, del A, litra e), punkt 2, omhandlede vira siden begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode;

2. For de i stk. 1, litra c), fastsatte undtagelser meddeler medlemsstaterne omgående de andre medlemsstater og Kommissionen de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, de har vedtaget med henblik herpå. Ifølge den i artikel 16 fastsatte procedure og senest 6 måneder efter vedtagelsen af omtalte bestemmelser kan der træffes afgørelse om, hvorvidt disse skal ophæves eller ændres.

3. I henhold til den i artikel 16 fastsatte fremgangsmåde kan medlemsstaterne efter anmodning opnå tilladelse til at gøre sådanne undtagelser, der ikke allerede er hjemlet i stk. 1.

4. For de i stk. 1, litra b) og c), og i stk. 3 fastsatte undtagelser kræves en officiel konstatering for hvert enkelt tilfælde, dersom betingelserne for indrømmelse af undtagelsen er opfyldt.

5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de undtagelser, som de har indrømmet i henhold til stk. 1, litra c), eller i henhold til stk. 3. Kommissionen informerer hvert år de øvrige medlemsstater om disse meddelelser.

Medlemsstaterne kan i henhold til den i artikel 16 fastsatte fremgangsmåde fritages for sådanne meddelelser.

6. Medlemsstaterne kan fastsætte undtagelsesbestemmelser fra artikel 5, 6, 7, 8 og 9 for indførelse af planter, planteprodukter eller andre objekter i en anden medlemsstat, såfremt denne giver afkald på at kræve ovennævnte artikler anvendt af afsendermedlemsstaten.

Artikel 15

1. Når en medlemsstat finder, at der er overhængende fare for indslæbning eller spredning af skadegørere på dens område, også sådanne der ikke er anført i bilagene, kan den midlertidigt træffe de nødvendige supplerende foranstaltninger til at beskytte sig mod denne fare. Medlemsstaten giver omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om de truffne foranstaltninger, ledsaget af en begrundelse.

2. Efter den i artikel 17 fastsatte fremgangsmåde bestemmes det, om de af medlemsstaten truffne foranstaltninger skal ophæves eller ændres. Så længe der ikke er truffet nogen afgørelse enten af Rådet eller af Kommissionen ifølge ovennævnte procedure, kan medlemsstaten opretholde de foranstaltninger, den har iværksat.

Artikel 16

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, indbringes sagen straks for Den stående fytosanitære Komité, i det følgende benævnt »komiteen«, af formanden enten på dennes initiativ eller på begæring af en medlemsstat.

2. I komiteen tildeles der medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af 41 stemmer.

4. Kommissionen vedtager foranstaltningerne og iværksætter dem straks, når de er i overensstemmelse med komiteens udtalelse. Såfremt de ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, eller såfremt komiteen ikke har afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen omgående Rådet et forslag til de foranstaltninger, der bør træffes. Rådet vedtager foranstaltningerne med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke inden en frist på tre måneder efter sagens forelæggelse vedtaget nogen foranstaltninger, vedtager Kommissionen selv de foreslåede foranstaltninger og iværksætter dem straks, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod disse foranstaltninger.

Artikel 17.

1. Dersom der henvises til den i denne artikel fastsatte fremgangsmåde, forelægges sagen omgående for Den stående fyto sanitære Komité, herefter benævnt »komiteen«, enten af formanden for komiteen eller på dennes initiativ eller på anmodning af en medlemsstat.

2. I komiteen tildeles medlemsstaternes stemmer den vægt, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver inden for to dage sin udtalelse om disse foranstaltninger. Den udtaler sig med et flertal på 41 stemmer.

4. Kommissionen vedtager foranstaltningerne og bringer dem øjeblikkelig i anvendelse, hvis de er i overensstemmelse med komiteens udtalelse. Såfremt de ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, eller der ikke foreligger nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag om hvilke foranstaltninger, der skal træffes. Rådet vedtager foranstaltningerne med kvalificeret flertal.

Såfremt Rådet ikke efter udløbet af en frist på femten dage fra den dato, på hvilken forslaget er forelagt, har vedtaget nogen foranstaltninger, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger og bringer dem øjeblikkelig i anvendelse, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod disse foranstaltninger.

Artikel 18

1. Dette direktiv vedrører ikke fællesskabsbestemmelserne for planter og planteprodukter for så vidt angår de fyto sanitære krav, når dette ikke udtrykkeligt fastsætter eller tillader strengere krav herfor.

2. I henhold til den i artikel 16 fastsatte fremgangsmåde kan det tillades medlemsstaterne ved indførelse på deres område af planter eller planteprodukter at træffe særlige fyto sanitære foranstaltninger, såfremt disse foranstaltninger ligeledes er fastsat for den indenlandske produktion.

3. Medlemsstaterne kan ved indførelse på deres område af planter eller planteprodukter, særlig sådanne, som er anført i bilag VII, samt deres emballage eller de til deres befordring benyttede transportmidler, træffe særlige fyto sanitære bestemmelser mod de skadegørere, som i almindelighed angriber oplagrede planter eller planteprodukter.

Artikel 19

Rådets direktiv 69/466/EØF af 8. december 1969 vedrørende bekæmpelse af San José-skjoldlus ⁽¹⁾ ændres som følger:

- a) Til artikel 7 føjes nedenstående stk. 2, således at teksten til den nuværende artikel bliver til stk. 1:
 - »2. Stk. 1 anvendes ikke på friske partier frugt, der kun er svagt angrebet.«
- b) I artikel 10, stk. 1, litra a), b) og c), erstattes ordene »artikel 7« med ordene »artikel 7, stk. 1«.

Artikel 20

1. Medlemsstaterne sætter de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme:

⁽¹⁾ EFT nr. L 323 af 24. 12. 1969, s. 5.

- a) de i artikel 11, stk. 3, fastsatte begrænsninger inden for en frist af fire år,
- b) de øvrige bestemmelser i dette direktiv inden for en frist af to år fra dets meddelelse at regne.

2. Medlemsstaterne meddeler øjeblikkeligt Kommissionen alle de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der træffes til gennemførelse af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater derom.

Artikel 21

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1976.

På Rådets vegne

A. P. L. M. M. van der STEE

Formand

BILAG I

A. SKADEGØRERE, HVIS INDSLÆBNING SKAL FORBYDES I ALLE MEDLEMSSTATER

a) Levende organismer fra dyreriget på alle udviklingstrin

1. *Cacoecimorpha pronubana* (Hb.)
2. *Ceratitis capitata* (Wied.)
3. *Conotrachelus nenuphar* (Herbst)
4. *Epichoristodes acerbella* (Walk.) Diak.
5. *Hylurgopinus rufipes* Eichh.
6. *Hyphantria cunea* (Drury)
7. *Laspeyresia molesta* (Busck)
8. *Popillia japonica* Newman
9. *Rhagoletis cingulata* (Loew)
10. *Rhagoletis fausta* (Osten Sacken)
11. *Rhagoletis pomonella* (Walsh)
12. *Scaphoideus luteolus* Van Duz.
13. *Scolytus multistriatus* (Marsh.)
14. *Scolytus scolytus* (F.)
15. *Spodoptera littoralis* (Boisd.)
16. *Spodoptera litura* (F.)

b) Organismer fra dyreriget på alle udviklingstrin, med mindre det er påvist at de er døde

1. *Heterodera pallida* Stone
2. *Heterodera rostochiensis* Woll.
3. *Quadrastipidiotus perniciosus* (Comst.)

c) Bakterier

1. *Aplanobacter populi* Ridé
2. *Corynebacterium sepedonicum* (Spieck. et Kotth.) Skapt. et Burkh.
3. *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al.

d) Kryptogamer

1. *Angiosorus solani* Thirum. et O'Brien [syn. *Thecaphora solani* (Barrus)]
2. *Ceratocystis fagacearum* (Bretz) Hunt
3. *Ceratocystis ulmi* (Buism.) C. Moreau
4. *Chrysomyxa arctostaphyli* Diet.
5. *Cronartium comptoniae* Arthur
6. *Cronartium fusiforme* Hedgc. et Hunt ex Cumm.
7. *Cronartium quercuum* (Berk.) Miyabe ex Shirai
8. *Endocronartium harknessii* (J. P. Moore) Y. Hiratsuka [syn. *Peridermium harknessii* (J. P. Moore)]
9. *Endothia parasitica* (Murrill) P. J. et H. W. Anderson
10. *Guignardia loricata* (Saw.) Yamamoto et Ito
11. *Hypoxyton pruinaum* (Klotzsche) Cke.
12. *Melampsora farlowii* (Arthur) Davis

13. *Melampsora medusae* Thüm. [syn. *M. albertensis* Arthur]
14. *Mycosphaerella populorum* Thomp. (*Septoria musiva* Peck)
15. *Ophiostoma* (*Ceratocystis*) *roboris* C. Georgescu et I. Teodoru
16. *Poria weirii* Murr.
17. *Synchytrium endobioticum* (Schilb.) Perc.

e) **Vira og mykoplasmata**

1. Skadegørende vira og mykoplasmata hos *Cydonia* Mill., *Fragaria* (Tourn.) L., *Ligustrum* L., *Malus* Mill., *Populus* L., *Prunus* L., *Pyrus* L., *Ribes* L., *Rosa* L., *Syringa* L.
2. Vira og mykoplasmata hos kartofler (*Solanum tuberosum* L.)
 - a) Potato spindle tuber virus
 - b) Potato yellow dwarf virus
 - c) Potato yellow vein virus
 - d) andre skadegørende vira og mykoplasmata, der ikke findes inden for Fællesskabet
3. Rose wilt
4. Tomato bunchy top virus
5. Tomato ring spot virus
6. Skadegørende vira og mykoplasmata hos vinstokken (*Vitis* L. *partim*)
7. *Ulmus* L.s phlœmnekroses

f) **Phanerogamer**

— *Arceuthobium* spp. (ikke europæiske arter)

B. SKADEGØRERE, HVIS INDSLÆBNING KAN FORBYDES I VISSE MEDLEMSSTATER

a) **Levende organismer fra dyreriget på alle udviklingsstrin**

Art	Medlemsstat
1. <i>Aleurocanthus woglumi</i> Ashby	Italien
2. <i>Anastrepha fraterculus</i> (Wied.)	Italien
3. <i>Anastrepha ludens</i> (Loew)	Italien
4. <i>Busseola fusca</i> (Hamps.)	Italien
5. <i>Dacus dorsalis</i> Hendel	Italien
6. <i>Dialeurodes citri</i> (Ashm.)	Italien
7. <i>Diaphorina citri</i> (Kuway)	Frankrig, Italien
8. <i>Gonipterus scutellatus</i> Gyll.	Italien
9. <i>Iridomyrmex humilis</i> (Mayr L)	Frankrig, Italien
10. <i>Leptinotarsa decemlineata</i> (Say)	Danmark, Irland, Det forenede Kongerige
11. <i>Phoracantha semipunctata</i> (F.)	Italien
12. <i>Pseudaulacaspis pentagona</i> (Targ.)	Frankrig, Italien
13. <i>Pseudococcus comstocki</i> (Kuway)	Frankrig, Italien
14. <i>Toxoptera citricida</i> (Kirk.)	Frankrig, Italien
15. <i>Trioza erythrae</i> Del Guericio	Frankrig, Italien

b) Bakterier

Art	Medlemsstat
<i>Xanthomonas citri</i> (Hasse) Dowson	Frankrig, Italien

c) Kryptogamer

Art	Medlemsstat
1. <i>Cronartium ribicola</i> J. C. Fischer	Italien
2. <i>Diaporthe citri</i> (Fawc.) Wolf	Italien
3. <i>Dibotryon morbosum</i> (Schw.) Theissen og Sydow	Italien
4. <i>Diplodia natalensis</i> P. Evans	Italien
5. <i>Elsinoë fawcettii</i> Bitanc. et Jenkins	Italien
6. <i>Phytophthora cinnamomi</i> Rands	Irland
7. <i>Scleroderris lagerbergii</i> Gremmen	Irland

d) Vira

Art	Medlemsstat
<i>Vira hos citrus</i> (Citrus L.)	Frankrig, Italien

BILAG II

A. SKADEGØRERE, HVIS INDSLÆBNING SKAL FORBYDES I ALLE MEDLEMSSTATER, SÅFREMT DE OPTRÆDER PÅ VISSE PLANTER ELLER PLANTEPRODUKTER

a) Levende organismer fra dyreriget på alle udviklingstrin

Art	Objekt for angreb
1. <i>Anarsia lineatella</i> Zell.	Ribes L. og Rubus L., dog ikke frugter, Cydonia Mill., Malus Mill., Prunus L., Pyrus L.
2. <i>Diarthronomyia chrysanthemi</i> Ahlb.	Chrysantemum (Chrysanthemum Tourn. ex. L- partim)
3. <i>Ditylenchus destructor</i> Thorne	Blomsterløg og -knoLde samt kartoffelknoLde (Solanum tuberosum L.)
4. <i>Ditylenchus dipsaci</i> (Kühn) Filipjev	Frø og løg af Allium cepa L., Allium Porrum L., Allium schoenoprasum L. til plantning, blomsterløg og lucernefrø (Medicago sativa L.)
5. <i>Gracilaria azaleella</i> Brants	Azaleaer (Rhododendron L. partim)
6. <i>Lampetia equestris</i> F.	Blomsterløg og -knoLde
7. <i>Phthorimaea operculella</i> (Zell.)	KartoffelknoLde (Solanum tuberosum L.)
8. <i>Rhagoletis cerasi</i> L.	Kirsebærfrugter (Prunus avium L. og Prunus cesarus L.)
9. Scolytidae (på nåletræer)	Nåletræ med bark, fra lande med tempereret og subarktisk klima uden for Europa.
10. <i>Viteus vitifolii</i> (Fitch.)	Vinstokke (Vitis L. partim), dog ikke frugter og frø.

b) Bakterier

Art	Objekt for angreb
1. <i>Corynebacterium insidiosum</i> (McCull.) Jensen	Lucernefrø (Medicago sativa L.)
2. <i>Corynebacterium michiganense</i> (E.F. Sm.) Jensen	Tomatplanter (Solanum lycopersicum L. dog ikke frugter)
3. <i>Erwinia chrysanthemi</i> Burkh. et al. [syn. <i>Pectobacterium parthenii</i> var. <i>dianthicola</i> Hellmers]	Nelliker (Dianthus L.), dog ikke afskårne blomster og frø
4. <i>Pseudomonas caryophylli</i> (Burkh.) Starr. et Burkh.	Nelliker (Dianthus L.), dog ikke afskårne blomster og frø
5. <i>Pseudomonas gladioli</i> Severini [syn. <i>Pseudomonas marginata</i> (McCull.) Stapp]	KnoLde af gladiolus (Gladiolus Tourn. ex. L.) og fresia (Freesia Klatt.)
6. <i>Pseudomonas pisi</i> (Sackett)	Ærtefrø (Pisum sativum L.)

Art	Objekt for angreb
7. <i>Pseudomonas solanacearum</i> (E.F. Sm.) Jensen	Kartoffelknolde (<i>Solanum tuberosum</i> L.), samt tomat- (<i>Solanum lycopersicum</i> L.) og aubergineplanter (<i>Solanum melongena</i> L.), dog ikke frugter og frø
8. <i>Pseudomonas woodsii</i> (E.F. Sm.) Stev.	Nelliker (<i>Dianthus</i> L.), dog ikke afskårne blomster og frø
9. <i>Xanthomonas vesicatoria</i> (Doidge) Dows.	Tomatplanter (<i>Solanum lycopersicum</i> L.) dog ikke frugter

c) Kryptogamer

Art	Objekt for angreb
1. <i>Atropellis</i> spp.	Pinus L.
2. <i>Didymella chrysanthemi</i> (Tassi), Garibaldi et Gullino [syn. <i>Mycosphaerella ligulicula</i> Baker et al.]	Crysantemum (<i>Chrysanthemum</i> Tourn. ex L. partim)
3. <i>Fusarium oxysporum</i> Schlecht, f. sp. <i>gladioli</i> (Massey) Snyder et Hans	Knolde af fresia (<i>Freesia</i> Klatt), gladiolus (<i>Gladiolus</i> Tourn. ex L.), krokus (<i>Crocus</i> L.) og iris (<i>Iris</i> L.)
4. <i>Guignardia baccae</i> (Cav.) Jacz.	Vinstok (<i>Vitis</i> L. partim), dog ikke frugter og frø
5. <i>Ovulinia azaleae</i> Weiss	Azalaer (<i>Rhododendron</i> L. partim)
6. <i>Phialophora cinerescens</i> (Wr.) van Beyma	Nelliker (<i>Dianthus</i> L.), dog ikke afskårne blomster og frø
7. <i>Phytophthora fragariae</i> Hickman	Jordbærplanter (<i>Fragaria</i> Tourn. ex L.), dog ikke frugter og frø
8. <i>Puccinia horiana</i> P. Henn.	Crysantemum (<i>Chrysanthemum</i> Tourn. ex L. partim)
9. <i>Puccinia pelargonii-zonalis</i> Doidge	Pelargonier (<i>Pelargonium</i> l'Hérit. partim)
10. <i>Sclerotinia bulborum</i> (Wakk.) Rehm	Blomsterløg
11. <i>Sclerotinia convoluta</i> Drayt.	Rødder af Iris (<i>Iris</i> L.)
12. <i>Septoria gladioli</i> Pass.	Blomsterløg og -knolde
13. <i>Stromatinia gladioli</i> (Drat.) Whet.	Blomsterløg og -knolde
14. <i>Uromyces</i> spp.	Gladiolus (<i>Gladiolus</i> Tourn. ex L.)
15. <i>Verticillium albo-atrum</i> Reinke et Berth	Humle (<i>Humulus lupulus</i> L.)

d) Vira og mykoplasmata

Art	Objekt for angreb
1. Beet leaf curl virus	Bederoer (<i>Beta vulgaris</i> L.) til udplantning, dog ikke frø
2. <i>Chrysanthemum stunt</i> virus	Crysantemum (<i>Chrysanthemum</i> Tourn. ex L. partim), dog ikke afskårne blomster og frø
3. Stolbur	Planter inden for Solanaceae til udplantning, dog ikke frugter og frø
4. Tomato spotted wilt virus	Kartoffelknolde (<i>Solanum tuberosum</i> L.)

B. SKADEGØRERE, HVIS INDSLÆBNING KAN FORBYDES I VISSE MEDLEMSSTATER, SÅFREMT DE FINDES PÅ BESTEMTE PLANTER ELLER PLANTEPRODUKTER

a) Levende organismer fra dyreriget på alle udviklingstrin

Art	Objekt for angrebet	Medlemsstat
1. <i>Cephalcia alpina</i> Klug	Lærke træer (<i>Larix</i> Mill.) til plantning, dog ikke frø	Irland Det forenede Kongerige (Nordirland)
2. <i>Dendroctonus micans</i> Kugelan	Nåletræer med bark	Irland Det forenede Kongerige
3. <i>Eurytoma amygdali</i> End.	Mandelfrugter og -frø (<i>Prunus amygdalus</i> Batsch)	Italien
4. <i>Gilpinia hercyniae</i> Hartig	Gran <i>Picea</i> A. Dietr. til udplantning, dog ikke frø	Irland Det forenede Kongerige (Nordirland)
5. <i>Helicoverpa armigera</i> Hübner	Nelliker (<i>Dianthus</i> L.), <i>Chrysanthemum</i> Tourn. ex L. partim), pelargonier (<i>Pelargonium</i> l'Herit.) og tomatplanter (<i>Solanum lycopersicum</i> L.), dog ikke frø, frugter og afskårne blomster	Irland Det forenede Kongerige
6. <i>Ips amitinus</i> Eichh.	Nåletræer med bark	Irland Det forenede Kongerige
7. <i>Ips cembrae</i> Heer	Nåletræer med bark	Irland Det forenede Kongerige (Nordirland)
8. <i>Ips duplicatus</i> Sahlb.	Nåletræer med bark	Irland Det forenede Kongerige
9. <i>Ips sexdentatus</i> (Boerner)	Nåletræer med bark	Irland Det forenede Kongerige (Nordirland)
10. <i>Ips typographus</i> Heer	Nåletræer med bark	Irland Det forenede Kongerige
11. <i>Pristiphora abietina</i> Christ.	<i>Picea</i> A. Dietr. til udplantning, dog ikke frø	Irland Det forenede Kongerige (Nordirland)

b) Bakterier

Art	Objekt for angrebet	Medlemsstat
<i>Corynebacterium flaccumfaciens</i> (Hedges) Dows.	Frø til udsæd af bønner (<i>Phaseolus vulgaris</i> L. et <i>Dolichos</i> Jacq.)	Italien

c) Kryptogamer

Art	Objekt for angrebet	Medlemsstat
1. <i>Ascochyta chlorospora</i> Speg.	Mandeltræer (<i>Prunus amygdalus</i> Batsch)	Italien
2. <i>Corticium salmonicolor</i> Berk. et Br.	Citrusfrugter (<i>Citrus</i> L.)	Italien
3. <i>Cryptosporiopsis curvispora</i> (Pk) Gremmen	Æbletræer (<i>Malus pumila</i> Mill.)	Italien
4. <i>Gloeosporium limeticola</i> Clausen	Citrus (<i>Citrus</i> L.)	Frankrig Italien
5. <i>Phoma exigua</i> var. <i>foveata</i> (Foister) Boerema	Læggekartofler indført fra lande uden for Fællesskabet	Belgien Tyskland Frankrig Italien Luxembourg Nederlandene
6. <i>Phoma exigua</i> var. <i>foveata</i> (Foister) Boerema, for så vidt denne skadegører har forårsaget et alvorligere angreb medførende tør forrådnelse	Kartoffelknolde (<i>Solanum tuberosum</i> L.), dog ikke læggekartofler, nye kartofler og kartofler bestemt til omgående industriforarbejdning	Belgien Tyskland Frankrig Italien Luxembourg Nederlandene
7. <i>Urocystis cepulae</i> Frost	Planter af <i>Allium</i> spp. bestemt til plantning eller formering	Irland

BILAG III

A. PLANTER OG PLANTEPRODUKTER, HVIS INDFØRELSE SKAL FORBYDES I ALLE MEDLEMSSTATER

Benævnelse	Oprindelsesland
1. Planter af <i>Abies</i> Mill., <i>Picea</i> A. Dietr. og <i>Pinus</i> L., dog ikke frugter og frø	Ikke-europæiske lande
2. Planter af <i>Larix</i> Mill., dog ikke frugter og frø	Lande i Nordamerika og Asien
3. Planter af <i>Tsuga</i> Carr. og <i>Pseudotsuga</i> Carr., dog ikke frugter og frø	Lande i Nordamerika
4. Planter af <i>Populus</i> L. og <i>Quercus</i> L. med blade, dog ikke frugter og frø	Ikke-europæiske lande
5. Bark fra nåletræer (Coniferae)	Lande i de tempererede og subarktiske zoner uden for Europa
6. Bark fra <i>Castanea</i> Mill. og <i>Quercus</i> L.	Lande i Nordamerika, Rumænien, USSR
7. Bark fra <i>Populus</i> L.	Lande i Amerika
8. Fra den 16. april til den 30. september for arterne: <i>Acacia</i> Tourn. ex L., <i>Acer</i> L., <i>Amelanchier</i> Med., <i>Chaenomeles</i> Ldl., <i>Cotoneaster</i> Ehrh., <i>Crataegus</i> L., <i>Cydonia</i> Mill., <i>Euonymus</i> L., <i>Fagus</i> L., <i>Juglans</i> L., <i>Ligustrum</i> L., <i>Maclura</i> , <i>Malus</i> Mill., <i>Populus</i> L., <i>Prunus</i> L., <i>Ptelea</i> , <i>Pyrus</i> L., <i>Ribes</i> L., <i>Rosa</i> L., <i>Salix</i> L., <i>Sorbus</i> L., <i>Symphoricarpos</i> Duham, <i>Syringa</i> L., <i>Tilia</i> L., <i>Ulmus</i> L., <i>Vitis</i> L., med undtagelse af frugter, frø og plantedele til udsmykning	Alle lande, medmindre oprindelseslandet, såfremt det drejer sig om en medlemsstat, og samtlige de lande, planterne passerer, er fri for <i>Quadrastipitotus perniciosus</i> eller medmindre produktionsområdet og alle de områder, planterne passerer, er erklæret fri for denne skadegører i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 16
9. Frø af kartofler (<i>Solanum tuberosum</i> L.) og frø af andre knolddannende arter inden for Solanaceae	Alle lande
10. Bark fra <i>Ulmus</i> L.	Alle lande

B. PLANTER, PLANTEPRODUKTER OG ANDRE OBJEKTER, HVIS INDFØRELSE KAN FORBYDES I VISSE MEDLEMSSTATER

Benævnelse	Medlemsstat
1. Citrusplanter (<i>Citrus</i> L.)	Frankrig, Italien
2. Eukalyptusplanter (<i>Eucalyptus</i> l'Herit.), dog ikke frugter og frø	Italien
3. Træ og planter af vin (<i>Vitis</i> L. partim) dog ikke frugter og frø samt plantemateriale uden rod til formering	Tyskland

Benævnelse	Medlemsstat
4. Planter af <i>Chaemaecyparis lawsoniana</i> (Murr.) Parl., »elwoodii«, <i>Chaemaecyparis pisifera</i> »Boulevard« <i>Rhododendron impeditum</i> Balf. f. et Sm., <i>Daboecia</i> spp.	Irland, Det forenede Kongerige (Nordirland)
5. Bark fra nåletræer, indført fra tempererede og subarktiske zoner i Europa	Irland, Det forenede Kongerige (Nordirland)
6. Bark fra <i>Picea</i> A. Dietr., indført fra tempererede og subarktiske zoner i Europa	Det forenede Kongerige (Storbritannien)
7. <i>Berberis</i> spp. bortset fra følgende arter og underarter: <i>Berberis aggregata</i> Schn. <i>Berberis dictyophylla</i> Franch. <i>Berberis koreana</i> Palib. <i>Berberis rubrostilla</i> Chitt. <i>Berberis wilsonae</i> Hemsl. <i>Berberis parvifolia</i> Sprague <i>Berberis prattii</i> Schn. <i>Berberis thunbergii</i> DC. Alle stedsegrønne arter dog ikke <i>Mahoberberis</i> Schn.	Danmark, Irland

BILAG IV

A. SÆRLIGE KRAV, SOM SKAL STILLES AF ALLE MEDLEMSSTATER FOR INDFØRELSE AF PLANTER, PLANTEPRODUKTER OG ANDRE OBJEKTER

Planter, planteprodukter og andre objekter	Særlige krav
1. Nåletræ med oprindelse i tempererede og subarktiske zoner uden for Europa	Træet er afbarket
2. Træ af <i>Castanea</i> og <i>Quercus</i> med oprindelse i lande i Nordamerika	Træet er afbarket Officielt konstateret, at dets vandindhold ikke overstiger 20 % beregnet i forhold til tørstoffet
3. Træ af <i>Castanea</i> og <i>Quercus</i> med oprindelse i Rumænien og USSR	a) Officielt konstateret, at træet har oprindelse i områder, der vides fri for <i>Ophiostoma roboris</i> og <i>Endothia parasitica</i> eller b) Træet er afbarket og officielt konstateret at dets vandindhold ikke overstiger 20 % beregnet i forhold til tørstoffet
4. Træ af <i>Castanea</i> og <i>Quercus</i> med oprindelse i andre lande end landene i Nordamerika, Rumænien og USSR	a) Officielt konstateret, at træet har oprindelse i områder, der vides fri for <i>Endothia parasitica</i> eller b) Træet er afbarket
5. Træ af <i>Populus</i> med oprindelse i lande i Amerika	Træet er afbarket
6. Træ af <i>Ulmus</i>	Træet er afbarket
7. Planter af slægten <i>Castanea</i> : a) med oprindelse i alle lande b) med oprindelse i lande i Nordamerika, Rumænien og USSR	Officielt konstateret, at der ikke på dyrkningsstedet er iagttaget noget symptom på <i>Endothia parasitica</i> efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode Officielt konstateret, at planterne har oprindelse i områder, der ikke er angrebet af <i>Ceratocystis fagacearum</i> og <i>Ophiostoma roboris</i>

Planter, planteprodukter og andre objekter	Særlige krav
8. Planter af <i>Pinus</i> , dog ikke frugter og frø med oprindelse i lande i Europa	Officielt konstateret, at der på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på <i>Cronartium quercuum</i> efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode
9. Planter af <i>Populus</i> , med undtagelse af frugter og frø: a) med oprindelse i alle lande b) med oprindelse i lande i Amerika	Officielt konstateret: — at der på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på <i>Mycosphaerella populorum</i> (<i>Septoria musiva</i>), efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode — og, at der på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på sygdomme fremkaldt af skadelige vira og mykoplasmata efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode Officielt konstateret, at der på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på <i>Hypoxyton pruinaum</i> , <i>Melampsora medusae</i> efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode
10. Planter af <i>Pseudotsuga</i> dog ikke frugter og frø med oprindelse i lande i Asien	Officielt konstateret, at der på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på <i>Guignardia loricata</i> efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode
11. Planter af <i>Pseudotsuga</i> og af <i>Larix</i> dog ikke frugter og frø med oprindelse i lande i Amerika	Officielt konstateret, at der på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på <i>Melampsora medusae</i> efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode
12. Planter af <i>Quercus</i> : a) med oprindelse i alle lande b) med oprindelse i lande i Nordamerika, Rumænien og USSR	Officielt konstateret, at der ikke er iagttaget noget symptom på <i>Endothia parasitica</i> eller <i>Cronartium quercuum</i> efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode på dyrkningsstedet Officielt konstateret: — at der ikke er iagttaget noget symptom på <i>Cronartium fusiforme</i> efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode på hverken dyrkningsstedet eller i dets umiddelbare omgivelser — og, at planterne har oprindelse i områder, der vides fri for <i>Ceratocystis fagacearum</i> og <i>Ophiostoma roboris</i>

Planter, planteprodukter og andre objekter	Særlige krav
13. Planter af <i>Ulmus</i> , med undtagelse af frugter og frø, med oprindelse i lande i Nordamerika	Officielt konstateret, at der hverken på dyrkningsstedet eller i dets umiddelbare omgivelser er iagttaget noget symptom på pløemnecroses efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode
14. Planter inden for <i>Ulmaceae</i> , med undtagelse af frugter og frø	Officielt konstateret, at der ikke har været iagttaget noget symptom på <i>Ceratocystis ulmi</i> siden begyndelsen af sidst afsluttede vækstperiode på dyrkningsstedet eller i dets umiddelbare omgivelser
15. Planter af slægten <i>Crataegus</i> , <i>Cotoneaster</i> , <i>Cydonia</i> , <i>Malus</i> , <i>Pyracantha</i> , <i>Pyrus</i> , <i>Sorbus</i> og <i>Stranvaesia</i> , med undtagelse af frugter, frø og plantedele til udsmykning	Officielt konstateret, at der på dyrkningsstedet og i dets umiddelbare omgivelser ikke har været iagttaget noget symptom på <i>Erwinia amylovora</i> efter begyndelsen af de to sidste vækstperioder, og at der inden for en radius af mindst 5 km omkring dyrkningsstedet ikke er iagttaget angreb af <i>Erwinia amylovora</i> inden for den samme periode
16. Planter af <i>Prunus</i> , for så vidt de ikke falder ind under punkt 17, planter af <i>Rubus</i> , for så vidt de ikke falder ind under punkt 18 samt planter af <i>Cydonia</i> , <i>Ligustrum</i> , <i>Malus</i> , <i>Pyrus</i> , <i>Ribes</i> , <i>Rosa</i> og <i>Syringa</i> , bestemt til udplantning, dog ikke frø	Officielt konstateret, at der på planterne på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på sygdomme fremkaldt af skadelige vira eller mykoplasmata efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode
17. Planter af arten: <i>Prunus amygdalus</i> <i>Prunus armeniaca</i> <i>Prunus brigantina</i> <i>Prunus cerasifera</i> <i>Prunus domestica</i> <i>Prunus insititia</i> <i>Prunus nigra</i> <i>Prunus persica</i> <i>Prunus salicina</i> <i>Prunus spinosa</i> <i>Prunus tomentosa</i> <i>Prunus triloba</i> og andre arter af <i>Prunus</i> , der er modtagelige over for <i>Sharka</i> -virus, og som er bestemt til udplantning, med undtagelse af frø	Officielt konstateret: a) at der på planterne på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på sygdomme, fremkaldt af skadelige vira eller skadelige mykoplasmata med undtagelse af <i>Sharka</i> efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode b) at planterne, med undtagelse af stiklinger fra udsæd: — enten er attesteret officielt inden for rammerne af et certifikatsystem, hvorefter det kræves, at de stammer i lige linje fra materiale, der er holdt under egnede betingelser, og som har været underkastet regelmæssige, officielle virologiske tests, der omfatter i det mindste <i>Sharka</i> -virus, og som er sket under anvendelse af <i>Prunus</i> -indikatorer eller tilsvarende metoder, og som endvidere ved disse tests har vist sig at være fri for de pågældende vira — eller stammer i lige linje fra materiale, der er holdt under egnede betingelser, og som ved de sidste tre afsluttede vækstperioder har været underkastet mindst én officiel virologisk test for <i>Sharka</i> -virus, der foretages under an-

Planter, planteprodukter og andre objekter	Særlige krav
	<p>vendelse af Prunusindikatorer eller tilsvarende metoder, og som ved disse tests har vist sig at være fri for Sharka-virus</p> <p>c) at der hverken på planterne eller på planter af samme art på dyrkningsstedet eller i dets umiddelbare omgivelser er iagttaget noget symptom på Sharka-virus efter begyndelsen af de sidste tre afsluttede vækstperioder</p>
<p>18. Planter af <i>Rubus idaeus</i>, <i>Rubus fruticosus</i> og <i>Rubus occidentalis</i>, bestemt til udplantning som har oprindelse i Nordamerika, Japan og alle andre lande, hvor der har været iagttaget angreb på <i>Rubus</i> af tomato ring spot virus</p>	<p>a) Effektiv behandling mod bladlus</p> <p>b) Officielt konstateret:</p> <p>aa) at planterne:</p> <ul style="list-style-type: none"> — enten er attesteret officielt inden for rammerne af et certifikatsystem, hvorefter det kræves, at de stammer i direkte linje fra materiale, der er holdt under egnede betingelser, og som har været underkastet regelmæssige officielle virologiske tests, der omfatter mindst tomato ring spot virus, og som ved disse tests har vist sig at være fri for de pågældende vira — eller stammer i direkte linje fra materiale, der er holdt under egnede betingelser, og som ved de sidste 3 afsluttede vækstperioder har været underkastet mindst én officiel virologisk test for tomato ring spot virus, og som ved disse tests har vist sig at være fri for de pågældende vira <p>bb) at planterne stammer fra et dyrkningssted, hvis jord og planter ikke er angrebet af tomato ring spot virus, og hvor der ikke efter begyndelsen af de sidste 3 afsluttede vækstperioder er iagttaget noget symptom på sygdomme fremkaldt af skadelig vira eller skadelige mykoplasmata</p>
<p>19. Planter af <i>Rubus idaeus</i>, <i>Rubus fruticosus</i> og <i>Rubus occidentalis</i> til udplantning, med undtagelse af frø med oprindelse i et land, i hvilket der har været iagttaget angreb af raspberry leaf curl virus.</p>	<p>a) Effektiv behandling mod bladlus</p> <p>b) Officielt konstateret:</p> <p>aa) at planterne:</p> <ul style="list-style-type: none"> — enten er officielt attesteret inden for rammerne af et certifikatsystem hvorefter det kræves, at de stammer i lige linje fra materiale, der er holdt under egnede betingelser, og som har været underkastet regelmæssige officielle virologiske tests, der omfatter mindst raspberry leaf curl virus, og som ved disse tests har vist sig at være fri for de pågældende vira

Planter, planteprodukter og andre objekter	Særlige krav
	<p>— eller stammer i lige linje fra materiale, der er holdt under egnede betingelser, og som under de sidste 3 afsluttede vækstperioder har været underkastet mindst én officiel virologisk test for raspberry leaf curl virus, og som ved disse tests har vist sig at være fri for de pågældende vira</p> <p>bb) at planterne stammer fra et dyrkningssted, der ikke er angrebet af raspberry leaf curl virus, og hvor der ikke siden begyndelsen af de sidste 3 afsluttede vækstperioder er iagttaget noget symptom på sygdomme fremkaldt af skadelige vira eller mykoplasmata.</p>
20. Planter af slægten Vitis, dog ikke frugter og frø	<p>Officielt konstateret, at der på planterne på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på sygdomme fremkaldt af skadelige vira eller mykoplasmata efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode</p>
21. Planter af Fragaria, bestemt til plantning, dog ikke frø, for så vidt de ikke falder ind under punkt 22	<p>Officielt konstateret:</p> <p>a) at der på planterne på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på sygdomme, fremkaldt af skadelige vira eller mykoplasmata efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode</p> <p>b) og at der på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på <i>Phytophthora fragariae</i> efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode</p>
22. Planter af <i>Fragaria</i> bestemt til plantning, dog ikke frø med oprindelse i Nordamerika	<p>Officielt konstateret:</p> <p>a) at planterne, med undtagelse af stiklinger fra udsæd:</p> <p>— enten er attesteret officielt inden for rammerne af et certifikatsystem, hvorefter det kræves, at de stammer direkte fra materiale, der er holdt under egnede betingelser, og som har været underkastet regelmæssige, officielle virologiske tests, der mindst omfatter strawberry vein banding virus, strawberry witches broom virus og strawberry latent C. virus, og som ved disse tests har vist sig at være fri for de pågældende vira.</p> <p>— eller stammer direkte fra materiale, der er holdt under egnede betingelser, og som ved de sidste fire afsluttede vækstperioder har været underkastet mindst</p>

Planter, planteprodukter og andre objekter	Særlige krav
	<p>én officiel virologisk test for de ovennævnte vira, og som ved disse tests har vist sig at være fri for de pågældende vira</p> <p>b) at der på planterne på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på sygdomme, fremkaldt af skadelige vira eller mykoplasmata efter begyndelsen af de sidste fire afsluttede vækstperioder</p> <p>c) at der på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på <i>Phytophthora fragariae</i> efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode</p>
23. Knolde af <i>Solanum tuberosum</i> med oprindelse i Fællesskabet	<p>Officielt konstateret, at Fællesskabsbestemmelserne for bekæmpelse af <i>Corynebacterium sepedonicum</i> og <i>Synchytrium endobioticum</i> er overholdt</p>
24. Kartoffelknolde med oprindelse i tredjelande	<p>Officielt konstateret:</p> <ul style="list-style-type: none"> — enten at knoldene har oprindelse i områder, der vides fri for <i>Corynebacterium sepedonicum</i> og <i>Synchytrium endobioticum</i> af andre arter end den almindelige europæiske art og at der ikke er iagttaget noget symptom på <i>Synchytrium endobioticum</i> efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode på dyrkningsstedet eller i dets umiddelbare omgivelser — at bestemmelser, der anses for ligestillede med fællesskabsbestemmelserne i henhold til fremgangsmåden i punkt 16 er anerkendt at være overholdt i oprindelseslandet
25. Knolde af <i>Solanum tuberosum</i> , dog ikke nye kartofler, med oprindelse i lande i Amerika og tredjelande i hvilke der ikke er iagttaget angreb af potato spindle tuber virus	<p>Standsnings af spireevnen</p>
26. Læggekartofler af <i>Solanum tuberosum</i>	<p>Officielt konstateret, at læggekartofler af <i>Solanum tuberosum</i> kommer fra et dyrkningssted, der er fri for <i>Heterodera rostochiensis</i> og <i>Heterodera pallida</i></p>
27. Planter inden for <i>Solanaceae</i> til udplantning, men ikke frugter og frø	<p>Officielt konstateret, at der ikke er påvist Stolbur på planter på dyrkningsområdet efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode.</p>

Planter, planteprodukter og andre objekter	Særlige krav
28. Planter af <i>Humulus lupulus</i> , dog ikke frø og høstet humle	<p>Officielt konstateret, at der ikke på dyrkningsstedet er iagttaget noget symptom på <i>Verticillium albo-atrum</i> efter begyndelsen af sidst afsluttede vækstperiode</p>
29. Planter af <i>Chrysanthemum</i> , dog ikke frø og afskårne blomster	<p>Officielt konstateret:</p> <p>a) at planterne højst er af tredje generation, på basis af materiale, som ved virologiske tests har vist sig at være fri for <i>chrysanthemum stunt virus</i></p> <p>eller stammer direkte fra materiale, hvor en repræsentativ prøve på mindst 10 % ved en officiel undersøgelse på blomstringstidspunktet har vist sig at være fri for <i>chrysanthemum stunt virus</i></p> <p>b) at den officielle attest ikke er afgivet mere end 48 timer inden det angivne tidspunkt for afsendelsen fra dyrkningsstedet</p> <p>c) at planterne og stiklingerne stammer fra virksomheder:</p> <ul style="list-style-type: none"> — der kontrolleres officielt mindst en gang om måneden i tre måneder forud for forsendelsen, og i hvilke der ikke er iagttaget noget symptom på <i>Puccinia horiana</i> i denne periode, og — i hvis umiddelbare nærhed ingen symptomer på <i>Puccinia horiana</i> er observeret i tre måneder forud for forsendelsen <p>d) at der for så vidt angår stiklinger uden rødder hverken er iagttaget noget symptom på <i>Didymella chrysanthemi</i> på disse eller på moderplanterne</p> <p>eller at der, for så vidt angår stiklinger med rod, hverken er iagttaget noget symptom på <i>Didymella chrysanthemi</i> på stiklingerne eller i det omgivende miljø</p>
30. Planter af <i>Dianthus caryophyllus</i> , dog ikke afskårne blomster og frø	<p>Officielt konstateret:</p> <ul style="list-style-type: none"> — at planterne er dyrket på basis af moderplanter, som ved officielt godkendte tests foretaget inden for de sidste to år har vist sig at være fri for <i>Erwinia chrysanthemi</i>, <i>Pseudomonas caryophylli</i>, <i>Pseudomonas woodsii</i> og <i>Phialophora cinerescens</i> — at der ikke på dyrkningsstedet er iagttaget noget symptom på ovennævnte skadegørere efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode

Planter, planteprodukter og andre objekter	Særlige krav
31. Planter af <i>Gladiolus</i>	<p>Officielt konstateret:</p> <p>a) planter med oprindelse i et land, der vides at være fri for <i>Uromyces</i> spp. eller</p> <p>b) at der på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på <i>Uromyces</i> spp. efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode</p>
32. <i>Tulipa</i> og <i>Narcissus</i>	<p>Officielt konstateret, at der på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på <i>Ditylenchus dipsaci</i> efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode</p>
<p>33. Planter af <i>Pelargonium X. hortorum</i> (herunder <i>P. zonale</i>) og <i>P.X. domesticum</i>, dog ikke frø, bestemt til udplantning, med oprindelse i lande, hvor der er konstateret angreb af tomato ring spot</p> <p>a) og hvor <i>Xiphinema americanum</i> eller andre smittebærere af tomato ring spot virus ikke er konstateret og</p> <p>b) hvor <i>Xiphinema americanum</i> eller andre smittebærere af tomato ring spot virus er konstateret</p>	<p>Officielt konstateret, at planterne:</p> <p>a) kommer direkte fra virksomheder, hvor angreb af tomato ring spot virus ikke er konstateret</p> <p>b) eller er af højst fjerde generation fra moderplanter, som ved officielt godkendte virologiske tests har vist sig at være fri for Tomato ring spot virus</p> <p>Officielt konstateret, at planterne:</p> <p>a) kommer direkte fra virksomheder, hvor angreb af tomato ring spot virus ikke er konstateret, hverken for så vidt angår jord eller planter</p> <p>b) er af højst anden generation fra moderplanter, som ved officielt godkendte virologiske tests har vist sig at være fri for tomato ring spot virus</p>
34. Frilandsplanter med rod, der er plantede eller bestemt til udplantning	<p>Officielt konstateret, at dyrkningsstedet er fundet fri for <i>Synchytrium endobioticum</i>, <i>Heterodera pallida</i>, <i>Heterodera rostochiensis</i> og <i>Corynebacterium sepedonicum</i></p>
35. Planter med vedhængende jord med oprindelse i Japan og lande i Nordamerika	<p>Officielt konstateret at jorden har vist sig at være fri for skadegørere</p>
36. Jord, der indeholder plantedele eller humus med oprindelse i ikke-europæiske lande	<p>Officielt konstateret at jorden har vist sig at være fri for skadegørere</p>

Planter, planteprodukter og andre objekter	Særlige krav
37. Planter af Beta spp., bestemt til udplantning, dog ikke frø, med oprindelse i lande, hvor beet leaf curl virus er iagttaget	<p>Officielt konstateret:</p> <p>a) at der i produktionsområderne ikke er iagttaget noget angreb af beet leaf curl virus</p> <p>b) samt at der på dyrkningsstedet eller i dets umiddelbare omgivelser ikke er iagttaget noget symptom på beet leaf curl virus efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode</p>
38. Lucernefrø	<p>Officielt konstateret:</p> <p>— at der på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på Ditylenchus dipsaci efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode, og at der ikke er konstateret noget symptom efter laboratorietest på repræsentativ prøve</p> <p>eller</p> <p>— at der er foretaget desinfektion ved udrydning inden udførsel</p>
39. Frø af Medicago sativa med oprindelse i lande, i hvilke Corynebacterium insidiosum er forekommet	<p>Officielt konstateret:</p> <p>— at Corynebacterium insidiosum ikke er konstateret de sidste ti år på bedriften og de umiddelbare omgivelser</p> <p>— af afgrøden ved høst er i den første eller anden afsluttede vækstperiode siden såningen</p> <p>— at der hverken på dyrkningsstedet eller i nogen tilstødende afgrøder af Medicago sativa er iagttaget noget symptom på Corynebacterium insidiosum i hele den sidst afsluttede vækstperiode eller eventuelt i de to sidste</p> <p>— at dyrkningen er foregået på et sted, hvor der ikke har været dyrket Medicago sativa de sidste tre år forud for tilsåningen</p>
40. Frø af Pisum sativum	<p>Officielt konstateret:</p> <p>— at der i dyrkningsområdet ikke er iagttaget noget angreb af Pseudomonas pisi i en passende periode</p> <p>— eller på planterne på produktionsstedet ikke er konstateret noget symptom på Pseudomonas pisi efter begyndelsen af den anden afsluttede vækstperiode</p>

Planter, planteprodukter og andre objekter	Særlige krav
41. Frø af <i>Solanum lycopersicum</i>	Officielt konstateret: <ul style="list-style-type: none"> — at frøene kommer fra områder, der ikke er angrebet af tomato bunchy top virus eller potato spindle tuber virus eller, — at der ikke på planterne på dyrkningsstedet, hvorfra frøene stammer, er iagttaget noget symptom på tomato bunchy top virus og på potato spindle tuber virus efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode

B. SÆRLIGE KRAV, DER KAN STILLES AF VISSE MEDLEMSSTATER FOR INDFØRELSEN AF PLANTER OG PLANTEPRODUKTER

Planter og planteprodukter	Særlige krav	Medlemsstat
1. Nåletræ med oprindelse i andre lande end de i bilag IV — A, punkt 1 nævnte	Træet er afbarket	Irland Det forenede Kongerige (Nordirland)
2. Træ af <i>Castanea</i> og <i>Quercus</i> , ikke afbarket, med oprindelse i lande i Nordamerika	Officielt konstateret, at træet kommer fra områder, der ikke er angrebet af <i>Cronartium quercuum</i> eller <i>Cronartium fusiforme</i>	Italien
3. Træ af <i>Picea</i> med oprindelse i andre lande end de i bilag IV — A, punkt 1 nævnte	Træet er afbarket	Det forenede Kongerige (Storbritannien)
4. Planter af <i>Larix</i> , dog ikke frugter og frø	Officielt konstateret, at dyrkningsstedet er fri for <i>Cephalcia alpina</i>	Irland Det forenede Kongerige (Nordirland)
5. Planter af <i>Picea</i> og <i>Pinus</i> , dog ikke frugter og frø	Officielt konstateret, at dyrkningsstedet er fri for <i>Scleroderris lagerbergii</i>	Irland Det forenede Kongerige (Nordirland)

Planter og planteprodukter	Særlige krav	Medlemsstat
6. Planter af <i>Picea</i> , til plantning, dog ikke frø	Officielt konstateret, at dyrkningsstedet er fri for <i>Gilpinia hercyniae</i> og <i>Pristiphora abietina</i>	Irland Det forenede Kongerige (Nordirland)
7. Planter af <i>Ulmus</i> og <i>Zelkova</i> spp. til plantning, dog ikke frugter og frø	<p>Officielt konstateret:</p> <p>a) at planterne ikke er over 1 år og at deres samlede højde ikke overstiger 30 cm</p> <p>b) at planterne har vokset i en virksomhed, hvor og i hvis umiddelbare omgivelser, der ikke er iagttaget noget symptom på <i>Ceratocystis ulmi</i> efter de to sidste afsluttede vækstperioder</p> <p>c) at planterne har været underkastet en behandling med egnede insekticider til beskyttelse mod smittebærere af <i>Ceratocystis ulmi</i></p>	Danmark Irland Det forenede Kongerige (Nordirland)
8. Planter af <i>Citrus</i> , dog ikke frugter og frø	Officielt konstateret, at der ikke på citrusplanterne på dyrkningsstedet er iagttaget noget symptom på virus sygdomme efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode	Frankrig Italien
9. Knolde af <i>Solanum tuberosum</i>	<p>a) Officielt konstateret, at kartoffelknoldene:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kommer fra områder der ikke har været angrebet af <i>Leptinotarsa decemlineata</i> efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode, eller i hvilke der er truffet foranstaltninger til en effektiv bekæmpelse af disse skadegørere, — er rensat og indpakket hensigtsmæssigt inden udførslen 	Danmark Irland Det forenede Kongerige

Planter og planteprodukter	Særlige krav	Medlemsstat
	b) Knoldene transporteres på en sådan måde, at ethvert angreb af <i>Leptinotarsa decemlineata</i> undgås	
10. Knolde af <i>Solanum tuberosum</i> , dog ikke nye kartofler og læggekartofler	Standsnings af spireevnen	Irland Det forenede Kongerige (Nordirland)
11. Knolde af <i>Solanum tuberosum</i> med oprindelse i tredjelande	Officielt konstateret, at planterne har oprindelse i et af de tredjelande, der findes på den efter proceduren i henhold til artikel 16 opstillede liste	Irland Det forenede Kongerige
12. Knolde af <i>Solanum tuberosum</i> , der kommer direkte fra læggekartofler med oprindelse i andre tredjelande end dem, der er anført på den efter proceduren i henhold til artikel 16 opstillede liste	Officielt konstateret, at knoldene har været underkastet kontrol foretaget ved prøveudtagning og har vist sig at være fri for <i>Corynebacterium sepedomicum</i>	Irland
13. Planter af <i>Allium</i> sp. bestemt til plantning eller formering	Officielt konstateret, at der på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på <i>Urocystis cepulae</i> efter begyndelsen af den sidste afsluttede vækstperiode	Irland
14. I perioden fra den 1. april til den 14. oktober: planter (med undtagelse af frø) af <i>Beta</i> , <i>Brassica</i> , <i>Cichorium</i> , <i>Daucus</i> , <i>Lactuca</i> , med blade	a) Officielt konstateret, at planterne: — er produceret under fast anlæg af glas eller plastic eller kommer fra områder, der ikke har været angrebet af <i>Leptinotarsa decemlineata</i> efter begyndelsen af sidste vækstperiode, eller hvor der er truffet intensive foranstaltninger til bekæmpelse af de pågældende skadegørelser, — er blevet rensset og indpakket hensigtsmæssigt inden udførslen	Irland Det forenede Kongerige

Planter og planteprodukter	Særlige krav	Medlemsstat
	b) Planterne transporteres således, at ethvert angreb af <i>Leptinotarsa decemlineata</i> undgås	
15. Planter af <i>Chrysanthemum</i> , <i>Dianthus</i> og <i>Pelargonium</i> , dog ikke afskårne blomster og frø	<p>Officielt konstateret:</p> <p>a) at der på dyrkningsstedet ikke er iagttaget noget symptom på <i>Epichoristodes acerbella</i>, <i>Spodoptera littoralis</i>, <i>Spodoptera litura</i> og <i>Helicoverpa armingera</i> efter begyndelsen af den sidst afsluttede vækstperiode, eller</p> <p>b) at planterne har gennemgået en egnet behandling mod de nævnte skadegørere</p>	<p>Danmark Tyskland Frankrig Irland Det forenede Kongerige</p>
16. Planter med rod, udplantet eller til udplantning	Officielt konstateret, at dyrkningsstedet har vist sig at være fri for <i>Phytophthora cinnamomi</i>	<p>Irland Det forenede Kongerige (Nordirland)</p>

BILAG V

Planter, planteprodukter og andre objekter, som for at kunne indføres i samtlige medlemsstater skal underkastes en fyto sanitær undersøgelse i oprindelses- eller afsendelseslandet

1. Planter, udplantede eller til udplantning, dog ikke frø og akvarieplanter

2. Følgende plantedele:

a) Afskårne blomster og plantedele til udsmykning, af:

Castanea

Chrysanthemum

Dianthus

Gladiolus

Prunus

Quercus

Rosa

Salix

Syringa

Vitis

b) Friske frugter af:

Citrus, dog ikke citroner [Citrus limon (L.) Burm. og Citrus medica L.]

Cydonia

Malus

Prunus

Pyrus

3. Kartoffelknolde (*Solanum tuberosum* L.)

4. Træ af:

— Castanea, Quercus og Ulmus

— Nåletræer, med oprindelse uden for Europa

— Poppel, med oprindelse i Amerika

5. Jord:

— der indeholder plantedele eller humus, idet tørv ikke betragtes som plantedel eller humus

— der hænger ved eller er tilføjet planterne.

BILAG VI

Planter, der skal underkastes desinfektion

Planter af slægterne Acacia, Acer, Amelanchier, Chaenomeles, Cotoneaster, Crataegus, Cydonia, Eunonymus, Fagus, Juglans, Ligustrum, Maclura, Malus, Populus, Prunus, Ptelea, Pyrus, Ribes, Rosa, Salix, Sorbus, Symphoricarpus, Syringa, Tilia, Ulmus og Vitis, dog ikke frugter, frø og plantedele til udsmykning

BILAG VII

Planter og planteprodukter, der kan underkastes en særlig ordning

1. Kornsorter og deres biprodukter
2. Tørrede bælgfrugter
3. Maniokknolde og deres biprodukter
4. Affald fra fremstilling af planteolier.

BILAG VIII

A. MODEL

PLANTESUNDHEDSCERTIFIKAT

Nr.

PLANTEBESKYTTELSESMYNDIGHEDERNE

i:

til: PLANTEBESKYTTELSESMYNDIGHEDERNE

i:

BESKRIVELSE AF SENDINGEN

Afsenderens navn og adresse:

Modtagerens navn og adresse:

Kollienes antal og art:

Kollienes mærke:

Afsenderland:

På tænkt transportmiddel:

På tænkt grænseovergangssted:

Deklareret mængde og varebeskrivelse:

Planternes botaniske benævnelse:

Det attesteres herved, at de ovenfor beskrevne planter eller planteprodukter er blevet undersøgt og fundet fri for skadevoldere, som medfører karantæne, og praktisk talt fri for andre farlige skadevoldere, og at de er fundet at være i overensstemmelse med de i bestemmelseslandet gældende fytosanitære forskrifter.

FRIGØRELSE FOR SKADEGØRERE OG/ELLER DESINFEKTIONSBEHANDLING

Dato: Behandling:

Kemikalie (aktivt stof):

Varighed og temperatur:

Koncentration:

Yderligere oplysninger:

Supplerende erklæring:

Udstedelsessted:

Udstedt af (navn):

.....

.....

Dato:

(tjenestestempel)

(underskrift)

B. MODEL

PLANTESUNDHEDSCERTIFIKAT FOR VIDEREFORSENDELSE

Nr.

PLANTEBESKYTTELSESMYNDIGHEDERNE

i: (videreforsendelseslandet)

til: PLANTEBESKYTTELSESMYNDIGHEDERNE

i: (bestemmelseslandet)

BESKRIVELSE AF SENDINGEN

Afsenderens navn og adresse:

Modtagerens navn og adresse:

Kollienes antal og beskrivelse deraf:

Kollienes mærke:

Afsenderland:

Påtænkt transportmiddel:

Påtænkt grænseovergangssted:

Deklareret mængde og varebeskrivelse:

Planternes botaniske benævnelse:

Det attesteres herved, at de ovenfor beskrevne planter eller planteprodukter er blevet indført i

..... (videreforsendelseslandet) fra (oprindel-

seslandet) ledsaget af fyto sanitær attest nr., hvoraf original eller bekræftet kopi vedlægges, og at de er pakket genindpakket i den oprindelige emballage i ny emballage ; på grundlag af den oprindelige fyto sanitære attest og af en supplerende undersøgelse er de fundet at være i overensstemmelse med de i bestemmelseslandet gældende

fyto sanitære forskrifter, og har under oplagringen (i videreforsendelseslandet)

..... ikke været udsat for smitte- eller infektionsfare.

DESINFEKTION OG/ELLER DESINFEKTIONSBEHANDLING

Dato: Behandling:

Kemikalie (aktivt stof):

Varighed og temperatur:

Koncentration:

Supplerende oplysninger:

Supplerende erklæring:

Udstedelsessted:

Udstedt af (navn):

.....

.....

Dato:

(tjenestestempel)

(underskrift)

 Sæt kryds efter omstændighederne.

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende levnedsmidler bestemt til en særlig ernæring

(77/94/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Forskellene mellem de nationale lovgivninger vedrørende levnedsmidler bestemt til en særlig ernæring hæmmer den frie omsætning, kan skabe ulige konkurrencevilkår og har som følge heraf en direkte indflydelse på oprettelsen af et fælles marked og dets funktion;

en tilnærmelse af disse lovgivninger er derfor nødvendig;

en sådan tilnærmelse forudsætter i første omgang udarbejdelse af en fælles definition, fastlæggelse af foranstaltninger, som gør det muligt at beskytte forbrugerne mod vildledende oplysninger om varernes art, samt fastsættelse af regler, som mærkningen af de pågældende varer må opfylde;

i anden omgang må Rådet vedtage definitioner og fastsætte de særlige kendetegn for visse af disse varegrupper;

udtrykket »diætetisk« (eller »til diætkost«) har ikke samme betydning i alle medlemsstaterne; disse må kunne tage hensyn til bestående sædvaner ved gennemførelsen af dette direktiv;

de varer, som dette direktiv tager sigte på, er levnedsmidler, hvis sammensætning og tilvirkning må undersøges særligt, hvis de skal kunne opfylde de særlige ernæringsbehov hos de personer, som de hovedsageligt er tiltænkt; det kan derfor være nødvendigt at fastsætte undtagelser til de almindelige eller særlige bestemmelser, som gælder for levnedsmidler, med henblik på at nå dette særlige ernæringsmæssige mål;

fastsættelsen af betingelserne for prøveudtagning og analysemetoder, som er nødvendige dels for at kontrollere tilsætningsstoffer og dels sammensætningen af og fabrikationsspecifikationerne for de forskellige grupper af levnedsmidler bestemt til en særlig ernæring, er tekniske gennemførelsesforanstaltninger, og det bør overlades til Kommissionen at vedtage disse med henblik på at simplificere og fremskynde proceduren;

i alle de tilfælde, hvor Rådet tillægger Kommissionen kompetence til gennemførelsen af regler, som er vedtaget på området levnedsmidler bestemt til menneskeligt forbrug, bør der fastsættes en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i Det stående Levnedsmiddeludvalg —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv omhandler levnedsmidler bestemt til en særlig ernæring.

2. a) Ved levnedsmidler bestemt til en særlig ernæring forstås levnedsmidler, som på grund af deres særlige sammensætning eller den særlige måde, hvorpå de er fremstillet, klart adskiller sig fra almindelige levnedsmidler, er egnede til det angivne ernæringsmæssige formål og forhandles på en sådan måde, at det fremgår, at de er egnede til dette formål.

⁽¹⁾ EFT nr. C 139 af 28. 10. 1969, s. 39.

⁽²⁾ EFT nr. C 10 af 27. 1. 1970, s. 27.

b) En særlig ernæring skal opfylde særlige ernæringsbehov:

- i) hos visse kategorier af personer, hvis forøgelse eller stofskifte er i uorden, eller
- ii) hos visse kategorier af personer, som befinder sig i en særlig fysiologisk tilstand, og som derfor kan have særlig gavn af en kontrolleret indtagelse af visse stoffer i levnedsmidler, eller
- iii) hos sunde spædbørn og småbørn.

3. I henhold til den procedure, som er fastsat i artikel 100 i traktaten, vedtager Rådet i form af et direktiv de særlige bestemmelser, som finder anvendelse for visse varegrupper, som er defineret i denne artikel (specialdirektiver).

Artikel 2

1. Arten eller sammensætningen af de varer, som er omhandlet i artikel 1, skal være således, at levnedsmidlerne er egnede til det særlige ernæringsmæssige formål, som de er bestemt for.

2. De varer, som defineres i artikel 1, kan betegnes ved udtrykket »diætisk« eller »til diætkost«.

Medlemsstaterne kan dog begrænse anvendelsen af disse betegnelser til de varer, som beskrives i artikel 1, stk. 2, litra b), i), eller litra b), i) og ii).

3. Medlemsstaterne forbyder ved handel med almindelige levnedsmidler og ved reklame i forbindelse hermed:

- a) brugen af betegnelsen »diætisk« eller »til diætkost« alene eller sammen med andre ord som betegnelse for disse levnedsmidler,
- b) enhver anden angivelse eller præsentationsform, der kan give indtryk af, at det drejer sig om en af de i artikel 1 definerede varer.

4. Ifølge specialdirektiver — eller i mangel heraf ifølge nationale bestemmelser med samme formål — kan det dog tillades for så vidt angår almindelige levnedsmidler, som er egnede til en særlig ernæring, at denne egenskab anføres.

De nævnte bestemmelser kan fastsætte de nærmere regler for angivelse af denne egenskab.

Artikel 3

De i artikel 1 omhandlede varer skal ligeledes opfylde obligatoriske bestemmelser om almindelige levnedsmidler; dette gælder dog ikke for de ændringer, der er foretaget for at bringe varerne i overensstemmelse med definitionerne i artikel 1, og under forudsætning af, at disse ændringer er fastsat i specialdirektiver — eller i mangel heraf — i nationale bestemmelser.

Artikel 4

1. Mærkningen af en vare, som defineret i artikel 1, udformningen heraf, præsentationsmåden samt reklame i forbindelse med en sådan vare må ikke tillægge denne vare egenskaber, som kan forebygge, behandle eller helbrede en sygdom hos mennesker, ej heller vække forestilling om sådanne egenskaber.

Specialdirektiver og — i mangel heraf — nationale bestemmelser kan give mulighed for at fravige stk. 1 i ganske bestemte og klart afgrænsede undtagelsestilfælde.

2. Specialdirektiver og — i mangel heraf — nationale bestemmelser fastsætter de nærmere regler for, på hvilken måde det ved mærkning, præsentation og reklame kan angives, hvilken diæt eller hvilken kategori af personer en vare som defineret i artikel 1, stk. 1, er bestemt for.

3. Stk. 1 er ikke til hinder for udbredelse af enhver nyttig oplysning eller anbefaling, som udelukkende er bestemt for personer, der er kvalificerede inden for medicin, ernæring eller apotekervæsen.

Artikel 5

1. Bestemmelserne vedrørende mærkning af levnedsmidler i almindelighed eller af visse bestemte almindelige levnedsmidler finder ligeledes anvendelse på de i artikel 1 definerede varer.

2. Mærkningen af de i artikel 1 definerede varer skal desuden indeholde følgende angivelser:

- a) de særlige ernæringsmæssige egenskaber, anført i forbindelse med levnedsmidlets betegnelse; for så vidt angår de i artikel 1, stk. 2, litra b), iii), definerede varer kan denne angivelse dog erstattes af en angivelse af varernes bestemmelse;

b) arten og mængden af de særlige bestanddele eller den særlige fremstillingsmåde, som giver varendens særlige ernæringsmæssige egenskaber;

c) energiværdien udtrykt i kJ og kcal samt indholdet af kulhydrat, protein og fedt pr. 100 g eller 100 ml af den solgte vare, og hvor det er hensigtsmæssigt pr. angivet mængde af varen, således som den foreslås indtaget.

Såfremt energiværdien er lavere end 50 kJ (12 kcal)/100 g eller 100 ml af varen, som den sælges, kan de pågældende angivelser erstattes enten af ordene »energiværdi under 50 kJ (12 kcal)/100 g« eller »energiværdi under 50 kJ (12 kcal)/100 ml«;

d) nettomængde;

e) de angivelser, der eventuelt er fastsat i henhold til specialdirektiver eller — i mangel heraf — til nationale bestemmelser.

3. Dette direktiv berører ikke nationale lovgivninger, som foreskriver:

— en liste over ingredienser, herunder tilsætningsstoffer

— en datoangivelse.

Artikel 6

1. De i artikel 1 definerede varer må kun forhandles i færdigpakninger og på en sådan måde, at emballagen dækker dem fuldstændigt.

2. Dog kan medlemsstaterne træffe bestemmelse om undtagelse for detailhandelen på deres område, idet de i artikel 5 foreskrevne angivelser da skal ledsage produktet, når det udbydes til salg.

Artikel 7

1. Med forbehold af artikel 3, 5 og 12 træffer medlemsstaterne alle hensigtsmæssige foranstaltninger, for at handel med de i artikel 1 omhandlede varer, der er i overensstemmelse med de definitioner og regler, som er fastsat i dette direktiv eller i specialdirektiver, ikke hæmmes af anvendelse af ikke-harmoniserede nationale bestemmelser om sammensætning, fabrikationskendetegn, indpakning og mærkning af disse varer eller levnedsmidler i al almindelighed.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på ikke-harmoniserede bestemmelser, der er begrundet i hensynet til:

— beskyttelse af den offentlige sundhed,

— bekæmpelse af bedrageri, under forudsætning af at disse bestemmelser ikke vil kunne hæmme anvendelsen af de definitioner og regler, der er fastsat i dette direktiv.

— beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret, angivelse af udførselsland, oprindelsesbetegnelse og bekæmpelse af illoyal konkurrence.

Artikel 8

1. Rådet fastsætter ved enstemmighed efter forslag fra Kommissionen i fornødent omfang renhedskriterierne for de særlige næringsstoffer og tilsætningsstoffer, hvis anvendelse godkendes for hver enkelt gruppe af de i artikel 1 definerede varer.

2. I henhold til fremgangsmåden i artikel 9 fastsættes:

a) de nærmere regler for prøveudtagning og de analysemetoder, der er nødvendige for kontrol med de i stk. 1 omhandlede renhedskriterier;

b) de nærmere regler for prøveudtagning og de analysemetoder, der er nødvendige for kontrol med sammensætningen af og fabrikationsspecifikationerne for de forskellige grupper af de i artikel 1 definerede varer, herunder definition af mangler og af mangelfulde vareenheder.

Artikel 9

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, indbringer formanden sagen for Det stående Levnedsmiddeludvalg, der er nedsat ved Rådets afgørelse af 13. november 1969, herefter benævnt »Udvalget«, enten på formandens initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger Udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte, under hensyn til hvor meget det forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal på 41 stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildeles den vægt, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med Udvalgets udtalelse.

- b) Når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med Udvalgets udtalelse, eller ved manglende udtalelse, forelægger Kommissionen omgående Rådet et forslag om de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.
- c) Såfremt Rådet ikke har truffet afgørelse inden udløbet af en frist på tre måneder fra det tidspunkt, hvor det har fået sagen forelagt, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 10

Artikel 9 anvendes for et tidsrum af 18 måneder fra det tidspunkt, hvor Udvalget for første gang har fået sagen forelagt i medfør af artikel 9, stk. 1.

Artikel 11

Dette direktiv finder ikke anvendelse på varer, som er bestemt til at udføres fra Fællesskabet.

Artikel 12

Inden for en frist på 18 måneder fra meddelelsen af dette direktiv ændrer medlemsstaterne om fornødent

deres lovgivning for at efterkomme dette direktiv og underretter omgående Kommissionen herom. Den således ændrede lovgivning anvendes således at:

- det to år efter meddelelsen af dette direktiv tillades at forhandle varer, der er i overensstemmelse med dette direktiv, med forbehold af nationale bestemmelser, som finder anvendelse, såfremt specialdirektiver ikke foreligger;
- det tre år efter meddelelsen af dette direktiv er forbudt at forhandle varer, som ikke svarer til dette direktiv.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1976.

På Rådets vegne

A. P. L. M. M. van der STEE

Formand

RADETS DIREKTIV

af 21. december 1976

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om taxametre

(77/95/EØF)

RADET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

i medlemsstaterne er fremstillingen af taxametre samt de kontrolforanstaltninger, der gælder for disse, underkastet præceptive bestemmelser, som er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, og som således hæmmer handelen med disse taxametre; det er derfor nødvendigt af foretage en indbyrdes tilnærmelse af disse bestemmelser;

Rådets direktiv 71/316/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning med hensyn til fælles bestemmelser om måleinstrumenter samt om måletekniske kontrolmetoder ⁽³⁾, som ændret ved tiltrædelsesakten ⁽⁴⁾, har fastlagt en fremgangsmåde for EØF-typegodkendelse og EØF-førstegangsjustering; i henhold til dette direktiv skal der fastsættes tekniske forskrifter for udførelse og funktion, som disse taxametre skal efterkomme, for at de frit skal kunne indføres, markedsføres og bruges efter at have været afprøvet og forsynet med de foreskrevne EØF-mærker og -stempler —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv gælder for time-kilometertællere, kaldet »taxametre«.

Disse taxametre er defineret i punkt 1.1 i bilaget.

Artikel 2

De taxametre, som kan forsynes med EØF-stempler og -mærker, er beskrevet i bilaget.

De skal gennemgå EØF-typegodkendelse og EØF-førstegangsjustering i overensstemmelse med forskrifterne i punkt 1.2.2 i bilag II til direktiv 71/316/EØF og på de i bilaget til dette direktiv anførte vilkår.

Artikel 3

Medlemsstaterne kan ikke modsætte sig, forbyde eller begrænse markedsføring og ibrugtagning af taxametre, der er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærker og stempel for den delvis gennemførte EØF-førstegangsjustering, som fastsat i punkt 3.1.1.2 i bilag II til direktiv 71/316/EØF.

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne drager omsorg for, at den kontrol, som er beskrevet i punkt 7.3 i bilaget til dette direktiv, gennemføres med henblik på den endelige EØF-førstegangsjustering, inden de omhandlede apparater tages i brug, såfremt de nationale forskrifter kræver dette og under forudsætning af, at denne kontrol ikke allerede er gennemført.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, inden atten måneder efter dets meddelelse og giver straks Kommissionen underretning herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de vedtager eller har til hensigt at vedtage på det område, der omfattes af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1976.

På Rådets vegne

A. P. L. M. M. van der STEE

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 7 af 12. 1. 1976, s. 38.

⁽²⁾ EFT nr. C 35 af 16. 2. 1976, s. 12.

⁽³⁾ EFT nr. L 202 af 6. 9. 1971, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

BILAG

1. TERMINOLOGI

1.1. Time-kilometertællere, benævnt taxametre

Ved time-kilometertællere, herefter benævnt taxametre, forstås apparater, der under hensyn til specifikationerne for det køretøj, i hvilket de er monteret, og de takster, efter hvilke de er indstillet, automatisk udregner og til stadighed angiver de beløb, der af brugerne af de køretøjer til offentlig befordring, som benævnes hyrevogne, skal betales i forhold til de tilbagelagte vejstrækninger og — under en vis hastighed — til den tid, de har været hyret; eksklusive de forskellige tillæg, som det efter de i medlemsstaterne gældende lokale bestemmelser er tilladt at opkræve.

Hvad angår elektroniske taxametre, vil dette bilag blive suppleret efter den i artikel 17 i direktiv 71/316/EØF fastsatte fremgangsmåde. I mellemtiden kan elektroniske taxametre ikke opnå EØF-typegodkendelse.

1.2. Særlige udtryk

Et taxameters angivelse afhænger — når der ses bort fra takstsatsen — af taxameterkonstanten »k« og vejdrejetallet »w« for det køretøj, i hvilket apparatet er monteret. Vejdrejetal »w« er en funktion af den effektive omkreds af køretøjets hjul »u« og udvekslingsforholdet omsat til antal omdrejninger i den del, der fra køretøjet er tilsluttet taxametret.

1.2.1. Taxameterkonstanten »k«

Taxameterkonstanten »k« angiver arten og antallet af de signaler, som apparatet skal modtage for korrekt at kunne angive det, der svarer til en given tilbagelagt vejstrækning.

Konstanten »k« udtrykkes:

- a) i »omdrejninger pr. angivet kilometer« (omdr./km), eller
- b) i »impulser pr. tilbagelagt kilometer« (imp./km),

afhængigt af om informationen svarende til den tilbagelagte vejstrækning indføres i taxametret i form af et antal omdrejninger fra drevet (drivakslen ved indføringen i apparatet) eller om denne information indføres i form af elektriske signaler.

1.2.2. Køretøjets vejdrejetal »w«

Køretøjets vejdrejetal »w« angiver arten og antallet af de signaler, der styrer taxametret, og som på køretøjet for en tilsvarende tilbagelagt vejstrækning udtages fra den på køretøjet dertil indrettede del.

Vejdrejetallet »w« udtrykkes:

- a) i »omdrejninger pr. kilometer« (omdr./km), eller
- b) i »impulser pr. kilometer« (imp./km),

afhængigt af om informationen svarende til den tilbagelagte vejstrækning gives i form af et antal omdrejninger af den mekaniske del, der styrer taxametret, eller i form af elektriske signaler.

Dette vejdrejetal varierer som funktion af adskillige faktorer, især slid på og tryk i luftgummiringene, belastningen af køretøjet og fremføringsvilkårene; dette fastsættes i afsnittet om vilkår for afprøvning af køretøjet (punkt 1.2.7).

1.2.3. Hjulenes effektive omkreds »u«

Ved den effektive omkreds »u« af det af køretøjets hjul, som direkte eller indirekte driver taxametret, forstås den vejstrækning, som køretøjet har tilbagelagt under en hel omdrejning

af dette hjul. Når to hjul i fællesskab driver taxametret, er den effektive omkreds gennemsnittet af begge hjuls effektive omkreds. Den udtrykkes i millimeter.

Der er korrelation mellem den effektive omkreds »u« og køretøjets vejdrejetal »w« (punkt 1.2.2); af denne grund skal omkredsen »u« — om fornødent — også bestemmes under de i punkt 1.2.7 anførte vilkår.

1.2.4. Udvekslingsmekanisme

Udvekslingsmekanismen har til formål at tilpasse vejdrejetallet »w« til taxameterkonstanten »k«.

1.2.5. Tolerancer for angivelserne

De i punkt 5 anførte tilladte fejlmargener hidrører udelukkende fra apparatet uafhængigt af køretøjet (fejl i selve apparatet). De sande værdier (punkt 5), der lægges til grund ved bestemmelse af fejl, beregnes på grundlag af konstanten »k« og de takster, som apparatet er indstillet til.

Den tilladte fejlmargen bestemmer den højst tilladelige afstand mellem den største og den mindste angivelse.

1.2.6. Omkoblingshastighed

Omkoblingshastigheden er den hastighed, ved hvilken taxametret skifter fra at registrere tid til tilbagelagt vejstrækning eller omvendt.

Den udregnes ved at dividere »timetaksten« med »køretaksten«.

1.2.7. Normale vilkår for afprøvning af køretøjet (bl.a. til bestemmelse af vejdrejetallet)

»Normale vilkår for afprøvning af køretøjet« er til stede, når:

- a) de luftgummiringe, som det eller de hjul, der driver taxametret, er udstyret med, er af en type med samme effektive omkreds »u« som dem, der blev benyttet ved fastlæggelsen af vejdrejetallet »w«;

luftgummiringene skal være i god stand og være oppumpet til det korrekte tryk;

- b) belastningen af køretøjet er ca. 150 kg, som forudsættes at svare til vægten af to voksne personer indbefattet føreren;
- c) køretøjet bevæger sig, fremdrevet af dets motor, på jævnt, vandret terræn, i lige linje, med en hastighed på $40 \text{ km/t} \pm 5 \text{ km/t}$.

Når afprøvningsne gennemføres under andre forhold (f.eks. ved anden belastning; anden hastighed f.eks. skridtgang; prøvestand ...) skal resultaterne korrigeres ved en korrektionskoefficient med henblik på en tilpasning af værdierne til, hvad de ville have været under de ovenfor anførte »normale vilkår for afprøvning«.

2. MÅLEENHEDER

For at udtrykke de angivelser, som fremkommer på eller gives af taxametrene, skal følgende måleenheder anvendes:

- meter eller kilometer for vejstrækningen; indtil udløbet af den overgangsperiode, inden for hvilken det i Fællesskabet er tilladt at anvende måleenheder i systemet i det britiske imperium, som indeholdt i kapitel C og D i bilaget til Rådets direktiv 71/354/EØF af 18. oktober 1971 vedrørende måleenheder ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 76/770/EØF ⁽²⁾, kan vejstrækningen dog, dersom Det forenede Kongerige eller Irland ønsker det, i disse stater udtrykkes i »yards« eller »miles«;

⁽¹⁾ EFT nr. L 243 af 29. 10. 1971, s. 29.

⁽²⁾ EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 204.

— sekund, minut eller time for tid.

Prisen for turen skal angives i møntenheder i den møntsort, som er lovligt betalingsmiddel i det land, hvor køretøjet er registreret.

3. TEKNISKE SPECIFIKATIONER

3.1. Måleanordning — udregningsanordning

3.1.1. Taxametret skal være udført på en sådan måde, at det udregner og angiver prisen for turen udelukkende på basis af:

- a) den tilbagelagte vejstrækning (tællerværket tilkoblet), når køretøjet bevæger sig med en hastighed, der ligger over omkoblingshastigheden;
- b) tiden (urværket tilkoblet), når køretøjet bevæger sig med en hastighed, der ligger under omkoblingshastigheden, eller holder stille.

3.1.2. Registrering på grundlag af tilbagelagt vejstrækning skal varetages af hjulene; men baglænskørsel må ikke medføre en reduktion af den angivne pris eller af den tilbagelagte vejstrækning.

Registrering på grundlag af tid skal varetages af et urværk, der kun må kunne tilkobles ved hjælp af taxametrets betjeningsanordning.

Hvis et mekanisk urværk har manuelt optræk, skal det kunne gå i mindst otte timer uden nyt optræk, eller i to timer, hvis hver manuel igangsætning af taxametret trækker det op.

Hvis et mekanisk urværk har elektrisk optræk, skal optrækket være automatisk.

Et elektrisk urværk skal kunne sættes i gang når som helst.

3.1.3. Ved registrering på grundlag af tilbagelagt vejstrækning og ved enhver takstindstilling skal den første ændring af taxametrets angivelse ske, efter at en første vejstrækning fastsat ved medlemsstaternes takstbestemmelser er tilbagelagt. De følgende angivelser skal svare til indbyrdes lige lange strækninger.

Ved registrering på grundlag af tid og ved enhver takstindstilling skal den første ændring af taxametrets angivelse ske efter en første periode fastsat i de nationale takstbestemmelser. De følgende angivelser skal svare til indbyrdes lige lange perioder.

Uden takstændring skal forholdet mellem den første vejstrækning og de angivelser, som svarer til de følgende vejstrækninger uanset takstindstilling være det samme som forholdet mellem den første periode og de angivelser, som svarer til de følgende perioder.

3.1.4. Udvekslingsanordningen skal udføres således, at åbning af anordningens hus ikke muliggør adgang til taxametrets øvrige dele.

3.1.5. Taxametret skal være konstrueret således, at det muliggør let gennemførelse af de ændringer i indstillingsenheden, som er nødvendige for tilpasning til foreskrevne takstændringer.

Såfremt taxametret er konstrueret til et større antal takstindstillinger end det gældende antal takster, skal taxametret i alle overskydende antal indstillinger udregne og angive en pris, der er baseret på en i den pågældende medlemsstat gældende takst.

3.2. Betjeningsanordning

3.2.1. Taxametrets bestanddele må kun kunne sættes i gang, når betjeningshåndtaget er blevet bragt i en af nedennævnte stillinger:

3.2.2. Stilling »FRI«

I stilling »FRI«:

- a) må der enten ikke forekomme en angivelse af en betaling, der skal erlægges, eller denne skal angives som nul; dog er en angivelse af en grundtakst tilladt i de medlemsstater, hvor denne angivelse benyttes på den dato, på hvilken dette direktiv vedtages;
- b) må et tællerværk eller urværk, der er tilkoblet, ikke indvirke på den anordning der angiver betalingen;
- c) skal aflæsningsfeltet til angivelse af eventuelle tillæg (punkt 3.3.7) være tomt eller vise nul.

3.2.3. Andre stillinger

Betjeningsanordningen skal være udført på en sådan måde, at taxametret fra udgangsstilling »FRI« successivt kan sættes i følgende stillinger:

- a) de forskellige takstsatser, i stigende størrelsesorden eller i en anden rækkefølge, der er tilladt ved de i de forskellige medlemsstater herom gældende bestemmelser; i disse stillinger skal urværk, tællerværk såvel som en eventuel indikator for tillæg være tilkoblet;
- b) stillingen »BETALING«, som angiver det slutbeløb, som skal erlægges for den tilbagelagte vejstrækning, bortset fra alle tillæg; i denne stilling skal urværket være afbrudt, og tællerværket være indstillet på en ved de i de forskellige medlemsstater gældende bestemmelser tilladt takst.

3.2.4. Indstilling af betjeningsanordningen

Indstillingen af betjeningsanordningen er underkastet følgende begrænsninger:

- a) ud fra en hvilken som helst takstsats må taxametret ikke kunne sættes i stillingen »FRI«, uden at dette sker via stillingen »BETALING«. Dog skal overgang fra en takstsats til en anden være mulig;
- b) ud fra stillingen »BETALING« må taxametret ikke kunne sættes til en takstsats, uden at dette sker via stillingen »FRI«;
- c) taxametret skal være konstrueret på en sådan måde, at en ændring af takstsatsen, som foretages via stillingen »FRI«, kun er mulig, hvis de krav, der stilles med hensyn til betjeningsanordningen i denne stilling (punkt 3.2.2), helt er opfyldt, når det passerer denne stilling;
- d) det skal være umuligt at indstille betjeningsanordningen på en sådan måde, et taxametret indstilles i en anden stilling end dem, der er fastsat i det foregående.

3.2.5. Særlige bestemmelser

Uanset ovennævnte bestemmelser kan skift mellem de forskellige takstindstillinger ske automatisk som funktion af en vis tilbagelagt vejstrækning eller en vis benyttelsestid, fastsat i de i de forskellige medlemsstater gældende takstbestemmelser.

3.3. Indikatorenheden

3.3.1. Taxametrets aflæsningsfelt skal være udformet på en sådan måde, at de angivelser, som er af betydning for kunden, let kan aflæses både ved dag og ved nat.

3.3.2. Det beløb, der skal betales, bortset fra eventuelle tillæg, skal tydeligt fremgå ved aflæsning af en angivelse med tal på linje af en højde på mindst 10 mm.

Når taxametret sættes i gang fra stilling »FRI« ved indstilling af betjeningsanordningen, skal et fast beløb svarende til grundtaksten være angivet.

Prisangivelsen skal derefter stige diskontinuerligt med lige store beløb i successive trin.

3.3.3. Taxametret skal være udstyret med en anordning, som på ethvert tidspunkt i aflæsningsfeltet angiver den tilsluttede arbejdsstilling i overensstemmelse med de nationale bestemmelser.

3.3.4. Taxametret skal være konstrueret på en sådan måde, at det muliggør montering af en med betjeningsanordningen forbundet anordning, som udvendig på køretøjet angiver indstillingen eller den benyttede takst.

Denne anordning må i intet tilfælde forstyrre apparatets rette funktion eller muliggøre adgang til taxametrets mekanisme eller udveksling.

3.3.5. Hvis de påbudte angivelser ikke fremtræder som lysende tal eller bogstaver, skal taxametret være forsynet med en anordning til belysning af disse angivelser, som ikke må blænde, men som skal have tilstrækkelig lysstyrke til at tillade en let aflæsning.

Udskiftning af denne anordnings lyskilde skal kunne ske uden åbning af taxametrets plomberede dele.

3.3.6. Taxametret skal kunne forsynes med de i medfør af nationale bestemmelser foreskrevne eller tilladte totaltællerværker f.eks. med tællerværker, der viser:

- a) den samlede vejlængde, som køretøjet har tilbagelagt, (totalkilometertallet),
- b) den samlede vejlængde, som er tilbagelagt, mens køretøjet er hyret,
- c) det samlede antal gange, køretøjet har været hyret,
- d) antal optalte skift («slag»).

Disse skal være i stand til korrekt at udføre de funktioner, de er beregnet til. Disse tællerværker skal angive tal på linje, som har en synlig minimumshøjde på 4 mm.

3.3.7. Et taxameter skal kunne udstyres med en indikator for tillæg, der er uafhængig af prisangivelsen, og som er i overensstemmelse med de nationale forskrifter, og som automatisk vender tilbage til nul i stillingen FRI.

De på linje anbragte tal, der angiver tillæggene, skal have en synlig minimumshøjde på 8 mm, men må ikke være højere end tallene, der angiver prisen for turen.

3.4. Valgfrie supplerende anordninger

Et taxameter kan desuden være forsynet med følgende supplerende anordninger f.eks.

- a) kontrolapparat i køretøjets ejers interesse;
- b) apparat, som på trykte kort eller strimler angiver de beløb, der skal betales.

Tilstedeværelsen af sådant udstyr samt dets funktion må ikke indvirke på det egentlige taxameters rette funktion.

3.5. Udførelse

3.5.1. Taxametret skal være solidt og omhyggeligt udført.

Dets væsentligste dele skal være fremstillet af materialer, som sikrer tilstrækkelig styrke og holdbarhed.

3.5.2. Taxameterhuset og udvekslingsmekanismens hus, hvis sidstnævnte er anbragt uden for taxameterhuset, samt beskyttelseskasser for tilslutningsanordninger skal være udført på en sådan måde, at mekanismernes væsentlige dele ikke er tilgængelige udefra og beskyttede imod støv og fugt.

Adgang til indstillingsanordningerne må ikke være mulig, uden at plomberne beskadiges (punkt 6).

4. PÅSKRIFTER

4.1. Almindelige påskrifter og identifikation

Under normale monteringsforhold skal ethvert taxameter i aflæsningsfeltet eller på en plomberet plade være forsynet med følgende let synlige og læselige påskrifter:

- a) fabrikantens navn og adresse eller firmamærke;
- b) typebetegnelse, fabriktionsnummer, og -år;
- c) EØF-typegodkendelsesmærke;
- d) taxametrets konstant »k« (anført ud fra en relativ afvigelse på højst 0,2 %).

Der skal på ethvert taxameter være plads til:

- a) eventuelt at anføre supplerende oplysninger om apparatet eller om køretøjet i overensstemmelse med de nationale bestemmelser;
- b) at anbringe stempel for den delvis gennemførte EØF-førstegangsjustering, samt eventuelt andre mærker og stempler foreskrevet i medlemsstaterne.

4.2. Særlige påskrifter

- 4.2.1. I nærheden af indikatorernes aflæsningsfelter skal betydningen af de angivne værdier være anført klart, læseligt og utvetydigt.
- 4.2.2. Ved siden af angivelsen af prisen for turen og af de tillæg, der skal betales, skal møntenhedens navn eller symbol være anført.

5. TOLERANCER FOR ANGIVELSERNE

Ved kontrol på prøvestand af et monteringsklart taxameter med tilbehør er den (vedtagne) sande værdi for de målte størrelser den, som svarer til den på apparatet angivne k-værdi og den/de takst(er), som apparatet er justeret til.

Den sande værdi for disse skal ligge mellem den højeste og den laveste tilladte angivelse.

- 5.1. Med tællværk tilkoblet må tolerancen for angivelsen for en given tilbagelagt vejlængde ikke overstige:
 - a) for den første vejstrækning (pkt. 3.1.3): 2 % af den sande værdi; dog er denne tolerance for førstevejstrækninger under 1 000 meter 20 meter.
 - b) for de følgende vejstrækninger: 2 % af den sande værdi.
- 5.2. Med urværk tilkoblet må tolerancen for angivelsen for en given tid ikke overstige:
 - a) for den første periode (pkt. 3.1.3): 3 % af den sande værdi; dog er for førsteperioder under 10 minutter denne tolerance 18 sekunder;
 - b) for de følgende perioder 3 % af den sande værdi.
- 5.3. Det skal fremgå af de nationale bestemmelser, om den samlede enhed (taxameter + køretøj) skal justeres på en sådan måde, at tolerancen placeres symmetrisk eller asymmetrisk i forhold til nulfejlen, hvilken er den vejstrækning, der korresponderer med den vejstrækning, som køretøjet faktisk har tilbagelagt med tællværk tilkoblet.

6. PLOMBERING

- 6.1. Nedennævnte dele i et taxameter skal være udført på en måde, som tillader, at de kan plomberes med et stempel:
 - a) taxametermekanismens hus;
 - b) udvekslingsmekanismens hus;

- c) beskyttelseskapper for mekaniske eller elektriske tilslutninger mellem indgangen til taxameteret og den del på køretøjet, der er bestemt for tilslutningen af apparatet, herunder aftagelige dele af udvekslingsanordningen;
 - d) i tilfælde af elektrisk optræk af urværket og elektrisk aktivering af taxameterets betjeningsanordning: de steder, hvor de elektriske kabler er tilsluttet;
 - e) eventuelle plader for anbringelse af pligtige påskrifter og justeringsmærker;
 - f) det elektriske tilslutningskabel til den eventuelle anordning, som er omhandlet i punkt 3.3.4.
- 6.2. Plomberingen skal være således udført, at enhver adgang til de beskyttede dele og tilslutninger er umulig, uden at en plombe beskadiges.
- 6.3. I EØF-typegodkendelsesattesten fastsættes plombernes placering og eventuelt arten og formen af disse plomberinger.
7. EØF-FØRSTEGANGSJUSTERING
- 7.1. Såfremt endelig EØF-førstegangsjustering kræves udføres EØF-førstegangsjusteringen af et taxameter i flere afsnit.
- 7.2. Første afsnit: Taxameteret forsynes med stempel for den delvis gennemførte EØF-førstegangsjustering, når:
- a) taxametertypen har opnået EØF-typegodkendelse;
 - b) taxameteret er i overensstemmelse med den godkendte type og er forsynet med de under punkt 4.1 foreskrevne påskrifter;
 - c) toleranceområdet for angivelsernes afvigelse overholder forskrifterne i punkt 5.1 og 5.2.
- 7.3. Yderligere afsnit: Disse henhører under myndighedernes beføjelser i det land, hvor taxameteret sættes i drift.
- De omfatter:
- før montering i køretøjet:
 - a) kontrol af justering af apparatet i overensstemmelse med forskrifterne i pkt. 5.3;
 - b) kontrol af justering og af takster i henhold til gældende forskrifter;
 - efter montering i køretøjet: kontrol af det samlede måleudstyr.

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1976

om trikinundersøgelse i forbindelse med indførsel af fersk kød af tamsvin fra tredjelande

(77/96/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød fra tredjelande ⁽¹⁾, senest ændret ved Rådets direktiv 75/379/EØF ⁽²⁾, særlig artikel 21,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved direktiv 72/462/EØF om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel fra kvæg og svin samt fersk kød fra tredjelande fastsatte Rådet i artikel 21, at der skulle udarbejdes en metode til — samt fastsættes de nødvendige regler for — konstatering af tilstedeværelse af trikiner i fersk svinekød;

direktiv 72/462/EØF vil ikke have den ønskede virkning, så længe sikkerhedskravene for så vidt angår påvisning af trikiner i forbindelse med indførsel af fersk kød fra tredjelande ikke er ensartede i alle medlemsstaterne; det er derfor nødvendigt på dette område at udarbejde en fællesskabsordning;

for at beskytte forbrugernes sundhed er det nødvendigt, at fersk svinekød systematisk undersøges efter effektive og anerkendte metoder med henblik på at udelukke det kød, der indeholder trikiner;

såfremt undersøgelsen foretages i det tredjeland, hvorfra kødet er afsendt, skal den udføres på slagterier, som opfylder visse betingelser, og som specielt er udstyret med et laboratorium med apparatur egnet til undersøgelse;

for at kunne skelne undersøgt kød fra kød, der endnu ikke er blevet undersøgt, er det nødvendigt at

fastsætte, at der på det kød, der har været genstand for undersøgelse med negativt resultat, påtrykkes et særligt mærke;

der bør indføres en procedure med et nært og effektivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at vurdere, om det er hensigtsmæssigt at tillade virksomheder, der er beliggende i tredjelande, at foretage denne undersøgelse eller at forarbejde det undersøgte kød, og desuden i takt med teknikkens udvikling og erfaringen at foretage en tilpasning af de tekniske bestemmelser, især i forbindelse med undersøgelsesmetoder og krav til de laboratorier, der foretager undersøgelse samt bestemmelser for mærkning af undersøgt kød;

det er hensigtsmæssigt at tillade medlemsstaterne at indføre fersk kød, som ikke har været underkastet en trikinundersøgelse i det udførende tredjeland, på betingelse af at dette kød underkastes en frysebehandling, som sikrer at eventuelt tilstedeværende trikiner uskadeliggøres, enten i det udførende tredjeland eller i den medlemsstat, som dette kød er bestemt for; denne behandling foretages dog i overensstemmelse med visse veldefinerede bestemmelser og i virksomheder, der opfylder visse betingelser —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv genoptager de definitioner, der er fastsat i Rådets direktiv 72/462/EØF.

Desuden forstås ved:

- a) Fersk kød: fersk kød af tamsvin;
- b) Undersøgelse: undersøgelse, som tager sigte på at påvise tilstedeværelsen af trikiner i fersk kød.

Artikel 2

1. Fersk kød fra tredjelande, som indeholder skelletmuskulatur (stribet muskulatur), skal, for at kunne bringes i handelen i Fællesskabet, gøres til genstand

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

⁽²⁾ EFT nr. L 172 af 3. 7. 1975, s. 17.

for en undersøgelse under en embedsdyrlæges kontrol og ansvar.

2. Undersøgelsen foretages i overensstemmelse med en af de i bilag I nævnte metoder af et helt dyr eller i givet fald af alle halve kroppe, kvarter kroppe eller stykker bestemt til indførsel i Fællesskabet.

3. Undersøgelsen skal foretages på et slagteri, der er godkendt i afsendelseslandet i overensstemmelse med artikel 4 i direktiv 72/462/EØF, og som har tilladelse til at udføre denne undersøgelse i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4 i dette direktiv.

4. Undersøgelsen skal finde sted inden mærkningen om egnethed til menneskeføde, for hvilken forskrifter findes i kapitel X i bilag B til direktiv 72/462/EØF.

5. Såfremt undersøgelsen ikke kan foretages i afsendelseslandet, kan den medlemsstat, som det ferske kød er bestemt for, tillade indførsel heraf på betingelse af, at undersøgelsen foretages på dens område i forbindelse med den i artikel 24, stk. 2, i direktiv 72/462/EØF omhandlede sundhedskontrol på et kontrolsted i den i artikel 27, stk. 1, litra b), i samme direktiv anvendte betydning.

6. a) Hvis resultatet af undersøgelsen er negativ, skal det ferske kød mærkes umiddelbart efter undersøgelsens afslutning i overensstemmelse med bilag III.

b) Ved mærkning med stempelfarve skal anvendes et farvestof som defineret i artikel 17, stk. 3, i direktiv 72/462/EØF.

Artikel 3

1. Som en undtagelse til artikel 2 kan de medlemsstater, som det ferske kød er bestemt for, tillade at det kød, der kommer fra visse tredjelandslande eller fra dele af disse lande, ikke skal underkastes en undersøgelse under forudsætning af, at de underkastes en kuldebehandling i henhold til bilag IV.

2. Denne behandling foretages i en virksomhed som omhandlet i artikel 4, stk. 1, beliggende i det udførende tredjeland.

Udførelsen af frysebehandlingen skal attesteres af embedsdyrlægen på det certifikat om kødets egnethed til menneskeføde, der følger det ferske kød og er nævnt i artikel 22, stk. 3, i direktiv 72/462/EØF.

3. I tilfælde af at denne behandling ikke foretages i det udførende tredjeland, skal den udføres på et kontrolsted som anført i artikel 2, stk. 5.

Såfremt det ferske kød har været underkastet frysebehandling i det udførende tredjeland, skal dette attesteres af embedsdyrlægen på det certifikat, der følger det ferske kød og er nævnt i artikel 25 i direktiv 72/462/EØF.

Artikel 4

1. Tilladelse til et slagteri til at udføre undersøgelsen og tilladelse til en opskæringsvirksomhed til at opskære eller udbene kød, der har været underkastet denne undersøgelse, eller tilladelse til en virksomhed til at udføre den i artikel 3, stk. 1, omhandlede frysebehandling, gives i henhold til fremgangsmåden i artikel 9. Der skal lægges vægt, foruden på de i artikel 4 i direktiv 72/462/EØF fastsatte krav, på de ydede garantier med hensyn til overholdelse af bestemmelserne i dette direktiv og for så vidt angår virksomheder:

a) tilstedeværelsen af lokaler og nødvendigt apparatur til udførelse af undersøgelsen,

b) kvalifikationerne hos det personale, der foretager undersøgelsen.

Tilladelse til et slagteri og en opskæringsvirksomhed kan kun gives, såfremt de kompetente myndigheder i det pågældende tredjeland officielt har godkendt, at slagteriet eller opskæringsvirksomheden kan opfylde de betingelser, der er fastsat i artikel 5 og i bilag III; med hensyn til slagterier desuden at disse råder over et laboratorium, der opfylder de betingelser, der er fastsat i bilag II, kapitel I, og at de er i stand til at overholde bestemmelserne i de andre kapitler i ovennævnte bilag II og i bilag I.

En virksomhed kan kun opnå tilladelse til at udføre frysebehandling, såfremt de kompetente myndigheder i det pågældende tredjeland officielt har godkendt, at virksomheden kan opfylde de betingelser, der er fastsat i bilag IV.

2. Der skal indføres en speciel angivelse i den eller de lister, der er nævnt i artikel 4, stk. 4, i Rådets direktiv nr. 72/462/EØF ud for de i stk. 1 godkendte slagterier, opskæringsvirksomheder og virksomheder til frysebehandling.

Artikel 5

1. På de slagterier, der har fået tilladelse i overensstemmelse med artikel 4, foretages slagtingen af svin, hvis kød er bestemt til Fællesskabet, i andre lokaler eller, hvis sådanne ikke forefindes, på andre tidspunkter end dem, hvor der foretages slagting af svin, hvis kød ikke er bestemt til Fællesskabet, undtagen hvis kødet af disse svin undersøges efter samme retningslinjer.

2. Opskæring eller udbening af kød, som er blevet undersøgt med negativt resultat, og som er bestemt til Fællesskabet, skal foretages i opskæringsvirksomheder i henhold til bestemmelserne i artikel 4.

I disse opskæringsvirksomheder foretages opskæringen eller udbeningen af dette kød i andre lokaler eller, hvis sådanne ikke forefindes, på andre tidspunkter end dem, hvor kød, der ikke er bestemt til Fællesskabet, opkæres eller udbenes, undtagen hvis dette kød undersøges efter samme retningslinjer.

Artikel 6

Formålet med de kontrolforanstaltninger, der træffes i tredjelande, og som er fastsat i artikel 5 i direktiv 72/462/EØF, er ligeledes at efterprøve, om bestemmelserne i dette direktiv overholdes.

Artikel 7

Medlemsstaterne udarbejder og tilsender Kommissionen listen over de kontrolsteder, der er nævnt i artikel 2, stk. 5, og på hvilke der kan foretages:

- undersøgelse,
- den i artikel 3 nævnte frysebehandling.

Medlemsstaterne sørger for, at disse kontrolsteder råder over de nødvendige installationer til udførelse af disse funktioner.

Artikel 8

Rådet træffer inden 1. januar 1979 på forslag af Kommissionen afgørelse om supplering af de metoder, som er omhandlet i bilag I.

Artikel 9

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, indbringer formanden omgående sagen for Den stående Veterinærkomité nedsat ved Rådets afgørelse af 15. oktober 1968, i det følgende benævnt »komiteen«, enten på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat.

2. I Komiteen tildeles medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til artikel 148, stk. 2, i traktaten. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal på 41 stemmer.

4. Kommissionen vedtager foranstaltningerne og bringer dem straks i anvendelse, når de er i overensstemmelse med komiteens udtalelse. Såfremt foranstaltningerne ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, eller der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks for Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes.

Rådet vedtager foranstaltningerne med kvalificeret flertal.

Såfremt Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder fra datoen for forslagens indbringelse ikke har vedtaget nogen foranstaltninger, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger og bringer dem straks i anvendelse, medmindre Rådet med simpelt flertal har forkastet de nævnte foranstaltninger.

Artikel 10

Artikel 9 finder anvendelse indtil den 21. juni 1981.

Artikel 11

Medlemsstaterne sætter senest den 1. januar 1979 de nødvendige administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1976.

På Rådets vegne

A. P. L. M. M. van der STEE

Formand

BILAG I

METODER TIL UNDERSØGELSE FOR TRICHINA SPIRALIS

I. TRIKINOSKOPISK UNDERSØGELSE

a) Apparatur

Et glødelampetrikinoskop med $50 \times$ og $80-100 \times$ forstørrelse.

Et kompressorium bestående af to glasplader — af hvilke den ene er inddelt i lige store felter — en lille krum saks, en pincet, en kniv til udtagning af prøver, små nummererede beholdere til separat opbevaring af prøverne, en pipette, et lille glas med eddikesyre og et lille glas med kaliumhydroxid til klaring af eventuelle forkalkninger eller til blødgøring af indtørret kød.

b) Udtagning af prøver

Ved hele dyrekroppe udtages der mindst én prøve på størrelse med en hasselnød fra diafragmas to hovedmuskler ved overgangen til den senede del. Hvis der kun forefindes en af diafragmas hovedmuskler, udtages der en prøve på størrelse med to hasselnødder. Hvis begge hovedmusklerne i diafragma mangler, udtages der to prøver, omtrent på størrelse med en hasselnød, fra diafragmas ribbens- eller brystbensafsnit eller, afhængig af omstændighederne, fra tunge-, kæbe- eller bugmuskulaturen.

Ved kødstykker udtages der tre fedtfattige prøver — om muligt på størrelse med en hasselnød — fra skeletmuskulaturen, udtaget på forskellige steder så tæt som muligt ved ben eller sener.

c) Metode

Ved hele dyrekroppe og ved tilstedeværelse af begge hovedmuskler i diafragma udskærer den, der foretager trikinundersøgelse, 7 stykker af hver af de ovennævnte prøver, dvs. i alt 14 eller, hvis der kun forefindes én hovedmuskel i diafragma, 14 stykker på størrelse med en havrekerne fra forskellige steder, helst ved overgangen fra den muskulære til den senede del, og presser dem sammen mellem glaspladerne, således at almindelig trykt skrift kan læses tydeligt gennem præparatet.

Hvis de kødprøver, der skal undersøges, er indtørrede og gamle, skal præparaterne blødgøres i en blanding, bestående af én del kaliumhydroxid-opløsning og to dele vand, i 10-20 minutter, inden de presses.

Hvis der ved hele dyrekroppe skal udtages prøver fra diafragmas ribbens- eller brystbensafsnit, tunge-, kæbe- eller bugmuskulaturen, skal der udskæres 14 stykker på størrelse med en havrekerne af hver prøve, dvs. i alt 28.

Den, der foretager trikinundersøgelsen, skal udskære 4 stykker på størrelse med en havrekerne af hver af de prøver, der er udtaget af kødstykkerne, dvs. i alt 12 stykker.

Den trikinoskopiske undersøgelse skal udføres således, at hvert præparat studeres langsomt og omhyggeligt. Hvis den trikinoskopiske undersøgelse afslører mistænkelige områder, hvis natur ikke kan fastslås med bestemthed selv ved kraftig forstørrelse i trikinoskopet, skal disse områder undersøges i mikroskop.

Den mikroskopiske undersøgelse bør udføres således, at hvert præparat studeres langsomt og omhyggeligt ved $30-40 \times$ forstørrelse.

I de tilfælde, hvor der er tvivl om resultatet, skal undersøgelsen fortsættes med yderligere prøver og præparater, om nødvendigt med kraftigere forstørrelse, indtil der ikke længere hersker nogen tvivl. Den trikinoskopiske undersøgelse skal foretages i mindst tre minutter.

I de tilfælde, hvor der er tale om erstatningsprøver udtaget fra hovedmusklerne i diafragmas ribbens- eller brystbensafsnit, tunge-, kæbe- eller bugmuskulaturen, skal den trikinoskopiske undersøgelse foretages i mindst seks minutter.

I den mindste tid, der er fastsat for undersøgelsen, er ikke medregnet den tid, der medgår til prøveudtagning og fremstilling af præparater.

Den almindelige regel er, at den person, der foretager trikinundersøgelsen, ikke bør kontrollere mere end 840 stykker pr. dag, undtagelsesvis dog op til 1050.

II. FORDØJELSESMETODEN

a) Apparat og materiel

- en kniv til udtagning af prøver,
- små nummererede beholdere med lukke til opbevaring af prøver og med henblik på en eventuel gentagelse af undersøgelserne,
- et varmeskab,
- en 2-3 liter glastragt med stativ, en forbindelsesslange af gummi, spændbøjler til fastgørelse af forbindelsesslangen,
- en plastiksi (ca. 18 cm i diameter, maskevidde ca. 1 mm),
- gaze,
- et lille tilspidset rør med lukket spids,
- glasblokskål,
- en kødkværn,
- et stereomikroskop,
- fordøjelsesvæske bestående af:
10 g pepsin (1 200 enheder pr. g), 5 ml HCl (mindst 37 %), der blandes op med ledningsvand, således at der er 1 liter i alt.

b) Udtagning af prøver

1. Ved hele dyrekroppe udtages der en prøve på mindst 20 g af en af diafragmas hovedmuskler ved overgangen til den senede del. Hvis hovedmusklerne i diafragma mangler, udtages der en prøve på mindst 20 g af diafragmas ribbens- eller brystbensafsnit eller af tunge-, kæbe- eller bugmuskulaturen.
2. Ved kødstykker udtages der en fedtfattig prøve på mindst 20 g af skeletmuskulaturen så tæt som muligt ved ben eller sener.

c) Metode

Til undersøgelse af en samleprøve fra ti svin laves der en 10 g prøve af hver enkelt 20 g prøve. De resterende 10 g opbevares til en eventuel undersøgelse af en individuel prøve, hvis dette skulle blive nødvendigt. Ti prøver, hver på 10 g, samles til en samleprøve; prøven males i en kødkværn (plade med 2 mm huller), hvorefter den spredes løst ud på en si, dækket med et lag gaze. Sien anbringes så oven i en tragt, der via en gummislange er forbundet med et lille tilspidset rør med lukket spids; tragten fyldes fra kanten med fordøjelsesvæske, indtil prøvematerialet er fuldstændig dækket. Forholdet mellem prøvematerialet og fordøjelsesvæsken skal være ca. 1:20 - 1:30. Efter 18-20 timer i varmeskab ved 37-39°C fjernes det lille tilspidsede rør.

Efter forsigtig opsugning af den væske, der svømmer ovenpå, vaskes det bundfald, der findes i rørets spids, omhyggeligt i en blokskål. Undersøg, om bundfaldet indeholder trikiner, ved hjælp af et stereomikroskop ved 20-40 × forstørrelse.

Hvis resultatet af undersøgelsen af en samleprøve er positivt eller usikkert, bør de resterende individuelle prøver undersøges enkeltvis efter supplerings med yderligere 20 g udtaget fra hvert svin eller, hvis det drejer sig om kødstykker, med 20 g udtaget af hvert stykke eller hver stump i overensstemmelse med pkt. b).

III. FORDØJELSESMETODEN TIL UNDERSØGELSE AF SAMLEPRØVER

a) Apparatur og reagenser

- kniv og pincet til indsamling af prøver,
- kødkværn med huller med diameter mellem 2 og 3 mm,
- en 3-liter erlenmeyerkolbe med gummi- eller vatprop,
- en konisk skilletragt, rumindhold 2 000 ml,
- et almindeligt A-stativ, ca. 28 cm langt og med 80 cm stang,
- en ring, ca. 10-11 cm i diameter, der kan monteres på stativet,
- en klemme med flad skruestik (23 × 40 mm) som kan sættes på stativet ved hjælp af en dobbelt spændering,
- en Endecott-si nr. 80 (maskefinhed 177) med udvendig diameter på 11 cm, med trådnæt af messing eller rustfrit stål,
- en plastiktragt med indvendig diameter på ikke under 12 cm,
- et almindeligt analysemikroskop (40 × forstørrelse) med tilhørende lampe, eller et almindeligt dobbeltmikroskop (40 × forstørrelse),
- et trikinoskop med horisontalt bord til kompressoriet,
- under brug af mikroskopet: en skål til larvetælling af samme ydre form som kompressoriet, med et rumindhold på ca. 60-65 cm³;

skålen til larvetælling kan fremstilles som følger:

skålen består af en 23 cm lang glasplade af samme tykkelse som en enkelt plade i et almindeligt kompressorium; bredden skal derimod være lidt mindre, f.eks. 4,5 cm, for at gøre det muligt at fastgøre en glasplade, 2 mm tyk, 1,8 cm høj og 17,5 cm lang, til bundpladens to langsider;

skålen lukkes i enderne ved at sætte to glasplader, 5 cm lange, 1 cm høje og 2 mm tykke, direkte på bundpladen; skålens højde, målt indvendig, vil da være ca. 1 cm;

pladerne limes sammen med almindelig glaslim; af beskyttelseshensyn og for at gøre det lettere af håndtere den fyldte skål er 2,8 cm af begge bundpladens ender holdt frie;

skålens rumindhold er i alt ca. 60-65 cm³;

- et antal petriskåle, diameter 9 cm, skal anvendes ved mikroskoperingen,
- en filtpen til markering af 1 cm² store undersøgelsesfelter i bunden af petriskålene,
- et antal 10 liter kar til brug ved formolbehandling af apparaturet og den resterende fordøjelsesvæske i tilfælde af positiv reaktion,
- koncentreret (37 %) saltsyre,
- Merck-pepsin, 30 000 enheder pr. g, i pulverform, eller pepsin af kendt styrke fra et andet firma,
- en eller to bakker til indsamling af 100 kødprøver på ca. 2 g.

b) Udtagning af prøver

1. Ved hele dyrekroppe udtages der en prøve på ca. 2 g af en af diafragmas hovedmuskler ved overgangen til den sene del. Hvis hovedmusklerne i diafragma mangler, udtages der en prøve på mindst 2 g af diafragmas ribbens- eller brystbensafsnit eller af tunge-, kæbe- eller bugmuskulaturen.
2. Ved kødstykker udtages der en fedtfattig prøve på ca. 2 g af skeletmuskulaturen så tæt som muligt ved ben eller sener.

c) Metode

Der udtages ca. 1 g af hver af de 100 prøver. Samleprøven males i kødkværnen.

Det malede kød lægges i 3-liter erlenmeyerkolben sammen med 7 g pepsin, ca. 2 liter ledningsvand, ca. 37-40°C, og 25 ml koncentreret saltsyre. Blandingen rystes, så pepsinen opløses.

Opløsningens pH-værdi vil være ca. 1,5-2.

- Erlenmeyerkolben sættes i varmeskab ved 37°C i ca. 4 timer til fordøjelse. Kolben rystes regelmæssigt i løbet af fordøjelsesprocessen, f.eks. én eller to gange i timen.
- Den fordøjede opløsning filtreres gennem sien ned i den koniske 2-liter skilletragt og henstår urørt i stativet i mindst i time.
- En samlet mængde på ca. 45 cm³ tappes fra tragten og fordeles i tre petriskåle, som i bunden er opdelt i kvadrater af 1 × 1 cm, dvs. 15 ml i hver petriskål.
- Hver petriskål undersøges minutvist under mikroskop for trikinlarver (ca. 40 × forstørrelse)
- Hvis der anvendes larvetællingsskåle, fordeles de 45 cm³ i to af disse og undersøges med trikinoskopet.

Larverne viser sig som snoede organismer i bundfaldet og ligner næsten urfjedre. De er lette at identificere, og udviser ofte spiralbevægelser, når vandet er lunkent.

Hvis der dannes et utilstrækkeligt gennemsigtigt sediment, gøres dette klart ved skylning. Samtidig hældes den sidste prøve på 45 ml i et reagensglas, hvor den får lov til at bundfælde sig i 15 minutter. Den væske der svømmer ovenpå, suges derefter forsigtigt op og sedimentet opslæmmes i ca. 45 ml ledningsvand.

Efter en yderligere bundfældningstid på 15 minutter suges den ovenpå svømmende væske igen forsigtigt op, og sedimentet skylles ved hjælp af ca. 20 ml ledningsvand omhyggeligt ud i en petriskål og undersøges.

Hvis resultatet af undersøgelsen af en samleprøve er positivt eller usikkert, bør de resterende individuelle prøver undersøges enkeltvis efter supplerende 20 g udtaget fra hvert svin eller, hvis det drejer sig om kødstykker, med 20 g udtaget af hvert stykke eller hver stump, i overensstemmelse med pkt. b).

BILAG II**KAPITEL I****BETINGELSER, DER SKAL OPFYLDES AF LABORATORIER TIL PÅVISNING AF TRIKINER**

1. Laboratorierne til påvisning af trikiner skal befinde sig i umiddelbar nærhed af de lokaler, hvor slagtingen af svin finder sted, og skal mindst råde over:
 - a) et aflåseligt lokale med tilstrækkeligt udstyr til behandling af præparater; væggene skal være glatte og i indtil 2 meters højde være dækket med en lys beklædning eller maling som tåler afvaskning; der skal være et laboratorium for hver anvendt undersøgelsesmetode;
 - b) et aflåseligt lokale med tilstrækkeligt udstyr til trikinoskopisk og mikroskopisk undersøgelse;
 - c) et tilstrækkeligt ventilationsanlæg og — såfremt det er nødvendigt — klimaanlæg, der giver mulighed for at holde en omgivende temperatur på højst + 25°C;
 - d) tilstrækkelig naturlig eller kunstig belysning, der ikke ændrer farverne, kraftigt sollys skal undgås;

- e) tilstrækkeligt udstyr til rensning og desinfektion af hænder i det lokale, hvor præparaterne undersøges;
- f) udstyr til mørklægning af undersøgelseslokalet;
- g) eventuelt et kølerum til opbevaring af kødprøver;
- h) et vaskerum til rensning og desinfektion af undersøgelsesredskaberne (f.eks. beholdere til prøver, kompressorier, knive og sakse) forsynet med:
 - et gulv af vandtætte materialer, der let lader sig rense og desinficere, og som ikke kan rådne,
 - glatte vægge, der i indtil 2 meters højde er dækket med en lys beklædning eller med maling, som tåler afvaskning;
- i) garderober, håndvaske, opholdslokaler og toiletter med vandudskylning;
- j) håndvaske med rindende varmt og koldt vand, rens- og desinfektionsmidler samt engangshåndklæder;
- k) vandtætte, korrosionsresistente beholdere, forsynet med hermetisk sluttende låg og fremstillet således, at ikke bemyndiget fjernelse af indholdet forhindres; disse beholdere er bestemt til indsamling af prøverester;
- l) installationer, der giver tilstrækkelig forsyning med koldt og varmt drikkevand;
- m) et afløbssystem for spildevand i henhold til de bestemmelser, der gælder for godkendelse af slagterier;
- n) egnede anordninger til beskyttelse mod uønskede dyr, såsom insekter, gnavere osv.

KAPITEL II

BESTEMMELSER FOR PERSONALE, LOKALER, INVENTAR OG REDSKABER I LABORATORIERNE TIL PÅVISNING AF TRIKINER

2. Den størst mulige renlighed kræves af personalet samt med hensyn til lokaler, inventar og redskaber.
 - a) Personalet skal være iført rent arbejdstøj, vaske hænder flere gange i løbet af en arbejdsdag samt hver gang arbejdet genoptages;
 - b) intet dyr må komme ind i laboratorierne til påvisning af trikiner;
 - c) inventar og redskaber, der anvendes i forbindelse med arbejdet, skal holdes i upåklagelig og proper stand; der skal foretages omhyggelig rensning og desinfektion flere gange i løbet af en arbejdsdag samt ved arbejdsdagens afslutning.
3. Anvendelsen af drikkevand er påbudt til ethvert formål.
4. For så vidt angår helbredstilstanden for det personale, der er beskæftiget med udtagelse af kødprøver til undersøgelse, gælder de bestemmelser, der er fastsat i bilag B, kap. IV, pkt. 11 og 12, i direktiv 72/462/EØF.
5. De kødprøver, der er nødvendige for undersøgelsen, skal udtages umiddelbart efter slagtingen og straks undersøges i slagteriets laboratorium til påvisning af trikiner. Det er ikke tilladt at foretage denne undersøgelse uden for det slagteri, hvor dyrene er blevet slagtet.
6. For at forebygge træthed og følgerne deraf skal kontrolpersonalet have korte pauser i arbejdet.

KAPITEL III

BESTEMMELSER FOR TRIKINOSKOPER

Trikinoskopernes konstruktion og type skal opfylde følgende minimumskriterier:

1. Let betjening.
2. Kraftigt lys:
 - kontrolresultaterne skal være nøjagtige, selv om lokalerne ikke er fuldstændigt mørklagte,
 - lyskilden skal være en projektør på 100 W (12 V).
3. Tilstrækkelig forstørrelse:
 - forstørrelse ved normalt arbejde: 50 gange,
 - forstørrelse 80-100 gange med henblik på en nøjagtig bedømmelse af genstande, som ikke klart kan identificeres ved en normal arbejdsforstørrelse i forbindelse med præparater, hvis kvalitet kan drages i tvivl.
4. Opløsningsevne:
 - alle forstørrelser skal give et klart og præcist billede i tydelige farver.
5. Omskifter:
 - enhver ændring af forstørrelsen skal ledsages af automatisk justering af billedets lysstyrke.
6. Kontrastforøgelse:
 - samlelinsen skal udstyres med en irisblænder, der gør det muligt at forøge kontrasten i forbindelse med dybtgående undersøgelse af vanskelige tilfælde,
 - irisblænderen skal være let at indstille (f.eks. styrearm, der sidder fast på trikinoskop-bordet).
7. Let fokusering:
 - hurtig fokusering ved hjælp af en justeringsring,
 - nøjagtig fokusering ved hjælp af en styrearm.
8. Spændingsjustering:
 - der gør det muligt at opnå netop den lysmængde, som den pågældende situation kræver.
9. Forskydning af kompressoriet i én retning:
 - et system med automatisk blokering, der skal sikre forskydning af kompressoriet (objektglas) i én retning for at forhindre enhver form for ubetimelig forskydning.
10. Uhindret syn mod projektionsoverfladen.
11. Projektionsoverflade:
 - diameter på mindst 54 cm,
 - høj refleksionsevne,
 - holdbar,
 - adskillelig,
 - let at rengøre.

BILAG III

MÆRKNING AF KØD, DER HAR VÆRET GENSTAND FOR UNDERSØGELSE TIL
PÅVISNING AF TRIKINER

1. Embedsdyrlægen er ansvarlig for mærkning af kød. Med henblik herpå opbevarer han:
 - de instrumenter, der er bestemt til mærkning; disse instrumenter må embedsdyrlægen først udlevere til hjælpepersonale, når mærkningen skal finde sted, og kun for så langt et tidsrum, som er nødvendigt til mærkningen;
 - de under nr. 5 nævnte stempelplader; disse stempelplader udleveres først til hjælpepersonalet i det øjeblik, hvor de skal bruges, og i et antal, der svarer til behovet.
2. Mærkningen skal være et rundt stempel med diameter 2,5 cm. Stemplet skal indeholde følgende letlæselige oplysninger:
 - i midten en stort T, 1 cm langt og 0,2 cm bredt
 - under ovennævnte T en af forkortelserne CEE, EEG, EWG, EØF eller EEC; bogstaverne skal være 0,4 cm høje.
3. Dyrekroppene mærkes med et farve- eller brændestempel på lårets inderside i overensstemmelse med pkt. 2.
4. Hovedet mærkes med enten et farve- eller et brændestempel, der opfylder kravene i pkt. 2. Med undtagelse af de stykker, der er udelukket fra mærkning om egnethed til menneskeføde i henhold til pkt. 43 i kapitel X, bilag B, i Rådets direktiv 72/462/EØF, skal der foretages mærkning af de stykker, som i opskæringsvirksomheder fremkommer af dyrekroppe, der er behørigt mærkede, i det omfang de ikke bærer noget stempel. I overensstemmelse med pkt. 2 skal denne mærkning foretages inden mærkning om egnethed til menneskeføde.

Den etikette, der er nævnt i andet afsnit i før omtalte pkt. 43, skal opfylde kravene i nedenstående pkt. 6.
5. Mærkningen kan også foretages ved hjælp af en stempelplade. Denne stempelplade, der skal anbringes på hvert enkelt stykke, skal være af en sådan beskaffenhed, at den ikke kan anvendes påny; den skal være af modstandsdygtigt materiale, der opfylder alle hygiejnens krav. Stempelpladen skal indeholde følgende letlæselige oplysninger:
 - i midten et stort T
 - under førnævnte T en af forkortelserne CEE, EEG, EWG, EØF eller EEC; bogstaverne skal være 0,2 cm høje
6. På den etikette, der er nævnt i pkt. 44, kapitel X, bilag B, i det i pkt. 4 nævnte direktiv, skal der ud over mærket om egnethed til menneskeføde være et let læseligt mærke, der fuldstændigt svarer til det mærke, der er fastsat i pkt. 2.

*BILAG IV***FRYSEBEHANDLING**

1. Før kødet bringes ind i fryserummet, skal alle dets dele forkøles til en temperatur mellem 0 og + 2 °C. Kød, der er indført i frosset tilstand, skal bevares i denne tilstand.
 2. Det må ved fryserummets indretning og dets opfyldning sikres, at den i pkt. 6 anførte temperatur opnås på korteste tid og bibeholdes i hele fryserummet og i alle dele af kødet.
 3. Før nedfrysning fjernes al isolerende indpakning undtagen fra kød, som allerede når det bringes ind i fryserummet har opnået den i pkt. 6 anførte temperatur i alle dele.
 4. I fryserummet skal sendinger opbevares adskilt og under låg.
 5. For hver sending noteres dag og time for indbringning i fryserummet.
 6. Temperaturen i fryserummet skal være — 25 °C eller derunder; den skal måles termoelektrisk med justeret udstyr og registreres fortløbende. Temperaturen må ikke måles direkte i kulde-luftstrømmen. Udstyret skal opbevares under lås. Diagrammerne skal påføres de tilsvarende numre i journalen vedrørende indførselsundersøgelsen samt dag og time for nedfrysningens påbegyndelse og afslutning, og de skal opbevares i et år.
 7. Kød med et tværsnit eller en tykkelse på indtil 25 cm skal fryses uafbrudt i mindst 240 timer, og kød med et tværsnit på mellem 25 og 50 cm skal fryses uafbrudt i mindst 480 timer. Kød med større tværsnit eller tykkelse må ikke fryses efter denne metode. Frysningens varighed regnes fra det tidspunkt, hvor den i pkt. 6 anførte temperatur er opnået i fryserummet.
-

RÅDETS BESLUTNING

af 21. december 1976

om Fællesskabets finansiering af visse veterinære aktioner af hastende karakter

(77/97/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er blevet erkendt nødvendigt at sætte alt ind på at fremskynde harmoniseringen af de nationale bestemmelser på det veterinære område og at finde egnede foranstaltninger med henblik herpå, navnlig for så vidt angår Fællesskabets finansielle ansvar;

dette ansvar skal i første omgang begrænses til kun at omfatte risikoen for, at der på Fællesskabets område udbryder eksotiske sygdomme, hvilket skal ske ved aktioner både inden for og uden for Fællesskabets område; udbruddet af disse sygdomme i en medlemsstat kan faktisk udgøre en alvorlig fare for hele Fællesskabet;

den form, som dette ansvar kan antage, skal fastsættes for hvert enkelt tilfælde ved en hurtig og smidig fællesskabsfremgangsmåde, der indebærer et snævert samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I tilfælde af at der på en medlemsstats område udbryder kvægpest, mund- og klovsyge, eksotisk virustype, smitsom lungesygge hos kvæg, afrikansk

svinepest, katarralsk feber hos får, smitsom stomatitès vesicularis eller smitsom lammelse hos svin, kan den pågældende medlemsstat opnå finansiell deltagelse fra Fællesskabet til udryddelse af sygdommen, med forbehold af at de umiddelbart truffne foranstaltninger i det mindste omfatter isolering af bedriften ved mistankens opståen og ved den officielle bekræftelse af sygdommen:

- slagtning og destruktion af dyr af de modtagelige racer, som er ramt eller smittet eller mistænkt for at være ramt eller smittet,
- destruktion af smitteholdige foderstoffer,
- desinficering af bedriften,
- oprettelse af sikringszoner,
- anvendelse af foranstaltninger, som kan imødegå risikoen for spredning af smitstofferne,
- fastsættelse af en frist, som skal overholdes, for indsætning af en ny besætning i bedriften efter slagtningen.

Den pågældende medlemsstat underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de foranstaltninger, som er truffet, og resultatet af disse. Den stående Veterinærkomité, der blev oprettet ved Rådets afgørelse af 15. oktober 1968 ⁽³⁾, i det følgende benævnt »komiteen«, træder sammen så hurtigt som muligt og indleder en undersøgelse af situationen. Fællesskabets finansielle deltagelse afgøres efter den i artikel 5 fastsatte fremgangsmåde.

2. Såfremt det på grund af udviklingen i situationen inden for Fællesskabet skulle vise sig hensigtsmæssigt at videreføre den i artikel 1, andet afsnit omhandlede aktion, træffes der en ny afgørelse efter samme fremgangsmåde. Denne afgørelse kan gøres betinget af tilpasning af de af medlemsstaterne i medfør af stk. 1 truffne foranstaltninger eller af, at der anvendes sådanne andre foranstaltninger end de ovennævnte, som skønnes nødvendige for at forehavendet kan lykkes.

⁽¹⁾ EFT nr. C 5 af 8. 1. 1975, s. 19.⁽²⁾ EFT nr. C 47 af 27. 2. 1975, s. 34.⁽³⁾ EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

3. Fællesskabets finansielle deltagelse, om nødvendigt opdelt i flere rater, kan

- højst udgøre 50 % af medlemsstatens udgifter i denne forbindelse i form af godtgørelse til ejerne for slagting og destruktion af dyrene samt for desinfektion af bedriften,
- såfremt der er truffet beslutning om vaccination i overensstemmelse med stk. 2, udgøre 100 % af vaccineleveringerne og højst 50 % af udgifterne i forbindelse med gennemførelse af vaccinationen.

Denne deltagelse beregnes på grundlag af bilag, som fremlægges af den pågældende medlemsstat.

4. For anvendelsen af denne beslutning kan Rådet på forslag af Kommissionen ændre listen over de i stk. 1 opregnede sygdomme. Denne liste kan kun udvides til at omfatte sygdomme, som i Fællesskabet anses for eksotiske.

Artikel 2

1. Såfremt en medlemsstat trues direkte af udbrud på et tilgrænsende tredjelands eller en tilgrænsende medlemsstats område af en i artikel 1, stk. 1, nævnt smitsom sygdom, kan denne medlemsstat, såfremt den finder det nødvendigt at beskytte sig ved særlige foranstaltninger, navnlig ved oprettelse af en vaccinationsstødpudezone, modtage finansiell deltagelse fra Fællesskabet dog på betingelse af, at oprettelsen af denne zone er blevet godkendt i henhold til den i artikel 5 fastsatte fremgangsmåde.

2. Den pågældende medlemsstat giver straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater meddelelse om sine hensigter. Komiteen træder sammen så hurtigt som muligt og indleder en undersøgelse af situationen.

Fællesskabets finansielle deltagelse, der er begrænset til indkøb af vaccine og til udgifter i forbindelse med vaccination, afgøres efter den i artikel 5 fastsatte fremgangsmåde. Den afgørelse, der træffes desangående, kan betinges af, at der træffes visse særlige foranstaltninger, som skønnes nødvendige for at forehavendet kan lykkes.

3. Fællesskabets finansielle deltagelse, om nødvendigt opdelt i flere rater, kan udgøre 100 % af vaccineleveringerne og højst 50 % af udgifterne i forbindelse med gennemførelsen af vaccinationen.

Artikel 3

Fællesskabet kan beslutte, at der oprettes lagre af biologiske produkter til bekæmpelse af de i artikel 1, stk. 1, nævnte smitsomme sygdomme (vacciner, modificerede virustyper, diagnostiske serum).

Denne aktion såvel som gennemførelsesbestemmelserne i forbindelse navnlig med valg, opbygning, transport og anvendelse af disse lagre fastlægges i overensstemmelse med den i artikel 5 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 4

1. Såfremt udbruddet i et tredjeland af en af de i artikel 1, stk. 1, nævnte smitsomme sygdomme kan udgøre en fare for Fællesskabet, kan det yde støtte til den påbegyndte bekæmpelse af sygdommen ved levering af vaccine eller ved finansiering af fremskaffelsen af denne.

2. Denne fællesskabsintervention, gennemførelsesbestemmelserne hertil og de betingelser, den kan undergives, fastlægges i overensstemmelse med den i artikel 5 fastsatte fremgangsmåde.

3. Fællesskabets finansielle intervention må ikke overstige 25 % af det beløb, der hvert år opføres på budgettet til gennemførelse af alle de i denne beslutning fastsatte aktioner.

Artikel 5

1. Såfremt der henvises til den i denne artikel definerede fremgangsmåde, retter formanden straks på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat henvendelse til komiteen.

2. I komiteen tildeles medlemsstaternes stemmer den i artikel 148, stk. 2, i traktaten fastsatte vægt. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist af to dage. Afgørelser træffes med et flertal på 41 stemmer.

4. Kommissionen vedtager foranstaltningerne og bringer dem øjeblikkeligt i anvendelse, når de er i overensstemmelse med udtalelse fra komiteen. Såfremt de ikke er i overensstemmelse med udtalelse fra komiteen, eller såfremt der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag om hvilke foranstaltninger, der skal træffes. Rådet vedtager foranstaltningerne med kvalificeret flertal.

Såfremt Rådet ikke ved udløbet af en frist på femten dage at regne fra den dato, hvor sagen bliver indbragt for det, har truffet nogen foranstaltninger, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger og bringer dem straks i anvendelse, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod de nævnte foranstaltninger.

Artikel 6

Et beløb på 2 500 000 RE er for 1977 afsat til finansiering af de aktioner, der følger af denne beslutning. Fremtidig skal de bevillinger, der er nødvendige, fastsættes hvert år inden for rammerne af budgetbehandlingen.

Artikel 7

Artikel 5 finder anvendelse indtil den 22. juni 1981.

Artikel 8

På grundlag af den rapport, som Kommissionen skal forelægge for Rådet inden den 31. december 1980, undersøger denne på grundlag af de indvundne erfaringer hvilke ændringer, der skal foretages af denne beslutning.

Artikel 9

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1976.

På Rådets vegne

A. P. L. M. M. van der STEE

Formand

RADETS DIREKTIV

af 21. december 1976

om ændring af direktiv 64/432/EØF, 72/461/EØF og 72/462/EØF på det veterinære område

(77/98/EØF)

RADET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved udvidelsen af Fællesskabet blev Danmark, Irland og Det forenede Kongerige som undtagelse fra de gældende fællesskabsbestemmelser bemyndiget til i et vist omfang at opretholde deres nationale regler vedrørende veterinære forhold;

de særlige bestemmelser, der gælder for disse tre medlemsstater, findes først og fremmest i tiltrædelsesaktens artikel 104 og 105 ⁽³⁾; bestemmelser, der udgør den logiske fortsættelse af de førnævnte, blev optaget i retsakter senere vedtaget af Rådet; med dette formål blev artikel 13 i Rådets direktiv 72/461/EØF af 12. december 1972 om veterinærpolitimæssige problemer vedrørende handel med fersk kød inden for Fællesskabet ⁽⁴⁾ og artikel 33 i Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød

fra tredjelande ⁽⁵⁾ vedtaget; disse to direktiver er senest ændret ved direktiv 75/379/EØF ⁽⁶⁾;

i artikel 106 i tiltrædelsesakten og de førnævnte bestemmelser er det fastsat, at Kommissionen senest den 1. juli 1976 forelægger Rådet en beretning ledsaget, for så vidt der er behov herfor, af egnede forslag med henblik på at finde en løsning på problemerne vedrørende undtagelsesbestemmelserne;

de løsninger, der vedtages, må ikke bringe et allerede opnået sundhedsniveau i fare og må så vidt muligt sikre uhindret handel med dyr og kød;

faren for at sprede sygdom ved samhandel med fersk oksekød er uomtvisteligt mindre end ved samhandel med levende dyr; de betingelser, der ifølge de gældende direktiver gælder for handel med kød, må anses for tilstrækkelige;

med hensyn til levende dyr bør der gradvis indføres en ordning fælles for alle medlemsstaterne, hvori der skelnes mellem de forskellige dyrearter afhængig af den fare, de kan udgøre, og under hensyn til nødvendigheden af gradvist at udvikle samhandlen på basis af eksisterende handelsforbindelser; de hertil passende ændringer bør foretages i Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin ⁽⁷⁾, senest ændret ved direktiv 75/379/EØF;

indførselen til visse medlemsstater fra tredjelande bør fortsat kunne underkastes en ordning, som er mindst lige så streng som den, der nu er gældende i disse medlemsstater;

fællesskabsbestemmelser, særlig for mund- og klov-syge og svinepest, bør føre til en fuldstændig, fælles løsning for alle disse problemer på et senere tidspunkt;

en særlig overgangsperiode for Irland og Det forenede Kongerige, for så vidt angår Nordirland, er

⁽¹⁾ EFT nr. C 6 af 10. 1. 1977, s. 141.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 27. 10. 1976 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 24.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 172 af 3. 7. 1975, s. 17.

⁽⁷⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 1977/64.

rimelig, således at de kan foretage de til anvendelsen af fællesskabsbestemmelserne nødvendige tilpasninger;

det forekommer under hensyn til indhøstede erfaringer hensigtsmæssigt at udvide muligheden for anvendelse af en hurtig og effektiv fremgangsmåde til vedtagelse af tekniske tilpasninger af visse bestemmelser eller til fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Fra 1. januar 1977 affattes artikel 13 i direktiv 72/461/EØF således:

»Artikel 13

Indtil 31. december 1982 kan Irland og Det forenede Kongerige, for så vidt angår Nordirland, ved indførsel af fersk kød opretholde deres nationale bestemmelser vedrørende beskyttelse mod mund- og klovsyge, idet de dog skal overholde de almindelige bestemmelser i traktaten.

Indtil 31. december 1977 kan Danmark, Irland og Det forenede Kongerige ved indførsel af fersk kød opretholde deres nationale bestemmelser vedrørende beskyttelse mod svinepest, idet de dog skal overholde de almindelige bestemmelser i traktaten.«

Artikel 2

Følgende artikel 4a indføres i direktiv 64/432/EØF:

»Artikel 4a

Indtil 31. december 1982 kan Irland og Det forenede Kongerige, for så vidt angår Nordirland, ved indførsel til deres område af kvæg til avl, brug og slagtning fra andre medlemsstater opretholde deres nationale bestemmelser vedrørende beskyttelse mod mund- og klovsyge, idet de dog skal overholde de almindelige bestemmelser i traktaten.

Rådet skal træffe enstemmig afgørelse inden den 1. januar 1978 på forslag af Kommissionen, som skal forelægges inden den 1. juli 1977, om eventuelle ændringer i bilag A, B og C til direktiv 64/432/EØF eller enhver anden foranstaltning, herunder bestemmelser vedrørende den traditio-

nelle samhandel mellem Irland og Det forenede Kongerige.«

Artikel 3

Følgende artikel 4b indsættes med virkning fra 1. januar 1978 i direktiv 64/432/EØF:

»Artikel 4b

Med forbehold af artikel 4a kan de medlemsstater, som i mere end to år har været fri for mund- og klovsyge, som ikke systematisk vaccinerer, og som ikke som en undtagelse fra kravene i dette direktiv tillader, at der på deres område befinder sig dyr, som er vaccineret mod denne sygdom inden for en frist, der skal fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 12, indtil den 31. december 1982 under overholdelse af traktatens almindelige bestemmelser gøre indførsel af slagte-, avls- og brugsdyr til deres område betinget af følgende:

A. når disse dyr kommer fra en medlemsstat, der i mindst to år har været fri for mund- og klovsyge og:

1. som ikke foretager vaccination mod mund- og klovsyge, og som ikke tillader, at dyr vaccineret mod denne sygdom befinder sig på dets område, skal disse dyr opfylde kravene i dette direktiv med undtagelse af bestemmelserne om forpligtelsen til at foretage vaccination mod mund- og klovsyge;

2. som foretager vaccination mod mund- og klovsyge, og som tillader, at dyr vaccineret mod denne sygdom befinder sig på dets område, gælder kravene i dette direktiv for disse dyr med undtagelse af kravene om vaccination mod mund- og klovsyge, der erstattes af følgende garantier:

— hornkvæg skal have været underkastet en test til undersøgelse af mund- og klovsygevirus ved anvendelse af udskrabning i svælg og strube (den såkaldte »probang-test«) og have reageret negativt på denne test,

— hornkvæg og svin skal have været underkastet en serumundersøgelse til konstatering af mund- og klovsygeantistoffer og have reageret negativt på denne test,

— hornkvæg og svin skal have været isoleret i 14 dage enten i en bedrift eller i en karantænestation under tilsyn af en officiel dyrlæge i afsenderlandet,

dog således:

- i) at intet dyr, der befinder sig på den oprindelige bedrift eller i givet fald på karantænestationen, må have været vaccineret mod mund- og klovsyge inden for et tidsrum af 21 dage forud for afsendelsen, og at intet andet dyr end dem, der skal afsendes, må være ført ind på bedriften og karantænestationen i den samme periode;
- ii) at når de tests, der kræves i henhold til denne artikel, udføres på bedriften, skal det kvæg, der skal afsendes, holdes adskilt fra de øvrige dyr indtil afsendelsen.

Endvidere skal dyrene underkastes 21 dages karantæne i bestemmelseslandet;

B. når disse dyr kommer fra en medlemsstat, der ikke i mindst to år har været fri for mund- og klovsyge:

1. og som ikke foretager vaccination mod mund- og klovsyge, og som ikke tillader, at dyr vaccineret mod denne sygdom befinder sig på dets område, gælder kravene i dette direktiv for disse dyr med undtagelse af kravene om vaccination mod mund- og klovsyge, der erstattes med følgende garantier:

- hornkvæg skal have været underkastet en test til undersøgelse af mund- og klovsygevirus ved anvendelse af udskrabning i svælg og strube (den såkaldte »probang-test«) og have reageret negativt på denne test,
- hornkvæg og svin skal have været underkastet en serumundersøgelse til konstatering af mund- og klovsygeantistoffer og have reageret negativt på denne test,
- hornkvæg og svin skal have været isoleret i 14 dage i en karantænestation under tilsyn af en officiel dyrlæge i afsenderlandet,

dog således:

- i) at intet dyr, der befinder sig på den oprindelige bedrift eller i givet fald på karantænestationen, må have været vaccineret mod mund- og klovsyge inden for et tidsrum af 30 dage forud for

afsendelsen, og intet andet dyr end dem, der skal afsendes, må være ført ind på bedriften og karantænestationen i den samme periode;

- ii) at når de tests, der kræves i henhold til denne artikel, udføres på bedriften, skal det kvæg, der skal afsendes, holdes adskilt fra de øvrige dyr indtil afsendelsen.

Endvidere skal dyrene underkastes 21 dages karantæne i bestemmelseslandet;

2. som foretager vaccination mod mund- og klovsyge, og som tillader, at dyr vaccineret mod denne sygdom befinder sig på deres område, skal disse dyr opfylde de under B 1 opstillede krav samt ethvert andet eventuelt yderligere krav, der skal fastsættes ifølge proceduren i artikel 12 eller 13.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, især hvorvidt medlemsstaterne tilhører den ene eller den anden af de i stk. 1 i A og B omhandlede kategorier, samt reglerne for at få adgang til disse kategorier fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 12.«

Artikel 4

Artikel 7, stk. 1, pkt. A, litra b), i direktiv 64/432/EØF udelades.

I artikel 7, stk. 1, pkt. C, i direktiv 64/432/EØF ændres datoen »31. december 1977« til »31. december 1979«.

Artikel 5

Fra 1. januar 1978 føjes følgende til artikel 8, stk. 2, i direktiv 72/462/EØF:

»For så vidt angår avls- og brugskvæg kan de i dette stykke fastsatte krav være forskellige i de enkelte medlemsstater for at tage hensyn til de særlige bestemmelser, der gælder for disse med hensyn til samhandelen inden for Fællesskabet.«

Artikel 6

Fra 1. januar 1978 affattes artikel 33 i direktiv 72/462/EØF således:

»Artikel 33

Ved anvendelsen af artikel 8 og 16 skal de betingelser for indførsel til visse medlemsstater, som fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 29, være mindst lige så strenge som dem, de samme medlemsstater anvender i samhandelen inden for Fællesskabet.«

Artikel 7

Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv:

a) den 1. januar 1977 med hensyn til artikel 1;

b) den 1. januar 1978 med hensyn til alle de øvrige bestemmelser.

De giver straks Kommissionen meddelelse herom.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1976.

På Rådets vegne

A. P. L. M. M. van der STEE

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 21. december 1976

om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med kødprodukter inden for Fællesskabet

(77/99/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Siden oprettelsen af fælles markedsordninger kan kødprodukter frit omsættes inden for Fællesskabet; handelen inden for Fællesskabet med disse produkter hæmmes dog ved, at der på dette område findes forskellige sundhedsmæssige bestemmelser i medlemsstaterne; især for at fjerne disse forskelle bør disse nationale forskrifter erstattes af fælles bestemmelser;

for at sikre den sundhedsmæssige kvalitet af de pågældende produkter bør der ved deres fremstilling kun anvendes fersk kød, der er tilvejebragt i overensstemmelse med de fællesskabsnormer, som er fastsat i Rådets direktiv 64/433/EØF af 26. juni 1964 om sundhedsmæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fællesskabet ⁽²⁾, senest ændret ved direktiv 75/379/EØF ⁽³⁾, Rådets direktiv 71/118/EØF af 15. februar 1971 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fersk fjerkrækød ⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 75/379/EØF, samt ved Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød fra tredjelande ⁽⁵⁾, senest ændret ved direktiv 75/379/EØF; kødprodukter skal tilvirkes, oplagres og transporteres under for-

hold, der yder enhver garanti for så vidt angår hygiejne; nødvendigheden af at godkende tilvirknings- og forarbejdningsvirksomhederne kan lette kontrollen med overholdelsen af disse betingelser; der bør fastsættes en procedure til bilæggelse af de stridigheder, der måtte opstå mellem medlemsstaterne om det berettigede i godkendelsen af en tilvirkningsvirksomhed;

der bør desuden indføres fællesskabskontrol, ved hvilken det påses, at de foreskrevne bestemmelser gennemføres på ensartet måde i alle medlemsstaterne; det bør fastsættes, at retningslinjerne for denne kontrol skal fastlægges i henhold til en fællesskabsprocedure i Den stående Veterinærkomité, der er nedsat ved Rådets afgørelse af 15. oktober 1968 ⁽⁶⁾;

der bør åbnes mulighed for at fravige visse bestemmelser i dette direktiv for så vidt angår nogle kødprodukter, som indeholder andre levnedsmidler, og hvis procentmæssige kødindhold er minimalt; disse fravigelser bør tillades i henhold til en fællesskabsprocedure i Den stående Veterinærkomité;

for så vidt angår handelen inden for Fællesskabet er et sundhedscertifikat, der er udstedt af den kompetente myndighed, det bedste middel til at give bestemmelseslandets kompetente myndigheder sikkerhed for, at en sending kødprodukter opfylder dette direktivs bestemmelser; dette certifikat skal ledsage sendingen af disse produkter til bestemmelsesstedet;

medlemsstaterne skal have mulighed for at forbyde omsætning på deres områder af kødprodukter, der kommer fra en anden medlemsstat, og som måtte vise sig uegnet til menneskeføde, eller som ikke måtte opfylde fællesskabsbestemmelserne på dette område;

i så fald skal der på anmodning fra afsenderen eller dennes repræsentant gives tilladelse til at sende kødprodukterne tilbage, såfremt sundhedsmæssige grunde ikke er til hinder derfor;

⁽¹⁾ EFT nr. C 114 af 11. 11. 1971, s. 40.

⁽²⁾ EFT nr. 121 af 29. 7. 1964, s. 2012/64.

⁽³⁾ EFT nr. L 172 af 3. 7. 1975, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 255 af 18. 10. 1968, s. 23.

for at gøre det muligt for de interesserede parter at bedømme årsagerne til et forbud eller en restriktion, skal grundene hertil meddeles afsenderen eller dennes repræsentant samt i visse tilfælde afsenderlandets kompetente myndigheder;

i tilfælde af en tvist mellem afsenderen og bestemmelseslandets myndigheder om et forbuds eller en restriktions berettigelse skal der gives afsenderen mulighed for at indhente en udtalelse fra en sagkyndig;

for at lette iværksættelsen af de påtænkte bestemmelser bør der fastsættes en procedure, hvorved der indføres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i Den stående Veterinærkomité —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv fastsættes sundhedsmæssige bestemmelser vedrørende kødprodukter bestemt til handel inden for Fællesskabet.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved:

- a) kødprodukter: produkter, der er tilvirket af eller med kød, som har været underkastet en behandling med henblik på at sikre en vis holdbarhed; kød, der udelukkende har været underkastet en kuldebehandling, anses dog ikke som kødprodukter;

dette direktiv omfatter ikke:

- i) kødekstrakter, kødsuppe, kødbouillon og kødsaucer samt lignende produkter uden synlige kødstykker;
- ii) hele, knuste eller formalede ben, kødpepton, animalsk gelatine, kødmel, flæskesvær i pulverform, blodplasma, tørret blod, tørret blodplasma, celleprotein, benekstrakt og lignende produkter;
- iii) afsmeltet fedt fra dyrevæv;
- iv) rensede og blegede, saltede eller tørrede maver, blærer og tarme;

b) kød: kød, som er omhandlet i:

- artikel 1 i direktiv 64/433/EØF,
- artikel 1 i direktiv 71/118/EØF,

— artikel 2 i direktiv 72/462/EØF,

og som opfylder kravene i de nævnte direktiver;

- c) fersk kød: fersk kød, der omhandles i henholdsvis artikel 1 i direktiv 64/433/EØF og 71/118/EØF og i artikel 2 i direktiv 72/462/EØF;
- d) behandling: behandling af fersk kød, alene eller i forbindelse med andre levnedsmidler, ved varmebehandling, saltning eller tørring eller ved en kombination af disse metoder;
- e) fuldstændig behandling: en behandling, som har tilstrækkelig virkning til at sikre produkterne holdbarhed ved normale omgivelsestemperaturer;
- f) ufuldstændig behandling: en behandling, der ikke opfylder de i bilag A, kapitel V, pkt. 27, fastsatte bestemmelser for fuldstændig behandling;
- g) varmebehandling: anvendelse af tør eller fugtig varme;
- h) saltning: anvendelse af kogsalt (NaCl);
- i) tørring: naturlig eller anden nedsættelse af vandindholdet;
- j) afsendelsesland: den medlemsstat, hvorfra kødprodukter afsendes til en anden medlemsstat;
- k) bestemmelsesland: den medlemsstat, hvortil der sendes kødprodukter hidrørende fra en anden medlemsstat;
- l) parti: den mængde kødprodukter, som omfattes af samme sundhedscertifikat;
- m) indpakning: proces, der har til formål at beskytte et kødprodukt ved anvendelse af en første emballage eller en første beholder i direkte berøring med det pågældende produkt, såvel som selve denne første emballage eller beholder;
- n) emballering: proces, der består i at anbringe et eller flere indpakkede eller uindpakkede kødprodukter i en yderemballage samt selve denne yderemballage.

2. De i stk. 1, litra b), nævnte direktiver finder anvendelse på kød, der ikke er behandlet ved hjælp af varmebehandling, saltning eller tørring, eller som har undergået en behandling, der ikke opfylder de i bilag A, kapitel V, punkt 26, fastsatte bestemmelser, indtil der efter forelæggelse af det i artikel 9, stk. 2, omhandlede forslag er fastsat bestemmelser om sådant kød.

Artikel 3

1. Hver medlemsstat påser, at alene kødprodukter, der opfylder følgende almindelige betingelser, sendes fra dens område til en anden medlemsstats område:

- 1) de skal være tilvirket i en virksomhed, der er autoriseret, og med hvilken der føres tilsyn i overensstemmelse med artikel 6;
 - 2) de skal være tilvirket, oplagret og transporteret i overensstemmelse med bilag A;
 - 3) de skal være tilvirket på grundlag:
 - a) af fersk kød som defineret i artikel 2, stk. 1, litra c), og som kan hidrøre:
 - i) i overensstemmelse med direktiv 64/433/EØF fra den medlemsstat, hvor tilvirkningen finder sted, eller en hvilken som helst anden medlemsstat,
 - ii) i overensstemmelse med direktiv 72/462/EØF fra et tredjeland, enten direkte eller via en anden medlemsstat,
 - iii) i overensstemmelse med artikel 15 i direktiv 71/118/EØF fra et tredjeland, såfremt:
 - de produkter, der er fremstillet af sådant kød, opfylder kravene i dette direktiv;
 - der ikke foretages den i bilag A, kapitel VII, omhandlede sundhedsmærkning af disse varer;
 - handel med disse varer inden for Fællesskabet fortsat undergives hver medlemsstats nationale bestemmelser herom;
 - b) af et kødprodukt, for så vidt dette opfylder bestemmelserne i dette direktiv;
 - 4) de skal være tilvirket ved varmebehandling, saltning eller tørring, dog således at disse behandlingsmåder kan kombineres med røgning eller modning, i givet fald under særlige lokale klimatiske forhold, navnlig forbindelse med tilsætning af tilsætningsstoffer (saltningsingredienser), med forbehold af artikel 12; i tilvirkningen kan indgå andre levnedsmidler, herunder krydderier;
 - 5) de skal tilvirkes af fersk kød, der er i overensstemmelse med bilag A, kapital III;
 - 6) de skal i overensstemmelse med bilag A, kapitel IV, have været underkastet en undersøgelse, foretaget af den kompetente myndighed, idet denne kontrol ved rent praktiske opgaver og ifølge nærmere bestemmelser, som fastsættes efter behov i henhold til fremgangsmåden i artikel 18, kan foretages med bistand af medhjælpere, der er specielt uddannet dertil;
 - 7) de skal opfylde de bestemmelser, som er fastsat i bilag A, kapitel V;
 - 8) såfremt de pakkes og emballeres, skal dette ske i overensstemmelse med bilag A, kapitel VI;
 - 9) de skal forsynes med sundhedsmærkning i overensstemmelse med bilag A, kapitel VII;
 - 10) de skal under transporten til bestemmelseslandet være ledsaget af et sundhedscertifikat i overensstemmelse med bilag A, kapitel VIII;
 - 11) de skal oplagres og transporteres til bestemmelseslandet under tilfredsstillende sundhedsmæssige forhold i overensstemmelse med bilag A, kapitel IX.
2. Kødprodukter må ikke underkastes en ioniserende bestråling, med mindre dette sker af sundhedsmæssige grunde og det tydeligt anføres på produktet og sundhedscertifikatet.

Artikel 4

1. Kødprodukter, som er i overensstemmelse med bilag A, kapitel V, punkt 27, og har fået en fuldstændig behandling, kan oplagres og transporteres ved normale omgivelsestemperaturer.

Indtil Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen har tilpasset de i bilag A, kapitel V, punkt 27, litra b) anførte grænseværdier, betragtes produkter, der har været underkastet en naturlig gæringsproces og en modning af længere varighed, som havende undergået en fuldstændig behandling.

2. For kødprodukter, der kun har gennemgået en ufuldstændig behandling, skal producenten af kontrolhensyn på produktets emballage og på klar og læselig måde angive, ved hvilken temperatur varen bør transporteres og oplagres og hvor lang holdbarhed, der kan sikres på denne måde.

3. I henhold til fremgangsmåden i artikel 18 kan der om nødvendigt fraviges fra stk. 2 i forbindelse med visse produkter, som ikke opfylder bestemmelserne i bilag A, kapitel V, punkt 27, forudsat at der overholdes visse betingelser, hvormed der føres kontrol af den kompetente myndighed.

Artikel 5

Artikel 3 og 4 finder ikke anvendelse på kødprodukter, som med bestemmelseslandets tilladelse indføres

til anden brug end menneskeføde; i så fald skal bestemmelseslandet påse, at disse produkter ikke anvendes til andre formål end dem, der blev angivet ved afsendelsen til bestemmelseslandet.

Artikel 6

1. Hver medlemsstat opstiller en fortegnelse over de virksomheder, som den har meddelt autorisation og tildelt et veterinært autorisationsnummer. Denne fortegnelse meddeles de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

Kommissionen opstiller en fortegnelse over de autoriserede virksomheder og sørger for offentliggørelse deraf i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Med forbehold af artikel 8 meddeler en medlemsstat kun en virksomhed autorisation, dersom den overholder bestemmelserne i dette direktiv.

Medlemsstaten tilbagekalder den meddelte autorisation, hvis betingelserne for denne ikke længere er opfyldt.

Såfremt der er foretaget kontrol i overensstemmelse med artikel 7, tager den pågældende medlemsstat hensyn til resultaterne af denne.

Tilbagekaldelse af autorisationen meddeles de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

2. Tilsynet med de autoriserede virksomheder sker under ansvar af den kompetente myndighed, idet dette tilsyn ved rent tekniske opgaver kan foretages med bistand af et personale, der er specielt uddannet dertil.

De nærmere bestemmelser for denne bistand fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 18.

3. Hvis en medlemsstat skønner, at en virksomhed i en anden medlemsstat ikke eller ikke længere overholder betingelserne for autorisationen, giver den Kommissionen samt den pågældende medlemsstats kompetente centralmyndighed meddelelse herom.

4. I det i stk. 3 omhandlede tilfælde indleder Kommissionen straks den i artikel 7 fastsatte procedure.

Hvis resultaterne af den sagkyndiges rapport berettiger hertil, kan der i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 19 gives medlemsstaterne bemyndigelse til at forbyde indførsel af kødvarer fra den pågældende virksomhed til deres område.

Denne bemyndigelse kan tilbagekaldes efter fremgangsmåden i artikel 19, hvis resultaterne af en ny sagkyndigs rapport udarbejdet i overensstemmelse med artikel 7 berettiger dertil.

Artikel 7

Sagkyndige fra medlemsstaterne og Kommissionen fører regelmæssigt i de autoriserede virksomheder kontrol med, at disse overholder bestemmelserne i dette direktiv, særlig i bilag A, kapitel I og II.

De tilstiller Kommissionen en rapport om resultatet af den udførte kontrol.

Den medlemsstat, på hvis område der udføres en kontrol, yder de sagkyndige al nødvendig bistand til udførelsen af deres hverv.

De af medlemsstaternes sagkyndige, som det påhviler at føre kontrol, udpeges af Kommissionen på forslag af medlemsstaterne. De skal være statsborgere i en anden medlemsstat end den medlemsstat, i hvilken kontrollen udføres, og i det i artikel 6, stk. 3 og 4, omhandlede tilfælde i en anden medlemsstat end de i sagen implicerede medlemsstater.

Kontrollen udføres for Fællesskabets regning, idet dette påtager sig de hertil svarende udgifter.

Hyppigheden af og de nærmere bestemmelser for denne kontrol fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 18.

Artikel 8

1. Som en undtagelse fra de i artikel 3 fastsatte betingelser kan det efter den i artikel 18 fastsatte fremgangsmåde bestemmes, at visse bestemmelser i dette direktiv ikke finder anvendelse på visse produkter, der indeholder andre levnedsmidler, og hvis procentvise indhold af kød eller kødprodukter er minimalt.

Sådanne dispensationer kan kun omfatte:

- a) de i bilag A, kapitel I fastsatte betingelser for autorisation af virksomheder;
- b) de i bilag A, kapitel IV og V fastsatte betingelser for veterinærtilsyn;
- c) krav om sundhedsmærkning eller -certifikat i henhold til artikel 3, stk. 1, pkt. 9 og 10.

Med henblik på at indrømme de i denne artikel omhandlede dispensationer tages der hensyn både til produktets art og til dets sammensætning.

Uanset bestemmelserne i denne artikel påser medlemsstaterne, at samtlige kødprodukter, der skal indgå i handelen inden for Fællesskabet, er sunde

produkter, som er fremstillet af fersk kød eller af kødprodukter i den i dette direktiv anførte betydning.

2. Stk. 1, første afsnit, bringes første gang i anvendelse inden datoen for iværksættelse af dette direktiv.

Artikel 9

1. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen for første gang inden iværksættelsen af dette direktiv bestemmelserne for hakket, formalet eller på lignende måde sønderdelt fersk kød, tilsat andre levnedsmidler, herunder krydderier.

Indtil de således vedtagne bestemmelser træder i kraft, er dette kød fortsat undergivet national lovgivning.

2. Kommissionen forelægger inden iværksættelsen af dette direktiv Rådet et forslag vedrørende produkter, der ikke har fået nogen behandling og derfor ikke opfylder bestemmelserne i bilag A, kapitel V, pkt. 26.

Artikel 10

De til bestemmelserne i bilag A, kapitel V, punkt 26 og 27, svarende analyse- og kontrolmetoder samt de for disse bestemmelser tilladte tolerancer fastlægges seks måneder inden datoen for iværksættelsen af dette direktiv efter den i artikel 18 fastsatte fremgangsmåde.

Disse metoder, bestemmelser og tolerancer kan i givet fald ændres eller føres à jour efter samme fremgangsmåde.

Artikel 11

1. Med forbehold af de beføjelser, der følger af artikel 6 og 7, har en medlemsstat, på hvis område det ved en sundhedsundersøgelse er konstateret:

- a) at kødprodukter, der stammer fra en anden medlemsstat, er uegnede til menneskeføde, forpligtelse til at forbyde handel med disse varer på sit område;
- b) at bestemmelserne i artikel 3 ikke er blevet overholdt, beføjelse til at udstede et sådant forbud.

2. Ved beslutninger, der træffes i medfør af stk. 1, skal tilbagesendelse af kødprodukterne være tilladt, når afsenderen eller dennes befuldmægtigede anmoder derom, for så vidt der ikke ud fra et sundhedsmæssigt synspunkt er noget til hinder derfor. Under alle omstændigheder skal der træffes sikkerheds-

foranstaltninger for at undgå uretmæssig anvendelse af disse produkter.

Hvis tilbagesendelse ikke er mulig, skal produkterne destrueres på den medlemsstats område, hvor kontrollen finder sted.

Uanset denne bestemmelse kan den medlemsstat, der foretager sundheds- og hygiejnekontrollen, på anmodning fra importøren eller dennes befuldmægtigede give tilladelse til indførsel af de omhandlede produkter til anden anvendelse en menneskeføde, for så vidt dette ikke frembyder nogen fare for mennesker eller dyr. Sådanne kødprodukter må ikke forlade den pågældende medlemsstats område, og denne skal føre kontrol med deres destination.

Beslutningerne herom skal meddeles afsenderen eller dennes befuldmægtigede med angivelse af årsagerne. På anmodning skal disse begrundede beslutninger straks meddeles skriftligt med angivelse af, hvilke retsmidler der er fastsat i den gældende lovgivning, samt i hvilken form og inden for hvilken tidsfrist disse kan iværksættes.

3. Når disse beslutninger beror på konstatering af en smitsom sygdom, en forringelse, der er sundhedsfarlig for mennesker, eller på en alvorlig tilsidesættelse af bestemmelserne i dette direktiv, skal disse ligeledes uopholdeligt og med angivelse af begrundelserne meddeles afsenderlandets kompetente centralmyndighed og Kommissionen.

Artikel 12

Med forbehold af de gældende fællesskabsbestemmelser vedrørende de tilsætningsstoffer, der må anvendes i levnedsmidler, forbliver anvendelsen af tilsætningsstoffer i kødprodukter og de nærmere bestemmelser for denne anvendelse underkastet den nationale lovgivning, indtil fællesskabsbestemmelser på dette område træder i kraft.

Artikel 13

Rådet fastsætter inden den 31. december 1978 ved enstemmig afgørelse på forslag af Kommissionen de temperaturer, der skal overholdes under opskæring og indpakning i første emballage, således som det er fastsat i bilag A, kapitel II, pkt. 9, og med forbehold af de i bilag A, kapitel III, pkt. 20, fastsatte bestemmelser.

Artikel 14

1. På forslag af Kommissionen træffer Rådet enstemmigt afgørelse om fællesskabsbestemmelser

vedrørende fremgangsmåderne for trikinkontrol samt om, hvornår en sådan kontrol ikke er nødvendig.

2. Indtil disse bestemmelser træder i kraft, finder medlemsstaternes bestemmelser vedrørende kontrol af, hvorvidt der findes trikiner i kødprodukter, der indeholder svinekød, fortsat anvendelse.

3. Svinekød, hvori tilstedeværelsen af trikiner er godtgjort, må ikke anvendes til fremstilling af kødprodukter, der er bestemt til handel inden for Fællesskabet.

Artikel 15

1. Dette direktiv foregriber ikke de retsmidler, som i henhold til medlemsstaternes gældende lovgivning kan anvendes mod afgørelser, der er truffet af kompetente myndigheder i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Hver medlemsstat giver de afsendere, hvis kødprodukter ikke kan bringes i handelen i henhold til artikel 11, stk. 1, adgang til at indhente en udtalelse fra en sagkyndig. Hver medlemsstat påser, at de sagkyndige, inden de kompetente myndigheder har truffet andre foranstaltninger, såsom destruktion af kødet, får mulighed for at afgøre, om betingelserne i artikel 11, stk. 1, har været opfyldt.

Den sagkyndige skal være statsborger i en af medlemsstaterne; denne medlemsstat må hverken være afsenderlandet eller bestemmelseslandet.

Kommissionen udarbejder på forslag af medlemsstaterne en liste over de sagkyndige, til hvem det kan overlades at udfærdige sådanne udtalelser. Efter at have rådført sig med medlemsstaterne fastsætter den de almindelige gennemførelsesbestemmelser, særlig for så vidt angår den fremgangsmåde, der skal følges ved udfærdigelsen af disse udtalelser.

Artikel 16

Medlemsstaternes sundhedspolitimæssige bestemmelser vedrørende samhandelen med kødprodukter finder fortsat anvendelse, indtil fællesskabsbestemmelser på dette område træder i kraft.

Artikel 17

Indtil fællesskabsbestemmelserne for indførsel af kødprodukter fra tredjelande træder i kraft, anvender medlemsstaterne over for denne indførsel bestemmelser, der mindst svarer til dem, der følger af dette direktiv.

Artikel 18

1. Når der henvises til den i denne artikel fastsatte fremgangsmåde, indbringer formanden for Den stående Veterinærkomité, der er nedsat ved Rådets afgørelse af 15. oktober 1968, i det følgende benævnt »komiteen«, straks sagen for denne, enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat.

2. I komiteen tildeles der medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, i hvilket omfang de forelagte spørgsmål er af hastende karakter. Udtalelsen vedtages med et flertal af 41 stemmer.

4. Kommissionen vedtager foranstaltningerne og iværksætter omgående disse, når de er i overensstemmelse med komiteens udtalelse. Såfremt de ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, eller såfremt der ikke foreligger nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der bør træffes. Rådet vedtager foranstaltningerne med kvalificeret flertal.

Såfremt Rådet ikke inden tre måneder efter sagens forelæggelse har vedtaget nogen foranstaltninger, vedtager Kommissionen selv de foreslåede foranstaltninger og iværksætter omgående disse, med mindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod disse foranstaltninger.

Artikel 19

1. Når der henvises til den i denne artikel fastsatte fremgangsmåde, indbringer formanden for komiteen straks sagen for denne, enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat.

2. I komiteen tildeles der medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om disse foranstaltninger inden to dage. Udtalelsen vedtages med et flertal af 41 stemmer.

4. Kommissionen vedtager foranstaltningerne og iværksætter omgående disse, når de er i overensstem-

melse med komiteens udtalelse. Såfremt de ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, eller såfremt der ikke foreligger nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der bør træffes. Rådet vedtager foranstaltningerne med kvalificeret flertal.

Såfremt Rådet ikke inden femten dage efter sagens forelæggelse har vedtaget nogen foranstaltninger, vedtager Kommissionen selv de foreslåede foranstaltninger og iværksætter omgående disse, med mindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig imod disse foranstaltninger.

Artikel 20

Rådet vedtager inden den 31. december 1977 på forslag af Kommissionen, som skal forelægges inden den 1. juli 1977, de bestemmelser, der fastsætter hvilke personer, der er berettiget til at udøve den i artikel 3, stk. 1, punkt 6, i artikel 4, stk. 3, og i artikel 6, stk. 2, samt i bilag A, kapitel II, IV, V, VII og VIII fastsatte kontrol- og undersøgelsesvirksomhed.

Artikel 21

Artikel 18 og 19 anvendes indtil den 21. juni 1981.

Artikel 22

Medlemsstaterne sætter alle nødvendige administrativt og ved lov gældende bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv den 1. juli 1979.

For de medlemsstater, som på datoen for dette direktivs vedtagelse ikke kræver en årlig lægeundersøgelse i medfør af den bestående veterinærlovgivning, skal den i bilag A, kapitel II, punkt 17, fastsatte lægeundersøgelse dog først være obligatorisk fra den 15. februar 1980, medmindre Rådet på forslag af Kommissionen inden den 31. december 1979 beslutter at udsætte denne dato på baggrund af den rapport, som Kommissionen skal forelægge.

Artikel 23

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1976.

På Rådets vegne

A. P. L. M. M. van der STEE

Formand

BILAG A

KAPITEL I

AUTORISATIONSBESTEMMELSER FOR VIRKSOMHEDER, DER TILVIRKER KØDPRODUKTER

1. En autoriseret virksomhed skal mindst råde over følgende:
 - a) egnede og tilstrækkeligt store lokaler til adskilt oplagring:
 - i) ved køletemperatur:
 - af fersk kød som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c),
 - af andet kød end det i artikel 2, stk. 1, litra c), omhandlede;
 - ii) ved rumtemperatur eller eventuelt ved køletemperatur:
 - af kødprodukter, der opfylder bestemmelserne i direktivet,
 - af andre produkter, helt eller delvis tilvirket af kød;
 - b) faciliteter, der til enhver tid op på effektiv måde muliggør gennemførelsen af det veterinære tilsyn og den dyrlægekontrol, der er foreskrevet i direktivet;

- c) et tilstrækkeligt udstyret, aflåseligt lokale, som er beliggende i nærheden af forarbejdningslokalerne, og som udelukkende er til rådighed for den kompetente myndigheds kontrol;
- d) et egnet og tilstrækkeligt stort lokale, hvor tilberedningen af kødprodukterne finder sted;
- e) et aflåseligt rum til opbevaring af visse ingredienser, såsom krydderier;
- f) et anlæg, der udelukkende leverer drikkevand under tryk og i tilstrækkelig mængde; undtagelsesvis kan et anlæg for ikke-drikkevand dog tillades til fremstilling af damp, anvendelse i tilfælde af brand samt til afkøling af kølemaskiner, forudsat at de hertil installerede ledninger ikke gør det muligt at anvende dette vand til andre formål;
- i så tilfælde skal ledningerne til ikke-drikkevand kunne skelnes fra dem, der anvendes til drikkevand, og de må ikke løbe gennem arbejds- eller oplagringslokaler for fersk kød eller kødprodukter;
- indtil fem år efter direktivets iværksættelse kan ledninger til ikke-drikkevand gennem lokaler, hvor der findes kød samt kødprodukter, dog undtagelsesvis tillades i virksomheder, som har været i drift inden direktivets vedtagelse, såfremt der ikke findes aftapningshaner på den del af ledningerne, som løber igennem de nævnte lokaler;
- g) et anlæg, der leverer tilstrækkelige mængder varmt drikkevand under tryk;
- h) et spildevandsafløbsanlæg, der opfylder de hygiejniske krav;
- i) et tilstrækkeligt antal garderober, vaskekummer og brusefaciliteter samt toiletrum med vandklosetter, idet der fra toiletrumene ikke må være direkte adgang til arbejdslokalerne; vaskekummerne skal være forsynet med rindende varmt og koldt vand eller med forblandet vand af en passende temperatur fra et blandingsbatteri, rense- og desinfektionsmidler til hænderne samt engangshåndklæder; der må forefindes vaskeanordninger i nærheden af toiletkabinerne; vaskeanordninger skal være forsynet med vandhaner, som ikke kan betjenes med hånden;
- j) udstyr, der opfylder de hygiejniske krav, til:
- behandling af fersk kød og kødprodukter,
 - anbringelse af de beholdere, der anvendes til disse produkter, således at hverken det ferske kød, kødprodukterne eller beholderen kommer i direkte berøring med gulvet;
- k) egnede anordninger til beskyttelse mod skadedyr såsom insekter og gnavnere;
- l) et lokale til emballering med henblik på forsendelse og selve afsendelsen;
- m) specielle vandtætte beholdere af korrosionssikre materialer forsynet med låg og lukkeanordning, som hindrer, at indholdet berøres af uvedkommende, til fersk kød, kødprodukter og affald herfra, der ikke er bestemt til menneskeføde, eller et aflåseligt lokale til opbevaring af dette ferske kød, disse kødprodukter og dette affald, hvis mængden heraf gør det nødvendigt, eller hvis det ikke fjernes eller destrueres ved slutningen af hver arbejdsdag;
- n) et rum til opbevaring af redskaber og materialer til rengøring og vedligeholdelse;
- o) et lokale til rensning af rengørings- og vedligeholdelsesmateriel;
2. Afhængigt af de tilvirkede produkter skal virksomheden råde over følgende:
- a) et lokale til opskæring;
- b) et lokale:
- til kogning, idet det udstyr, der er bestemt til varmebehandling, skal være forsynet med en termograf eller fjerntermograf,
 - til autoklavering, idet autoklavere skal være forsynet med en termograf eller fjerntermograf samt med et kontroltermometer med direkte aflæsning;

- c) et lokale bestemt til afsmeltning af fedt;
- d) et lokale til røgning;
- e) et lokale til tørring og modning;
- f) et lokale til udvanding, iblødlægning og anden behandling af naturtarme;
- g) et lokale til saltning, om nødvendigt forsynet med et klimaanlæg, der gør det muligt at holde en temperatur på højst + 10 °C;
- h) et lokale til udskæring eller opskæring og til indpakning af kødprodukter, som skal bringes i handelen i færdigpakninger, hvilket lokale om nødvendigt er forsynet med klimaanlæg;
- i) et lokale til oplagring af tomme konservesdåser og en anordning, der gør det muligt på hygiejnisk måde at transportere disse dåser til arbejdslokalet;
- j) en rensningsanordning der muliggør en effektiv rensning af dåserne umiddelbart før påfyldningen;
- k) en anordning til afvaskning med drikkevand af dåserne efter hermetisk lukning og før autoklavering;
- l) faciliteter til inkubation af kødprodukter i hermetisk lukkede beholdere, der er udtaget som prøver.

Dersom de anvendte anordninger ikke medfører risiko for, at det ferske kød og kødprodukterne påvirkes i skadelig retning, kan det arbejde, som skal foretages i de i litra b), c), d), og e) nævnte særskilte lokaler, dog udføres i samme lokale.

3. De under punkt 1, litra a), og punkt 2, litra b) - i), omhandlede lokaler skal have:

- gulve af vandtæt materiale, der er lette at rangere og desinficere, som ikke kan rådne og har fornødent fald til afløb af vand;
- glatte vægge, der i indtil en højde af mindst 2 meter er forsynet med en lys beklædning eller maling, som tåler afvaskning; væggenes kanter og hjørner skal være afrundede.

4. De under punkt 1, litra d), og punkt 2, litra a), omhandlede lokaler skal have:

- gulve af vandtæt materiale, der er lette at rengøre og desinficere, som ikke kan rådne og har fornødent fald til afløb af vand, idet bortledningen af dette vand til afløb, der er forsynet med vandløse og riste, ikke må ske i kontakt med den fri luft;
- glatte vægge, der i indtil oplagringshøjde, dog mindst indtil en højde af 2 meter, er forsynet med en lys beklædning eller maling, som tåler afvaskning; væggenes kanter og hjørner skal være afrundede.

5. De lokaler, i hvilke fersk kød og kødprodukter behandles, skal mindst være forsynet med:

- faciliteter, der sikrer en tilstrækkelig ventilation og om nødvendigt en tilfredsstillende emfjernelse;
- en tilstrækkelig naturlig eller kunstig ikke farveændrende belysning;
- anordninger til rengøring og desinfektion af hænder og arbejdsredskaber, og som skal befinde sig så nær arbejdspladserne som muligt; hanerne må ikke være håndbetjente; til håndvask skal disse installationer være forsynet med rindende varmt og koldt vand eller med forblandet vand af en passende temperatur fra et blandingsbatteri, rense- og desinfektionsmidler samt engangshåndklæder; til rengøring af værktøj skal vandet have en temperatur på mindst + 82 °C;
- inventar og værktøj, som for eksempel opskæringsborde, udskiftelige skæreplader, beholdere, transportbånd og save, alt af korrosionssikkert materiale, som ikke påvirker kødet, og som er let at rengøre og desinficere; i særdeleshed er anvendelse af træ forbudt.

KAPITEL II

HYGIEJNEBESTEMMELSER FOR PERSONALET, LOKALER, INVENTAR OG VÆRKTØJ I VIRKSOMHEDERNE

6. Personalet skal overholde almindelige principper for renlighed, og lokaler, inventar og værktøj skal holdes upåklageligt rene.
- alle, der begiver sig ind i de lokaler, hvor fersk kød og kødprodukter behandles, skal være iført rent lyst arbejdstøj, der er let at vaske, ren hovedbeklædning og i givet fald nakkebeskytter; personale, der er beskæftiget med tilvirkningen, skal flere gange i løbet af en arbejdsdag, ved hver genoptagelse af arbejdet og efter tilsmudsning af hænderne vaske og desinficere disse; det er forbudt at ryge i arbejds- og oplagringslokalerne;
 - intet dyr må befinde sig i virksomhedens lokaler; gnavere, insekter og andre skadedyr skal bekæmpes systematisk;
 - inventar og værktøj, der anvendes ved tilvirkningen, skal rengøres og desinficeres omhyggeligt flere gange i løbet af en arbejdsdag samt ved arbejdsdagens ophør og inden det anvendes på ny, når det er blevet tilsmudset;
- maskiner, der anvendes i den løbende produktion, skal dog kun rengøres ved arbejdets ophør, eller når der opstår tvivl om, hvorvidt de er rene.
7. Lokaler, værktøj og inventar må kun anvendes til fremstilling af kødprodukter.
- Dog kan den kompetente myndighed tillade, at de anvendes til at tilvirke andre levnedsmidler samtidigt eller på andre tidspunkter, såfremt der tages alle egnede foranstaltninger til, at de i direktivet omhandlede produkter ikke forurenes, samt at der ikke sker indvirkning på deres egenskaber.
8. Fersk kød og kødprodukter, ingredienser og dertil anvendte beholdere må ikke:
- komme i direkte berøring med gulvet,
 - anbringes eller behandles under forhold, som indebærer risiko for, at de bliver forurenede eller inficeret.
- Det skal påses, at råvarer og færdigvarer ikke på nogen måde kommer i berøring med hinanden.
9. I de under punkt 2, litra g) og h), nævnte lokaler skal der under disses anvendelse fastholdes en temperatur på højst + 10 °C.
10. Den under punkt 9 fastsatte temperatur kan med den kompetente myndigheds samtykke fraviges, når denne ud fra teknologiske hensyn i forbindelse med tilvirkningen skønner dette forsvarligt.
11. Konservesdåser og lignende beholdere skal umiddelbart inden deres påfyldning renses effektivt ved hjælp af den i pkt. 2, litra j), omhandlede rensningsanordning.
12. Konservesdåser og lignende beholdere skal om nødvendigt efter hermetisk tillukning og inden autoklaveringen vaskes i drikkevand ved hjælp af det i pkt. 2, litra k), omhandlede materiel.
13. Vedligeholdelses- og rengøringsmidler skal opbevares i dertil bestemte lokaler.
14. Anvendelsen af rensmidler, desinfektionsmidler og skadedyrsbekæmpelsesmidler må ikke indvirke på det ferske køds og kødprodukternes egnethed til menneskeføde.

15. Anvendelsen af drikkevand påbydes til alle formål, herunder i autoklaverne. Undtagelsesvis kan anvendelsen af ikke-drikkevand i lukket kredsløb dog tillades til fremstilling af damp, til brandbekæmpelse og til afkøling af kølemaskiner, under forudsætning af, at de hertil installerede ledninger ikke gør det muligt at anvende dette vand til andre formål.
16. Personer, som kan inficere det ferske kød eller kødprodukterne, må ikke vedvirke ved arbejdet med eller behandlingen af dette kød eller disse produkter; dette gælder især personer, der:
 - a) er angrebet af eller mistænkt for at være angrebet af tyfus abdominalis, paratyfus A og B, smitsom enteritis (salmonellose), dysenteri, smitsom leverbetændelse, skarlagensfeber eller er mistænkt for at være smittebærere af disse sygdomme;
 - b) er angrebet af eller mistænkt for at være angrebet af en smitsom tuberkulose;
 - c) er angrebet af eller mistænkt for at være angrebet af en smitsom hudsygdom;
 - d) samtidigt udøver et erhverv, hvorved smitstof kan overføres til fersk kød eller kødprodukter;
 - e) bærer forbindelse på hænderne, bortset fra en vandtæt forbindelse til beskyttelse af et ikke-inficeret sår.
17. Der skal kræves en lægeattest af alle personer, som er beskæftiget med behandling af fersk kød eller kødprodukter. Den skal godtgøre, at der intet er til hinder for denne beskæftigelse; lægeattesten skal fornys hvert år, samt hver gang den kompetente myndighed forlanger det; den skal holdes til rådighed for den kompetente myndighed.

KAPITEL III

REGLER FOR FERSK KØD, DER SKAL ANVENDES TIL TILVIRKNING AF KØD-PRODUKTER

18. Fersk kød, som kommer fra et slagteri, en opskæringsvirksomhed, et kølehus til oplagring eller en anden forarbejdningsvirksomhed, der er beliggende på det lands område, hvor den pågældende virksomhed befinder sig, skal transporteres til sidstnævnte under tilfredsstillende hygiejniske forhold i overensstemmelse med de i artikel 2, stk. 1, litra b), omhandlede rådsdirektiver, bortset fra bestemmelserne om plombering.
19. Kød, der ikke opfylder de i artikel 2, stk. 1, litra c), nævnte betingelser, må kun forefindes i autoriserede virksomheder, såfremt det dér er anbragt på særskilte oplagingssteder; det skal anvendes på andre steder eller på andre tidspunkter end det kød, som opfylder de nævnte betingelser. Den kompetente myndighed skal til enhver tid have fri adgang til kølerum og til alle arbejdslokaler for at påse, at disse bestemmelser nøje overholdes.
20. Fersk kød, der er bestemt til tilvirkning, skal ved ankomsten til virksomheden og indtil dets anvendelse anbringes i lokaler, der sikrer opretholdelse af en konstant indre temperatur i kødet på højst + 7 °C; for slagteaffald må denne temperatur dog højst være + 3 °C og for fjerkrækød højst + 4 °C.

KAPITEL IV

PRODUKTIONSKONTROL

21. Virksomhederne skal kontrolleres af den kompetente myndighed. Denne skal underrettes i tilstrækkelig god tid inden begyndelsen af arbejdet med kødprodukter, der er bestemt til at bringes i handelen inden for Fællesskabet.

22. Den kompetente myndigheds løbende kontrol omfatter navnlig følgende opgaver:

- kontrol med fortegnelsen over indgået og udgået fersk kød og kødprodukter;
- sundhedskontrol af fersk kød til tilvirkning af kødprodukter, der er bestemt til at bringes i handelen inden for Fællesskabet, samt, i det i artikel 3, stk. 1, pkt. 3, litra b), omhandlede tilfælde, af kødprodukter;
- kontrol af kødprodukter ved afgang fra virksomheden;
- udstedelse og udlevering af det under punkt 34 nævnte sundhedscertifikat;
- kontrol med at lokaler, anlæg og værktøj er i renholdt stand, samt med at personalet overholder de almindelige regler for hygiejne som foreskrevet i kapitel II;
- udtagning af enhver prøve, som er nødvendig med henblik på laboratorieundersøgelser;
- enhver kontrol, som den kompetente myndighed måtte anse for nødvendig for overholdelse af bestemmelserne i dette direktiv.

Resultatet af disse undersøgelser indføres i en protokol.

23. Ved tilvirkning af kødprodukter i hermetisk lukkede beholdere skal den kompetente myndighed påse, at:

- producenten ved stikprøvekontrol med forud fastsatte mellemrum lader den daglige produktion kontrollere for at sikre lukningens effektivitet;
- producenten anvender kogeindikatorer for at sikre, at beholderne er blevet tilstrækkeligt varmebehandlet;
- de produkter, som tilvirkes i beholdere med hermetisk lukning, udtages af varmebehandlingsapparatet ved en temperatur, der er tilstrækkelig høj til at sikre en hurtig fordampning af fugtigheden, og at de ikke berøres med hænderne, før de er fuldstændig tørre.

24. Resultaterne af de forskellige former for kontrol, som foretages af producenten, skal opbevares, således at de kan forelægges den kompetente myndighed på denne begæring.

KAPITEL V

KONTROL AF BEHANDLINGENS EFFEKTIVITET

25. Den kompetente myndighed skal, i givet fald ved stikprøver, kontrollere, at behandlingen af kødprodukter er effektiv for at sikre:

- at produkterne er blevet behandlet i henhold til artikel 2, stk. 1, litra d),
- at behandlingen kan betragtes som fuldstændig i henhold til artikel 2, stk. 1, litra e), eller som ufuldstændig i henhold til artikel 2, stk. 1, litra f).

26. Et produkt er blevet behandlet i henhold til artikel 2, stk. 1, litra d), enten når værdien a_w er mindre end 0,97, eller når det ved et snit til midt i produktet på snitfladen kan konstateres, at kødet ikke mere har fersk køds karakteristika.

27. Et produkt er blevet fuldstændigt behandlet:

- a) hvis det er varmebehandlet i en hermetisk lukket beholder, når værdien F_0 mindst er lig med 3,00 eller, i de medlemsstater, hvor denne værdi ikke anvendes, når behandlingens effektivitet er konstateret ved en inkubationstest på syv dage ved 37 °C eller på ti dage ved 35 °C.
- b) hvis det drejer sig om et produkt, der har fået en anden behandling end den i litra a) omhandlede:
 - i) når værdien a_w højst er lig med 0,95 og pH-værdien højst er lig med 5,2;
 - ii) eller når værdien a_w højst er lig med 0,91;
 - iii) eller når pH-værdien ligger under 4,5.

Hvis behandlingen ikke opfylder de i første afsnit, litra a) og b), fastsatte betingelser, betragtes produktet som ufuldstændigt behandlet.

KAPITEL VI

INDPAKNING OG EMBALLERING AF KØDPRODUKTER

28. Indpakningen og emballeringen skal foretages i lokaler, der er bestemt til dette formål, og under tilfredsstillende hygiejniske forhold.
29. Indpakningen og emballagen skal opfylde alle hygiejniske betingelser, idet den navnlig:
 - ikke må kunne influere på kødproduktets organoleptiske egenskaber;
 - ikke til kødproduktet må kunne afgive stoffer, der er sundhedsfarlige for mennesker;
 - må være tilstrækkelig solid til at yde en effektiv beskyttelse af kødprodukterne.
30. En indpakning må ikke anvendes igen til kødprodukter, bortset fra visse særlige beholdere af brændt ler, som kan anvendes igen efter rengøring og desinficering.

KAPITEL VII

SUNDHEDSMÆRKNING

31. Sundhedsmærkningen af kødprodukter skal foretages under den kompetente myndigheds ansvar på fremstillingstidspunktet eller umiddelbart derefter; mærket skal anbringes på et iøjnefaldende sted, være letlæseligt, uudsletteligt og let at tyde.
32. Imidlertid:
 - a) er det, når et kødprodukt er individuelt indpakket og emballeret, tilstrækkeligt, at sundhedsmærket anbringes på emballagen;
 - b) skal mærket, når et kødprodukt skal forsendes i en yderemballage, ligeledes anbringes på denne yderemballage;
 - c) sundhedsmærkningen kan ligeledes bestå af en uaftagelig plade af et modstandsdygtigt materiale, som opfylder alle hygiejnekrav, og hvorpå de under punkt 33, litra a), nævnte oplysninger anføres.

33. a) Sundhedsmærket skal omfatte følgende oplysninger indsat i en oval ramme:
- på den øverste del:
afsenderlandets initialer med versaler, dvs. en af følgende: B — D — DK — F — IRL — I — L — NL — UK, efterfulgt af virksomhedens autorisationsnummer;
 - på den nederste del:
en af følgende forkortelser: CEE — EEG — EWG — EEC — EØF;
- b) Sundhedsmærket kan anbringes på produktet, indpakningen eller emballagen ved hjælp af et farvestempel eller en brændemærkning, eller være trykt derpå eller påføres i form af en etiket. Stempelaftrykket skal anbringes således, at det ødelægges ved åbningen af emballagen. Det modsatte kan kun godkendes, hvis åbningen af emballagen medfører ødelæggelse af denne.

KAPITEL VIII

SUNDHEDSCERTIFIKAT

34. Det originale eksemplar af sundhedscertifikatet, som skal ledsage kødproduktet under transporten til modtagerlandet, skal udstedes af den kompetente myndighed ved afsendelsen.
- Sundhedscertifikatet skal i form og indhold svare til modellen i bilag B; det skal mindst være affattet på sproget eller sprogene i modtagerlandet og udfyldes med de fastsatte oplysninger. Det må kun omfatte ét ark.

KAPITEL IX

OPLAGRING OG TRANSPORT

35. Kødprodukter, der er bestemt til at bringes i handelen inden for Fællesskabet, skal oplagres i lokaler som omhandlet i pkt. 1, litra a).
36. Kødprodukter, for hvilke der i henhold til artikel 4 er angivet oplagringstemperatur, skal holdes ved denne temperatur.
37. Kødprodukter skal forsendes således, at de under transporten er beskyttet mod forurening, inficering eller anden ugunstig påvirkning, idet der tages hensyn til transportens varighed og vilkår samt de benyttede transportmidler.
38. De for kødprodukter benyttede transportmidler skal, hvis produktet kræver det, være udstyret således, at produkterne holdes nedkølede, og især således, at de i henhold til artikel 4 angivne temperaturer overholdes.

BILAG B

SUNDHEDSCERTIFIKAT FOR KØDPRODUKTER ⁽¹⁾ BESTEMT FOR EN MEDLEMSSTAT I EØF

Nr. ⁽²⁾

Afsenderland:

Ministerium:

Myndighed:

Ref. ⁽²⁾:

I. Identifikation af kødprodukterne

Produkter fremstillet af kød af:
(dyreart)

Produkternes art ⁽³⁾:

Emballagens art:

Antal stykker eller kolli:

Temperatur ved oplagring og transport ⁽⁴⁾:

Holdbarhedstid ⁽⁴⁾:

Nettovægt:

II. Kødprodukternes oprindelse

De(n) autoriserede virksomhed(s/ers) adresse og veterinære autorisationsnummer:

.....

.....

III. Kødprodukternes bestemmelsessted

Kødprodukterne afsendes fra:
(afsendelsessted)

til:
(bestemmelsesland)

med følgende transportmiddel ⁽⁵⁾:

Afsenderens navn og adresse:

.....

Modtagerens navn og adresse:

.....

IV. Sundhedscertifikat

Undertegnede attesterer:

- a) at ovennævnte kødprodukter er fremstillet af fersk kød og kødprodukter under betingelser, der opfylder bestemmelserne i direktiv 77/99/EØF ⁽¹⁾;
- b) at nævnte kødprodukter, disses indpakning eller disses emballage er forsynet med et mærke, af hvilket det fremgår, at disse produkter udelukkende hidrører fra autoriserede virksomheder ⁽²⁾;
- c) at det anvendte ferske svinekød er/ikke er ⁽³⁾ undersøgt for trikiner;
- d) at transportmidlerne og indladningsforholdene for denne forsendelse er i overensstemmelse med de i direktiv 77/99/EØF fastsatte hygiejniske krav.

Udstedt i, den

Stempel

(Underskrift)

Navn med blokbogstaver

⁽¹⁾ Under henvisning til artikel 2 i direktiv 77/99/EØF.

⁽²⁾ Valgfri.

⁽³⁾ Eventuelt anføres, at der af sundhedsmæssige grunde er sket ioniserende bestråling.

⁽⁴⁾ Udfyldes dersom der foreligger angivelse i henhold til artikel 4 i direktiv 77/99/EØF.

⁽⁵⁾ Ved forsendelse med jernbanevogn eller lastvogn anføres indregistreringsnummer, ved forsendelse med fly anføres nummeret på vedkommende flyvning, og ved forsendelse med skib anføres navnet.

⁽⁶⁾ Det ikke gældende overstreges.